

TARTU RIIKLIK ÜLIKOOL

FINANTSÕIGUSLIKKE
AKTE
I

Koostanud H.Siigur

TARTU 1962

Õiend.

Lk. 98 on ära jäänud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. juuli 1959.a. määruse nr. 266 1. osa algusest järgmised read.

Tööstusliku, elamu-tsiivil-, transpordi- ja põllumajandusliku ehituse tüüpprojektide kvaliteedi parandamiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b :

1. Teha teatavaks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1959.a. 1. juuli määrusega nr. 706 kehtestas ehituse tüüpprojektide kinnitamise alal järgmise korra:

a) tüüpprojektid tähtsaimate objektide ehituseks ning massiliseks kasutamiseks ehituses, samuti hoonete ja ehitiste unifitseeritud planeerimis- ja konstruktsioonilised lahendused ning tüüpkonstruktsioonide ja -detailide joonised kinnitab NSVL Riiklik Ehituskomitee (arvesse võttes NSVL Riikliku Plaanikomitee ning NSV Liidu Ministrite Nõukogu Teaduslik-Tehnilise Komitee või NSVL

Tell. nr. 708.

A-24600 IV
TARTU RIIKLIK ÜLIKOOL

Rahanduse ja krediidi kateeder

FINANTSÕIGUSLIKKE AKTE I

Koostanud H.Siigur

Majandusteaduskond
2
174

TARTU 1962

Тартуский государственный университет
ЭССР, г. Тарту, ул. Уликооли, 18

Х. Сийгур
ФИНАНСОВЫЕ АКТЫ

I

На эстонском языке

2

TARTU ÜLIKOOLI
RAAMATUKOGU

211287

Vastutav toimetaja A. Ruuvet
Korrektor E. Oja

=====

TRÜ rotaprint 1962. Trükiplõõnaid 10,9.
Tir. 600 eks. MB 02844. Tell. nr. 708.

Hind 33 kop.

SISSEJUHATUS.

Käesolevasse finantsõiguslike aktide kogusse on koondatud finantsõiguse tähtsamad kehtivad normatiivaktid, mille tundmine üliõpilastele on vajalik nõukogude finantsõiguse, NSV Liidu ja välisriikide rahanduse ning NSV Liidu rahanduse ja krediidi kursuse omandamiseks.

Antud kogus esitatakse stabiilsema iseloomuga aktid, nagu seadused, seadlused, ministrite nõukogu määrused, põhimäärused jne. Rahandusorganite poolt antavat juhendmaterjali kogu üldiselt ei sisalda.

Aktidekogu koostamise eesmärgiks on teha tähtsamad finantsõiguslikud aktid üliõpilastele kättesaadavamaks, kuna nad muidu esinevad laialipillatuna mitmesugustes väljaannetes, mis üliõpilaste laiaale hulkadele on raskesti kättesaadavad. Ühtlasi peaks käesolev aktide kogumik süvendama ka üliõpilaste teadmisi ning oskust konkreetsete rahandusala- te küsimuste lahendamisel tugineda seadusandlikule aktile.

Kogumikku võetud aktid on saanud osaliselt ametlikest publikatsioonidest, osalt mitteametlikest väljaannetest. Võimaluse korral tehakse viide ametlikule väljaandele, kus akt on avaldatud. Vene keelest tõlgitud aktide puhul näidatakse akti lõpus, kust või kellelt tõlge pärineb.

Seadusandlike aktide kogus kasutatakse järgmisi lühendeid:

ENSV MKK - Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Ministrite Nõukogu Määruste ja Korralduste Kogu.

СП СССР - Собрание Постановлений Правительства Союза
Советских Социалистических Республик.

СФХ - Сборник постановлений, приказов, и инструкций
по финансово-хозяйственным вопросам.

Antud seadusandlike aktide kogu on mõeldud kasutamiseks
üliõpilastele õppeprotsessis. Kuid peale siin toodud aktide
tuleb üliõpilastel tutvuda veel teiste aktide ja juhendma-
terjalidega, mis tehakse teatavaks iga teema juurde asumisel.

Tartus septembris 1961.

Koostaja.

I. R I I G I E E L A R V E .

NSV LIIDU JA LIIDUVABARIIKIDE EELARVEÕIGUSTE

S E A D U S .

(Vastu võetud NSV Liidu Ülemnõukogu poolt
30. oktoobril 1959. a. "NSV Liidu Ülemnõuko-
gu Teataja" 1959, 44, 221)

I o s a .

Üldeeskirjad.

§ 1. NSV Liidu riigieelarve on Nõukogude riigi rahaliste ressursside üldriikliku fondi moodustamise ja kasutamise põhiline finantsplaan. NSV Liidu riigieelarvesse koondatakse osa Nõukogude Liidu rahvuslikust tulust, mis suunatakse tööstuse, põllumajanduse, transpordi, kaubanduse ja teiste rahvamajandusharude plaanipäraseks arendamiseks, töötajate aineline heaolu parandamiseks ja kultuuritaseme tõstmiseks, riigikaitseks ning riigivõimu- ja riigivalitsemisorganite ülalpidamiseks.

NSV Liidu riigieelarve summad moodustuvad peamiselt sotsialistliku majanduse tuludest, mis järjest suurenevad sotsialistliku tootmise pideva laiendamise ja täiustumise alusel. NSV Liidu riigieelarve tulude moodustamisest võtavad oma isiklike sissetulekutega osa NSV Liidu kodanikud, kes maksavad NSV Liidu seadustega kindlaksmääratud makse ning teevad vaba-

tahtlikke sissemaksid.

NSV Liidu riigieelarve koostamise ja täitmise käigus kontrollitakse ettevõtete ja organisatsioonide finants- ja majanduslikku tegevust ning seda, kuidas nad täidavad rahvamajandusplaani ülesandeid.

§ 2. NSV Liidu eelarvekorralduse määrab kindlaks Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liidu kui üheõiguslikest nõukogude sotsialistlikest vabariikidest vabatahtliku ühinemise alusel moodustatud liitriigi riiklik korraldus. Vastavalt sellele koosneb NSV Liidu riigieelarve liidulisest eelarvest ja liiduvabariikide riigieelarvetest.

Aujaolu, et NSV Liidu riigieelarve koosneb liidulisest eelarvest ja liiduvabariikide riigieelarvetest, tagab NSV Liidu rahvamajanduse arenemise plaanis ettenähtud ürituste finantseerimise, liiduvabariikide osavõtu üleliidulise tähtsusega ürituste läbiviimisest, liiduvabariikide majanduse ja kultuuri igakülgse arenemise ja liiduvabariikide vastastikuse abistamise.

§ 3. NSV Liidu riigieelarve koostamine, kinnitamine ja täitmine ning riigieelarve tulude ja kulude jaotamine liidulise eelarve ja liiduvabariikide riigieelarvete vahel toimub demokraatliku tsentralismi printsiibil, mis tagab liiduvabariikide suveräänsete õiguste ning autonoomsete vabariikide ja kohalike tööraha saadikute nõukogude õiguste ning Nõukogude sotsialistliku riigi eelarvesüsteemi ja finantspoliitika ühtsuse.

§ 4. NSV Liidu Ülemnõukogu kinnitab NSV Liidu riigieelarve üheks aastaks - ajavahemikuks 1. jaanuarist kuni 31. detsembrini (kaasa arvatud). Kinnitatud NSV Liidu riigieelarve on seadus.

Ministeeriumid ja keskasutused, administratiivsete majanduspiirkondade rahvamajanduse nõukogud, ettevõtted, organisatsioonid ja asutused on kohustatud NSV Liidu riigieelarvet täpselt ja kõrvalekaldumatult täitma, täielikult ja õigeaegselt kandma eelarvesse kindlaksmääratud maksid ning rangelt kokku hoidma riiklike vahendeid.

§ 5. Igal nõukogude sotsialistlikul vabariigil on liidu-

vabariigi riigieelarve, mille kinnitab liiduvabariigi ülemnõukogu.

Liiduvabariikide riigieelarved koosnevad liiduvabariikide vabariiklikest eelarvetest, autonoomsete vabariikide riigieelarvetest ja kohalikest eelarvetest.

§ 6. Igal autonoomsel nõukogude sotsialistlikul vabariigil on autonoomse vabariigi riigieelarve, mille kinnitab autonoomse vabariigi ülemnõukogu.

Autonoomsete vabariikide riigieelarved koosnevad autonoomsete vabariikide vabariiklikest eelarvetest ja kohalikest eelarvetest.

§ 7. Igal kralil, oblastil, autonoomsel oblastil, ringkonnal, rajoonil, linnal ning alevi- ja külanõukogul on kohalik eelarve, mille kinnitab vastav töörahva saadikute nõukogu.

§ 8. NSV Liidu riigieelarve koosseisu kuulub riikliku sotsiaalkindlustuse eelarve.

Riikliku sotsiaalkindlustuse eelarve koostab Üleliiduline Ametiühingute Kesknõukogu ja seda eelarvet täidavad ametiühinguorganid.

§ 9. Tööliste ja teenistujate sotsiaalkindlustamine toimub NSV Liidus riigi arvel.

Riikliku sotsiaalkindlustuse summad suunatakse pensioonide maksemiseks, toetusteks ajutise töövõimetuse puhul, rasedus- ja sünnitustoetusteks, sanatooriumi- ja puhkekodutuisikute muretsemiseks ja teisteks kulutusteks töötajate ainelise kindlustamise ning kultuurilise ja elutarbelise teenindamise alal.

II o s a .

NSV Liidu riigieelarve.

§ 10. NSV Liidu riigieelarve koostatakse tulude ja kuludena vastavalt rahvamajanduse arendamise plaanile kogu NSV Liidu ulatuses ja liiduvabariikide järgi.

§ 11. NSV Liidu riigieelarve tuludeks on:

- a) osa ettevõtete ja majandusorganisatsioonide tuludest käibemaksu ja kasumieraldiste näol,
- b) tulumaks kolhoosidelt, kooperatiivsüsteemide ettevõtetelt ja organisatsioonidelt ning ühiskondlike organisatsioonide ettevõtetelt;
- c) muud NSV Liidu seadusandluses ettenähtud tulud,
- d) maksud elanikkonnalt.

§ 12. Riiklike ettevõtete ja majandusorganisatsioonide, kolhooside, kooperatiivsüsteemide ettevõtete ja organisatsioonide ning ühiskondlike organisatsioonide ettevõtete makseid, mis laekuvad NSV Liidu riigieelarvesse, määratakse kindlaks NSV Liidu seadustega ja vastavalt NSV Liidu seadustele antavate NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrustega.

Elanikkonna maksud määrab kindlaks NSV Liidu Ülemnõukogu.

§ 13. NSV Liidu riigieelarve koosseisu kuuluvad kulud:

- a) rahvamajandusele,
- b) sotsiaal-kultuurilisteks üritusteks ning teadusele
- c) riigikaitseks,
- d) riigivõimu- ja riigivalitsemisorganite ning kohtu- ja prokuratuuriorganite ülalpidamiseks,
- e) riiklike materiaalsete ja rahaliste reservide moodustamiseks,
- f) muudeks NSV Liidu seadusandluses ettenähtud üritusteks.

§ 14. NSV Liidu riigieelarves nähakse ette NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja liiduvabariikide ministrite nõukogude reservfondid edasilükkamatuteks kulutusteks rahvamajandusele

ning sotsiaal-kultuurilisteks ja muudeks üritusteks, mida ei olnud võimalik ette näha NSV Liidu riigieelarve ja liiduvabariikide riigieelarvete kinnitamisel.

§15. Kooskõlas NSV Ministrite Nõukogu poolt kindlaksmääratava NSV Liidu riigieelarve projekti koostamise korra ja tähtaegadega:

a) liiduvabariikide ministrite nõukogud koostavad NSV Liidu rahvamajanduse arendamise plaani ja liiduvabariikide rahvamajanduse arendamise plaanide alusel liiduvabariikide riigieelarvete projektid ning esitavad need NSV Liidu Ministrite Nõukogule läbivaatamiseks ja NSV Liidu riigieelarve projekti võtmiseks;

b) NSV Liidu ministriumid ja keskasutused koostavad NSV Liidu rahvamajanduse arendamise plaanis ettenähtud ülesannete alusel finantsplaanide ja alaeelarvete projektid ning esitavad need NSV Liidu Ministrite Nõukogule liidulise eelarve projekti koostamiseks;

c) Üleliiduline Ametiühingute Kesknõukogu koostab riikliku sotsiaalkindlustuse eelarve projekti ning esitab selle NSV Liidu Ministrite Nõukogule läbivaatamiseks ja NSV Liidu riigieelarve projekti võtmiseks;

d) NSV Liidu Rahandusministeerium vaatab eelnevalt läbi liiduvabariikide riigieelarvete projektid liiduvabariikide esindajate osavõtul ning koostab nende projektide kohta kirjalikud arvamused;

riikliku sotsiaalkindlustuse eelarve projekti Üleliidulise Ametiühingute Kesknõukogu esindajate osavõtul ning koostab selle projekti kohta kirjaliku arvamuse;

NSV Liidu ministriumide ja keskasutuste finantsplaanide ja alaeelarvete projektid NSV Liidu ministriumide ja keskasutuste esindajate osavõtul.

Pärast nimetatud projektide läbivaatamist NSV Liidu Rahandusministeerium:

koostab liidulise eelarve projekti,
töötab välja liidulise eelarve, liiduvabariikide riigieelarvete ja riikliku sotsiaalkindlustuse eelarve projektide

alusel NSV Liidu riigieelarve projekti ja esitab selle NSV Liidu Ministrite Nõukogule koos kirjalike arvamustega liiduvabariikide riigieelarvete projektide ja riikliku sotsiaalkindlustuse eelarve projekti kohta.

§ 16. NSV Liidu Ministrite Nõukogu vaatab läbi NSV Liidu riigieelarve projekti ning esitab NSV Liidu Ülemnõukogule:

a) NSV Liidu riigieelarve - tulude üldsummas, näidates eraldi tulude põhiallikad, ja kulude üldsummas, näidates eraldi assigneeringud rahvamajanduse ning sotsiaal-kultuuriliste ürituste finantseerimiseks, riigikaitseks, riigivõimu- ja riigivalitsemisorganite ning kohtu- ja prokuratuuriorganite ülalpidamiseks;

b) liidulise eelarve - tulude üldsummas, näidates eraldi tulude põhiallikad, ning kulude üldsummas, näidates eraldi kulude põhiliigid ning eelarvesse laekuvate maksete, samuti assigneeringute jaotuse NSV Liidu ministeeriumide ja keskasutuste järgi;

c) NSV Liidu riigieelarvesse võetud liiduvabariikide riigieelarved ja riikliku sotsiaalkindlustuse eelarve,

d) ettepanekud üleliidulistest riiklikest maksudest ja tuludest liiduvabariikide riigieelarvetesse tehtavate eraldiste suuruse kohta.

§ 17. NSV Liidu Ministrite Nõukogu poolt NSV Liidu Ülemnõukogule esitatud NSV Liidu riigieelarve vaatavad eelnevalt läbi NSV Liidu Ülemnõukogu Liidunõukogu ja Rahvuste Nõukogu eelarvekomisjon.

§ 18. NSV Liidu Ülemnõukogu Liidunõukogu ja Rahvuste Nõukogu eelarvekomisjon:

a) kuulavad NSV Liidu riigieelarve läbivaatamisel ära NSV Liidu ministeeriumide ja keskasutuste ettekanded nende finantsplaanide ja alaeelarvete kohta, liiduvabariikide ministrite nõukogude ettekanded liiduvabariikide riigieelarvete tulude ja kulude kohta ja üleliidulise Ametiühingute Kesknõukogu ettekande riikliku sotsiaalkindlustuse eelarve tulude ja kulude kohta ning vaatavad läbi NSV Liidu ministeeriumide

mide ja keskasutuste, liiduvabariikide ministrite nõukogude ja üleliidulise Ametiühingute Kesknõukogu poolt esitatud ettepanekud, mis puudutavad NSV Liidu riigieelarve tulude ja kulude muutmist;

b) koostavad ja esitavad NSV Liidu Ülemnõukogule kirjalikud arvamused NSV Liidu riigieelarve kohta.

§ 19. NSV Liidu Ülemnõukogu arutab läbi NSV Liidu riigieelarve NSV Liidu Ministrite Nõukogu ettekande ning Liidunõukogu ja Rahvuste Nõukogu eelarvekomisjoni arvamuste alusel ning vaatab läbi NSV Liidu Ülemnõukogu saadikute poolt NSV Liidu riigieelarve arutamisel tehtud ettepanekud.

§ 20. NSV Liidu Ülemnõukogu kinnitab:

a) NSV Liidu riigieelarve - tulude üldsummas, näidates eraldi tulude põhiallikad, ning kulude üldsummas, näidates eraldi assigneeringud;

rahvamajanduse finantseerimiseks,
sotsiaal-kultuurilisteks üritusteks, sealhulgas assigneeringud riikliku sotsiaalkindlustuse eelarve järgi;

riigikaitseks,

riigivõimu- ja riigivalitsemisorganite ning kohtu- ja prokuratuuriorganite ülalpidamiseks,

b) liidulise eelarve,

c) üleliidulistest riiklikest maksudest ja tuludest liiduvabariikide riigieelarvetesse tehtavate eraldiste suuruse.

Liiduvabariikide riigieelarved määratakse NSV Liidu riigieelarves kindlaks tulude üldsummas ja kulude üldsummas iga liiduvabariigi järgi.

§ 21. NSV Liidu riigieelarve seadus avaldatakse üldiseks teadmiseks.

§ 22. NSV Liidu Ministrite Nõukogu organiseerib NSV Liidu riigieelarve täitmist NSV Liidu Rahandusministeeriumi, NSV Liidu ministeeriumide ja keskasutuste ning liiduvabariikide ministrite nõukogude kaudu.

NSV Liidu Rahandusministeerium, NSV Liidu ministeeriumid ja keskasutused ning liiduvabariikide ministrite nõuko-

gud tagavad kõigi eelarves ettenähtud tulude laekumise ja eelarvesummade säästliku kulutamise täpses kooskõlas sihtotstarbega ning vastavalt tootmis- ja finantsplaanide täitmisele NSV Liiduriigieelarve kassalist täitmist teostab NSV Liidu Riigipank.

§ 23. Aruande NSV Liidu riigieelarve täitmise kohta koostab NSV Liidu Rahandusministeerium ning esitab selle NSV Liidu Ministrite Nõukogule viimase poolt kindlaksmääratud korras ja tähtajaks.

§ 24. NSV Liidu Ministrite Nõukogu esitab NSV Liidu Ülemnõukogule aruande NSV Liidu riigieelarve täitmise kohta.

§ 25. NSV Liidu Ülemnõukogu Liidunõukogu ja Rahvuste Nõukogu eelarvekomisjon vaatavad NSV Liidu riigieelarve täitmise aruande läbi, koostavad aruande kohta kirjalikud arvamused ja esitavad need NSV Liidu Ülemnõukogule.

§ 26. NSV Liidu Ministrite Nõukogu poolt tehtud ettekanded ning Liidunõukogu ja Rahvuste Nõukogu eelarvekomisjoni arvamuste põhjal arutab NSV Liidu Ülemnõukogu läbi ja kinnitab NSV Liidu riigieelarve täitmise aruande, mis sisaldab liidulise eelarve, liiduvabariikide riigieelarvete ja riikliku sotsiaalkindlustuse eelarve täitmise aruanded.

NSV Liidu Ülemnõukogu otsus NSV Liidu riigieelarve täitmise aruande kohta avaldatakse üldiseks teadmiseks.

§ 27. NSV Liidu riigieelarve täitmist kontrollib NSV Liidu Rahandusministeerium NSV Liidu Ministrite Nõukogu poolt kindlaksmääratud korras.

III o s a .

Liiduline eelarve.

§ 28. Liiduline eelarve tagab vajalikud rahalised ressursid majandusliku ja kultuurilise ülesehitustöö alal üleliidulise tähtsusega ürituste ning riigikaitse finantseerimiseks. Liidulise eelarve kaudu toimub osa rahaliste ressurs-

side ümberjaotamine liiduvabariikide vahel selleks, et iga-
kõlgselt arendada liiduvabariikide majandust ning tõsta nen-
de rahvaste ainelist heaolu ja kultuuritaset.

§ 29. Liidulisse eelarvesse kuuluvad järgmised tulud:

a) ettevõtete ja organisatsioonide käibemaks, välja ar-
vatud see osa käibemaksust, mis antakse üle liiduvabariiki-
de riigieelarvetesse;

b) liidulise alluvusega riiklike ettevõtete ja majan-
dusorganisatsioonide kasumieraldised,

c) osa administratiivsete majanduspiirkondade rahvama-
janduse nõukogule alluvate ettevõtete ja majandusorganisat-
sioonide kasumieraldistest NSV Liidu Ministrite Nõukogu
poolt kindlaksmääratud suuruses;

d) tulumaks elanikkonnalt, välja arvatud see osa mak-
sust, mis antakse üle liiduvabariikide riigieelarvetesse;

e) tollitulud ja muud NSV Liidu seadusandluses ette-
nähtud tulud.

§ 30. Liidulisse eelarvesse kuuluvad kulud:

a) liidulise alluvusega ettevõtete ja majandusorgani-
satsioonide finantseerimiseks;

b) liidulise alluvusega asutuste ja organisatsioonide
poolt hariduse, teaduse, kultuuri, tervishoiu ja kehakultuu-
ri alal läbiviidavate ürituste finantseerimiseks, samuti
pensionide maksmiseks ja teisteks üritusteks sotsiaalhoold-
duse alal;

c) riiklike materiaalsete ja rahaliste reservide moo-
dustamiseks,

d) riigikaitseks,

e) NSV Liidu riigivõimu- ja riigivalitsemisorganite
ning NSV Liidu Ülemkohtu ja prokuratuuri ülalpidamiseks,

f) muudeks üritusteks, mida vastavalt NSV Liidu seadus-
andlusele finantseeritakse liidulisest eelarvest.

Vastavalt käesoleva seaduse § -le 14 moodustatakse lii-
dulise eelarve koosseisus NSVL Ministrite Nõukogu reservfond.

§ 31. Liidulist eelarvet täidetakse tulude ja kulude
loetelu järgi, mille NSV Liidu Rahandusministeerium koosneb

vastavalt NSV Liidu Ülemnõukogu poolt kinnitatud eelarvele.

IV o s a .

Liiduvabariikide riigieelarved.

§ 32. Liiduvabariikide riigieelarved tagavad vajalikud rahalised ressursid liiduvabariikide riigivõimu- ja riigivaltsemisorganite poolt teostatava majandusliku ja kultuurilise ülesehitustöö finantseerimiseks.

§ 33. Liiduvabariikide eelarvekorraldus tuleneb liiduvabariikide riiklikust korraldusest ning selle määravad kindlaks liiduvabariikide ülemnõukogud vastavalt käesolevale seadusele.

Igal liiduvabariigil on võrdsed õigused vabariigi riigieelarve koostamisel, arutamisel, kinnitamisel ja täitmisel.

§ 34. Juhul, kui pärast NSV Liidu riigieelarve kinnitamist võetakse vastu NSV Liidu seadusi või NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrusi, millede põhjal liiduvabariikide riigieelarvete kulud suurenevad või tulud vähenevad, antakse NSV Liidu riigieelarve täitmise käigus vastavad summad liidulisest eelarvest nende liiduvabariikide eelarvetesse; liiduvabariikide riigieelarvete kulude vähenemisel või tulude suurenemisel kantakse vastavad summad liidulisse eelarvesse.

§ 35. Liiduvabariikide riigieelarvetesse laekuvad järgmised tulud:

a) administratiivsete majanduspiirkondade rahvamajanduse nõukogudele, liidu- ja autonoomsete vabariikide ministereiumidele ja keskasutustele ning tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedele alluvate ettevõtete ja majandusorganisatsioonide kasumieraldised ning nendelt laekuvad muud summad, välja arvatud see osa administratiivsete majanduspiirkondade rahvamajanduse nõukogule alluvate ettevõtete ja majandusorganisatsioonide kasumieraldistest, mis antakse üle liidulisse eel-

arvesse;

b) metsatulu, kolhooside tulumaks, kooperatiivsüsteemidesse kuuluvate ettevõtete ja organisatsioonide ning ühiskondlike organisatsioonide ettevõtete tulumaks;

c) põllumajandusmaks,

d) eraldised elanikkonna tulumaksust 50 protsendi ulatuses,

e) riigilõiv, kohalikud maksud ja muud tulud, mis on kindlaks määratud NSV Liidu seadusandluses ettenähtud korras.

§ 36. Peale käesoleva seaduse § -s 35 ettenähtud tulude antakse liiduvabariikide riigieelarvetesse üle:

a) pensionide maksmiseks ettenähtud riikliku sotsiaalkindlustuse summad,

b) eraldised käibemaksust ja muudest üleliidulistest riiklikest tuludest NSV Liidu riigieelarves ettenähtud ulatuses.

§ 37. Liiduvabariikide riigieelarvetesse kuuluvad kulud:

a) administratiivsete majanduspiirkondade rahvamajanduse nõukogudele, liidu- ja autonoomsete vabariikide ministerriumidele ja keskasutustele ning tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteele alluvate ettevõtete ja majandusorganisatsioonide finantseerimiseks;

b) liiduvabariikide asutuste ja organisatsioonide poolt hariduse, teaduse, kultuuri, tervishoiu ja kehakultuuri alal läbiviidavate ürituste finantseerimiseks, pensionide maksmiseks, toetusteks paljulapselistele ja vallasemadele ning muudeks üritusteks sotsiaalhoolduse alal;

c) liiduvabariikide riigivõimu- ja riigivalitsemisorganite, rahvakohtute ning liiduvabariikide teiste kohtuasutuste ja notariaalkontorite ülalpidamiseks;

d) muudeks üritusteks, mida NSV Liidu ja liiduvabariikide seadusandluse järgi finantseeritakse liiduvabariikide riigieelarvetest.

Vastavalt käesoleva seaduse § -le 14 moodustatakse lii-

duvabariikide riigieelarvete koosseisus liiduvabariikide ministrite nõukogude reservfondid.

§ 38. Liiduvabariikide riigieelarvete tulude ja kulude jaotamist liiduvabariikide vabariiklike eelarvete, autonoomsete vabariikide riigieelarvete ja kohalike eelarvete vahel reguleerib liiduvabariikide seadusandlus.

§ 39. Liiduvabariikide ülemnõukogud võivad liiduvabariikide riigieelarvete kinnitamisel suurendada seda tulude ja kulude üldsummat, mis on NSV Liidu riigieelarves käesoleva seaduse § 20 põhjal liiduvabariigile kindlaks määratud, kusjuures NSV Liidu riigieelarves liiduvabariigi riigieelarve jaoks ettenähtud eraldised üleliidulistest riiklikest maksudest ja tuludest jäävad muutmataks.

§ 40. Peale ettenähtud kulude moodustatakse liiduvabariikide riigieelarvetes ülejääkide arvel, mis on nendes eelarves planeeritava aasta alguseks, kassaline käibefond. Kassalise käibefondi suurus määratakse kindlaks liiduvabariigi riigieelarve kinnitamisel.

Kassalist käibefondi võib kasutada aasta jooksul ajutiste kassavahede katmiseks ja see tuleb taastada eelarve kinnitamisel kindlaksmääratud suuruses selsamal aastal.

§ 41. Liiduvabariikide riigieelarvete täitmisel täiendavalt saadud tulud suunatakse NSV Liidu ja liiduvabariikide seadusandluses kindlaksmääratud korras rahvamajanduse ja sotsiaal-kultuuriliste ürituste finantseerimiseks, kaasa arvatud kapitaalvahetused.

§ 42. Summad, mille võrra liiduvabariikide riigieelarvetes tulud ületavad aasta lõpul kulusid tulude osa ületamise või kulude alal tehtud kokkuhoiu tulemusena, jäävad liiduvabariikide ministrite nõukogude käsutusse ja kulutatakse nende äranägemisel, välja arvatud summad, mis jäävad üle seoses sellega, et administratiivsete majanduspiirkondade rahvamajanduse nõukogudele alluvad ettevõtted ja organisatsioonid ei ole kapitaalvahetusteks ettenähtud assigneeringuid ära kasutanud.

Nende summade kulutamise kord, mis on üle jäänud seoses

sellega, et administratiivsete majanduspiirkondade rahvamajanduse nõukogudele alluvad ettevõtted ja organisatsioonid ei ole kapitaalmahutusteks ettenähtud assigneeringuid ära kasutanud, määratakse kindlaks NSV Liidu riigieelarve kinnitamisel.

§ 43. Liiduvabariikide riigieelarvete täitmise aruanded kinnitatakse liiduvabariikide ülemnõukogude poolt.

§ 44. Liiduvabariikide riigieelarvete täitmise kontrolli teostatakse liiduvabariikide seadusandluses vastavalt käesolevale seadusele kindlaksmääratud korras.

§ 45. Liiduvabariikide ülemnõukogud määravad kindlaks autonoomsete vabariikide ja kohalike tööraha saadikute nõukogude eelarveõigused vastavalt käesolevale seadusele.

§ 46. NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrab kindlaks NSV Liidu riigieelarve koostamise ja täitmise eeskirjade kinnitamise korra.

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI JA EESTI NSV
KOHALIKE TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGUDE EELARVEÕIGUSTE
KOHTA.

(Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi seadus. Vas-
tu võetud ENSV Ülemnõukogu poolt 8. juunil 1961. a.

"Eesti NSV Ülemnõukogu Teataja" 1961, 23, 77.)

I osa

Üldeskirjad

§ 1. Eesti NSV riigieelarve on Eesti NSV rahaliste vahendite riikliku fondi moodustamise ja kasutamise põhiline finantsplaan. Eesti NSV riigieelarvesse koondatakse osa Nõukogude Liidu rahvuslikust tulust, mis suunatakse tööstuse, põllumajanduse, transpordi, elamu- ja kommunaal-majanduse, kaubanduse ning teiste rahvamajandusharude plaanipäraseks arendamiseks, töötajate ainelise heaolu ja kultuuritaseme tõstmiseks ning Eesti NSV riigivõimu- ja riigivalitsemisorganite ülalpidamiseks.

Eesti NSV riigieelarve vahendid moodustatakse peamiselt sotsialistlikust majandusest saadavate tulude arvel, mis järjest suurenevad sotsialistliku tootmise pideva laiendamise ja täiustamise alusel. Eesti NSV riigieelarve tulude moodustamisest võtavad oma isiklike sissetulekutega osa ka Eesti NSV kodanikud, kes maksavad NSV Liidu seadustega kindlaksmääratud makse ning teevad vabatahtlikke sissetakseid.

Eesti NSV riigieelarve koostamise ja täitmise käigus kontrollitakse ettevõtete ja organisatsioonide finants- ja majanduslikku tegevust ning seda, kuidas nad täidavad rahvamajandusplaani ülesandeid.

§ 2. Eesti NSV eelarvekorralduse määrab kindlaks Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi riiklik korraldus.

Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi kui vabatahtlikult võrdõiguslike liiduvabariikidega liitriiki — Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liitu — ühinenud riigi riigieelarve ühendatakse NSV Liidu riigieelarves liidulise eelarvega ja teiste liiduvabariikide riigieelarvetega.

Eesti NSV riigieelarve ja teiste liiduvabariikide riigieelarvete NSV Liidu riigieelarves liidulise eelarvega ühendamise alusel tagatakse rahvamajanduse arendamise plaanis kogu NSV Liidu ja liiduvabariikide alal ettenähtavate ürituste finantseerimine, Eesti NSV osavõtt üleliidulise tähtsusega üritustest, Eesti NSV ja teiste liiduvabariikide majanduse ja kultuuri igakülgne arendamine ja nende vastastikune abi.

Rajoonidest ja vabariigilise alluvusega linnadest koosneva Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi riigieelarve sisaldab Eesti NSV vabariikliku eelarve ning rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade kohalikud eelarved.

§ 3. Igal rajoonil on oma kohalik eelarve, mille kinnitab rajooni tööraha saadikute nõukogu.

Rajoonieelarve koosneb rajoonilisest eelarvest ning alevite, külade ja rajoonilise alluvusega linnade eelarvetest.

§ 4. Igal vabariigilise alluvusega linnal on oma kohalik eelarve, mille kinnitab linna tööraha saadikute nõukogu.

Rajoonilise jaotusega vabariigilise alluvusega linna eelarve koosneb linnalisest eelarvest ja linna koosseisu kuuluvate rajoonide eelarvetest.

Kui vabariigilise alluvusega linna eelarvesse võetakse alevite ja külade eelarved, koosneb linnaeelarve linnalisest eelarvest ning alevite ja külade eelarvetest.

§ 5. Igal rajoonilise alluvusega linnal on oma kohalik linnaeelarve, mille kinnitab linna töörahva saadikute nõukogu.

§ 6. Igal alevinõukogul on oma kohalik alevieelarve, mille kinnitab alevi töörahva saadikute nõukogu.

§ 7. Igal külanõukogul on oma kohalik külaeelarve, mille kinnitab küla töörahva saadikute nõukogu.

§ 8. Eesti NSV riigieelarve koostamine, kinnitamine ja täitmine ning selle tulude ja kulude jaotamine vabariikliku eelarve ning rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade kohalike eelarvete vahel toimub demokraatliku tsentralismi printsiibil, mis tagab kohalike töörahva saadikute nõukogude õigused ning Nõukogude sotsialistliku riigi eelarvesüsteemi ja finantspoliitika ühtsuse.

§ 9. Eesti NSV riigieelarve kinnitatakse Eesti NSV Ülemnõukogu poolt üheks aastaks — 1. jaanuarist 31. detsembrini (kaasa arvatud). Kinnitatud Eesti NSV riigieelarve on Eesti NSV seadus.

Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV ministriumid ja keskasutused, ettevõtted, organisatsioonid ja asutused on kohustatud Eesti NSV riigieelarvet täpselt ja kõrvalekalduumatult täitma, täielikult ja õigeaegselt kandma eelarvesse kindlaksmääratud makseid ning rangelt kokku hoidma riiklikke vahendeid.

II osa

Eesti NSV riigieelarve

§ 10. Eesti NSV riigieelarve tulude- ja kuludeosa koostatakse vastavalt NSV Liidu rahvamajanduse arendamise plaanile ja Eesti NSV rahvamajanduse arendamise plaanile.

§ 11. Eesti NSV riigieelarve tuludeks on:

a) kasumieraldised ja muud laekumised Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule, Eesti NSV ministriumidele ja keskasutustele ning töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele alluvatelt ettevõtetelt ja majandusorganisatsioonidelt, välja arvatud see osa Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu ettevõtete ja majandusorganisatsioonide kasumieraldistest, mis antakse üle liidulisse eelarvesse;

b) metsatulud, kolhoosi tulumaks, tarbijate kooperatsioonile ja ühiskondlikele organisatsioonidele alluvate vabariikliku ja kohaliku tähtsusega ettevõtete ja organisatsioonide tulumaks;

c) põllumajandusmaks;

d) eraldised elanikkonna tulumaksust 50 protsendi ulatuses;

e) riigilõiv, kohalikud maksud ja muud tulud, mis on kindlaks määratud NSV Liidu seadusandluses ettenähtud korras.

§ 12. Lisaks käesoleva seaduse 11. paragrahvis ettenähtud tuludele on Eesti NSV riigieelarve tuludeks NSV Liidu riigieelarves ettenähtavates määrades:

a) riikliku sotsiaalkindlustuse vahendid pensionide maksmiseks;

b) eraldised käibemaksust ja muudest üleliidulistest riigituludest.

§ 13. Eesti NSV riigieelarve koosseisu kuuluvad kulud:

a) Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule, Eesti NSV ministeeriumidele ja keskasutustele ning tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedele alluvate ettevõtete ja organisatsioonide finantseerimiseks;

b) Eesti NSV asutuste ja organisatsioonide poolt hariduse, teaduse, kultuuri, tervishoiu ja kehakultuuri alal läbi viidavate ürituste finantseerimiseks, pensionide maksmiseks, toetusteks lasterikastele ja vallasemadele ning muudeks üritusteks sotsiaalhoolduse alal;

c) Eesti NSV riigivõimu- ja riigivalitsemisorganite, Eesti NSV Ülemkohtu, rahvakohtute ja notariaalkontorite ülalpidamiseks;

d) muudeks üritusteks, mida NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandluse järgi finantseeritakse Eesti NSV riigieelarvest.

§ 14. Eesti NSV riigieelarves nähakse ette Eesti NSV Ministrite Nõukogu reservfond edasilükkamatuteks kulutusteks rahvamajandusele ning sotsiaal-kultuurilisteks ja muudeks üritusteks, mida ei olnud võimalik ette näha Eesti NSV riigieelarve kinnitamisel.

§ 15. Peale ettenähtud kulude moodustatakse Eesti NSV riigieelarves planeeritava aasta alguseks olevate eelarveliste vahendite jääkide arvel kassaline käibefond. Kassalise käibefondi suurus määratakse kindlaks Eesti NSV riigieelarve kinnitamisel.

Kassalist käibefondi võib kasutada aasta jooksul ajutiste kassakäikude katmiseks ja see tuleb taastada eelarve kinnitamisel kindlaksmääratud suuruses selsamal aastal.

§ 16. Eesti NSV riigieelarve tulude ja kulude jaotamist vabariikliku eelarve, rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade eelarvete vahel reguleerib Eesti NSV Ülemnõukogu Eesti NSV Ministrite Nõukogu esil-dusel.

§ 17. Kooskõlas NSV Liidu riigieelarve projekti koostamiseks NSV Liidu Ministrite Nõukogu poolt kindlaksmääratava korra ja tähtaegadega koostab Eesti NSV Ministrite Nõukogu NSV Liidu rahvamajanduse arendamise plaani ja Eesti NSV rahvamajanduse arendamise plaani alusel Eesti NSV riigieelarve projekti ning esitab selle NSV Liidu Ministrite Nõukogule läbivaatamiseks ja NSV Liidu riigieelarve projekti võtmiseks.

§ 18. Kooskõlas Eesti NSV riigieelarve projekti koostamiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt kindlaksmääratava korra ja tähtaegadega:

a) Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV ministeeriumid ja keskasutused koostavad Eesti NSV rahvamajanduse arendamise plaanis ettenähtud ülesannete alusel finantsplaanide ja alaeelarvete projektid ning esitavad need Eesti NSV Ministrite Nõukogule vabariikliku eelarve projekti koostamiseks;

b) rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteed koostavad Eesti NSV rahvamajanduse arendamise plaani ning rajoonide ja linnade rahvamajanduse arendamise plaanide alusel rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade kohalike eelarvete projektid ning esitavad need Eesti NSV Ministrite Nõukogule läbivaatamiseks ja Eesti NSV riigieelarve projekti võtmiseks;

c) Eesti NSV Rahandusministeerium vaatab eelnevalt läbi:

Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV ministeeriumide ja keskasutuste finantsplaanide ja alaeelarvete projektid nende esindajate osavõtul;

rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade kohalike eelarvete projektid rajoonide ja linnade esindajate osavõtul.

Pärast nimetatud projektide läbivaatamist Eesti NSV Rahandusministeerium:

koostab vabariikliku eelarve projekti;

koostab vabariikliku eelarve ning rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade kohalike eelarvete projektide alusel Eesti NSV riigieelarve projekti ja esitab selle Eesti NSV Ministrite Nõukogule.

§ 19. Eesti NSV Ministrite Nõukogu vaatab läbi NSV Liidu riigieelarve seaduses Eesti NSV riigieelarve kohta ettenähtud näitajate alusel koostatud Eesti NSV riigieelarve projekti ning esitab Eesti NSV Ülemnõukogule:

a) Eesti NSV riigieelarve — tulude üldsummas, näidates eraldi tulude põhiallikad, ja kulude üldsummas, näidates eraldi assigneeringud rahvamajanduse ning sotsiaalkultuuriliste ürituste finantseerimiseks, riigivõimu-, riigivalitsemis- ja kohtuorganite ning notariaalkontorite ülalpidamiseks;

b) vabariikliku eelarve — tulude üldsummas, näidates eraldi tulude põhiallikad, ja kulude üldsummas, näidates eraldi kulude põhiliigid ja eelarvesse laekuvate maksete, samuti assigneeringute jaotuse Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV ministeeriumide ja keskasutuste järgi;

c) Eesti NSV riigieelarvesse võetud rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade kohalikud eelarved;

d) ettepanekud üleliidulistest riiklikest maksudest ja tuludest rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade kohalikesse eelarvetesse tehtavate eraldiste suuruse kohta;

e) ettepanekud vabariikliku eelarve ning rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade kohalike eelarvete kassaliste käibefondide suuruse kohta.

§ 20. Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt Eesti NSV Ülemnõukogule esitatud Eesti NSV riigieelarve vaatab eelnevalt läbi Eesti NSV Ülemnõukogu eelarvekomisjon.

§ 21. Eesti NSV Ülemnõukogu eelarvekomisjon Eesti NSV riigieelarve läbivaatamisel:

a) kuulab ära Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV ministeeriumide ja keskasutuste ettekanded nende finantsplaanide ja alaeelarvete kohta ning rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede ettekanded kohalike eelarvete tulude ja kulude kohta, samuti vaatab läbi Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV ministeeriumide ja keskasutuste ning rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede poolt esitatud ettepanekud, mis puudutavad Eesti NSV riigieelarve tulude ja kulude muutmist;

b) koostab ja esitab Eesti NSV Ülemnõukogule seisukoha Eesti NSV riigieelarve kohta.

§ 22. Eesti NSV Ülemnõukogu arutab Eesti NSV riigieelarve läbi Eesti NSV Ministrite Nõukogu ettekande ja Eesti NSV Ülemnõukogu eelarvekomisjoni seisukoha alusel ning vaatab läbi Eesti NSV Ülemnõukogu saadikute poolt Eesti NSV riigieelarve arutamisel tehtud ettepanekud.

§ 23. Eesti NSV Ülemnõukogu kinnitab:

a) Eesti NSV riigieelarve — tulude üldsummas, näidates eraldi tulude põhiallikad, ning kulude üldsummas, näidates eraldi assigneeringud: rahvamajanduse finantseerimiseks; sotsiaal-kultuurilisteks üritusteks; riigivõimu-, riigivalitsemis- ja kohtuorganite ning notariaalkontorite ülalpidamiseks;

b) vabariikliku eelarve;

c) üleliidulistest riiklikest maksudest ja tuludest rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade kohalikesse eelarvetesse tehtavate eraldiste suurus;

d) vabariikliku eelarve kassalise käibefondi suuruse.

Eesti NSV riigieelarves määratakse rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade kohalikud eelarved kindlaks tulude üldsummas ja kulude üldsummas iga rajooni ja vabariigilise alluvusega linna järgi, samuti määratakse kindlaks nende eelarvete kassaliste käibefondide suurused.

§ 24. Eesti NSV riigieelarve seadus avaldatakse üldiseks teadmiseks.

§ 25. Eesti NSV Ministrite Nõukogu organiseerib Eesti NSV riigieelarve täitmist Eesti NSV Rahandusministeeriumi, Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV ministeeriumide ja keskasutuste ning rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede kaudu.

Eesti NSV Rahandusministeerium, Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV ministeeriumid ja keskasutused ning kohalike tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteed tagavad kõigi eelarves ettenähtud tulude laekumise ja eelarvesummade kokkuhoidliku kulutamise ranges kooskõlas sihtotstarbega ning vastavalt tootmis- ja finantsplaanide täitmisele.

Eesti NSV riigieelarve kassalist täitmist teostavad NSV Liidu Riigipanga asutused.

§ 26. Kui pärast Eesti NSV riigieelarve kinnitamist võetakse vastu NSV Liidu seadusi ja Eesti NSV seadusi või NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrusi, millede põhjal rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade kohalike eelarvete kulud suurenevad või tulud vähenevad, hüvitatakse Eesti NSV riigieelarve täitmise käigus vastavad summad vabariiklikust eelarvest kohalikesse eelarvetesse; rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade kohalike eelarvete kulude vähenemise või tulude suurenemise korral kantakse vastavad summad vabariiklikku eelarvesse.

§ 27. Aruande Eesti NSV riigieelarve täitmise kohta koostab Eesti NSV Rahandusministeerium ning esitab selle Eesti NSV Ministrite Nõukogule viimase poolt kindlaksmääratud korras ja tähtajaks.

§ 28. Eesti NSV Ministrite Nõukogu esitab Eesti NSV Ülemnõukogule aruande Eesti NSV riigieelarve täitmise kohta.

§ 29. Eesti NSV Ülemnõukogu eelarvekomisjon vaatab läbi Eesti NSV riigieelarve täitmise aruande, koostab aruande kohta seisukoha ja esitab selle Eesti NSV Ülemnõukogule.

§ 30. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ettekande ja eelarvekomisjoni seisukoha põhjal arutab Eesti NSV Ülemnõukogu läbi ja kinnitab Eesti NSV riigieelarve täitmise aruande, mis sisaldab vabariikliku eelarve ning rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade kohalike eelarvete täitmise aruanded.

Eesti NSV Ülemnõukogu otsus Eesti NSV riigieelarve täitmise aruande kohta avaldatakse üldiseks teadmiseks.

§ 31. Eesti NSV riigieelarve täitmist kontrollib Eesti NSV Rahandusministeerium Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt kindlaksmääratud korras.

III osa

Vabariiklik eelarve

§ 32. Vabariiklik eelarve on Eesti NSV riigieelarve koostisosa ja tagab vajalikud rahalised ressursid majandusliku ja kultuurilise ülesehitustöö alal ülevabariigilise tähtsusega ürituste finantseerimiseks. Vabariikliku eelarve kaudu toimub osa rahaliste ressursside ümberjaotamine rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade vahel selleks, et igakülgset arendada nende majandust ning tõsta Eesti NSV töötajate ainelist heaolu ja kultuuritaset.

§ 33. Vabariiklikku eelarvesse kuuluvad järgmised tulud:

a) Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule, Eesti NSV ministeeriumidele ja keskasutustele alluvate riiklike ettevõtete ja majandusorganisatsioonide kasumieraldised ning nendelt laekuvad muud summad, välja arvatud see osa Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule alluvate ettevõtete ja majandusorganisatsioonide kasumieraldistest, mis antakse üle liidulisse eelarvesse;

b) tarbijate koöperatsioonile ja ühiskondlikele organisatsioonidele alluvate vabariikliku tähtsusega ettevõtete ja organisatsioonide tulumaks;

c) eraldised elanikkonna tulumaksust 50 protsendi ulatuses;

d) põllumajandusmaks, metsatulud ja kolhoosi tulumaks;

e) muud tulud, mis kooskõlas Eesti NSV seadusandlusega suunatakse vabariikliku eelarve moodustamiseks.

Lisaks käesolevas paragrahvis näidatud tuludele kuuluvad Eesti NSV vabariiklikku eelarvesse Eesti NSV riigieelarves ettenähtavates määrades:

a) eraldised käibemaksust ja muudest üleliidulistest riigituludest;

b) riikliku sotsiaalkindlustuse vahendid pensionide maksmiseks.

§ 34. Vabariiklikku eelarvesse kuuluvad kulud:

a) Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule, Eesti NSV ministeeriumidele ja keskasutustele alluvate ettevõtete ja majandusorganisatsioonide finantseerimiseks;

b) Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu ning vabariigi ministeeriumide ja keskasutuste poolt hariduse, teaduse, kultuuri, tervishoiu ja kehakultuuri alal läbiviidavate vabariikliku tähtsusega ürituste finantseerimiseks, pensionide maksmiseks, toetusteks lasterikastele ja vallasemadele ning muudeks üritusteks sotsiaalhoolduse alal;

c) Eesti NSV riigivõimu- ja riigivalitsemisorganite, Eesti NSV kohtuorganite ja notariaalkontorite ülalpidamiseks;

d) muudeks üritusteks, mida Eesti NSV seadusandluse järgi finantseeritakse vabariiklikust eelarvest.

Eesti NSV vabariikliku eelarve kuludesse võetakse summad, mis antakse üle kohalikele eelarvetele eraldistena üleliidulistest riigituludest ja maksudest.

§ 35. Vastavalt käesoleva seaduse paragrahvile 14 moodustatakse vabariikliku eelarve koosseisus Eesti NSV Ministrite Nõukogu reservfond.

§ 36. Peale ettenähtud kulude moodustatakse vabariiklikus eelarves planeeritava aasta alguseks olevate vabariikliku eelarve ülejääkide arvel kassaline käibefond. Kassalise käibefondi suurus määratakse kindlaks vabariikliku eelarve kinnitamisel.

Kassalist käibefondi võib kasutada aasta jooksul ajutiste kassalünkade katmiseks ja see tuleb taastada vabariikliku eelarve kinnitamisel kindlaksmääratud suuruses selsamal aastal.

§ 37. Vabariikliku eelarve täitmisel täiendavalt saadud tulud suunatakse NSV Liidu seadusandlusega ja Eesti NSV seadusandlusega kindlaksmääratud korras rahvamajanduse ning sotsiaal-kultuuriliste ürituste finantseerimiseks, kaasa arvatud kapitaalvahetused.

§ 38. Summad, mille võrra vabariiklikus eelarves tulud ületavad aasta lõpuks kulusid tuludeosa ületamise või kulude alal tehtud kokkuvõtte tulemusena, välja arvatud Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule alluvate ettevõtete ja organisatsioonide kasutamata assigneeringud kapitalvahetusteks, jäävad Eesti NSV Ministrite Nõukogu käsutusse ja kulutatakse tema äranägemisel.

§ 39. Vabariiklikku eelarvet täidetakse tulude ja kulude loendi järgi, mille Eesti NSV Rahandusministeerium koostab vastavalt Eesti NSV Ülemnõukogu poolt kinnitatud eelarvele.

IV osa

Kohalikud eelarved

§ 40. Eesti NSV rajoonide, linnade, alevi- ja külanõukogude kohalikud eelarved moodustavad Eesti NSV riigieelarve koostisosa ja tagavad vajalikud rahalised ressursid vastavate kohalike riigivõimu- ja riigivalitsemisorganite poolt teostatava majandusliku ja kultuurilise ülesehitustöö finantseerimiseks.

§ 41. Kohalikesse eelarvetesse laekuvad järgmised tulud:

a) töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele alluvate ettevõtete ja majandusorganisatsioonide kasumieraldised ning muud laekumised;

b) tarbijate kooperatsiooni ja ühiskondlike organisatsioonide kohaliku tähtsusega ettevõtete ja organisatsioonide tulumaks;

c) riigilõiv, kohalikud maksud ja muud tulud, mis suunatakse kohalike eelarvete moodustamiseks kooskõlas Eesti NSV seadusandlusega.

Lisaks käesolevas paragrahvis näidatud tuludele laekuvad kohalikesse eelarvetesse eraldised käibemaksust, metsatuludest, elanikkonna tulumaksust, põllumajandusmaksust, kolhoosi tulumaksust ja muudest üleliidulistest riigituludest.

§ 42. Kohalikesse eelarvetesse kuuluvad kulud:

a) kohalikele töörahva saadikute nõukogudele alluvate tööstus-, põllumajandus-, elamu- ja kommunaalmajandus-, kaubandus- ja teiste rahvamajandusharude ettevõtete, majandusorganisatsioonide ja asutuste finantseerimiseks;

b) töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede asutuste ja organisatsioonide poolt hariduse, kultuuri, tervishoiu ja kehakultuuri alal läbi viidavate ürituste finantseerimiseks, pensionide maksmiseks ning muudeks üritusteks sotsiaalhoolduse alal;

c) kohalike riigivõimu- ja riigivalitsemisorganite ülalpidamiseks;

d) muudeks üritusteks, mida Eesti NSV seadusandluse järgi finantseeritakse kohalikest eelarvetest.

§ 43. Rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade eelarvete tulude ja kulude jaotamist rajooniliste, linnaliste (rajoonilise alluvusega linnade), alevite ja külanõukogude, vabariigilise alluvusega linnade linnaliste ja linnarajoonide eelarvete vahel reguleerivad vastavate rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogud nende täitevkomiteede esildusel.

§ 44. Vabariigilise alluvusega linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogud võivad linnade ja rajoonide eelarvete kinnitamisel suurendada seda tulude üldsummat ja kulude üldsummat, mis on kindlaks määratud käesoleva seaduse 23. paragrahvi kohaselt, muutmata Eesti NSV riigieelarves igale linna- ja rajoonieelarvele ettenähtud üleliidulistest riigimaksudest ja -tuludest eraldamiste määrasid.

Rajoonilise alluvusega linnade, linnarajoonide, alevite ja külade töörahva saadikute nõukogud võivad vastavate linnade, rajoonide, alevite ja külanõukogude eelarvete kinnitamisel suurendada seda tulude üldsummat ja kulude üldsummat, mis on neile eelarvetele kindlaks määratud rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade eelarvetes, muutmata rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade eelarvetes linnade, rajoonide, alevite ja külanõukogude eelarvetele ettenähtud üleliidulistest riigimaksudest ja -tuludest eraldamiste määrasid.

§ 45. Peale ettenähtud kulude moodustatakse kohalikes eelarvetes planeeritava aasta alguseks nendes eelarvetes esinevate eelarveliste vahendite jääkide arvel kassaline käibefond. Kassalise käibefondi suurus määratakse kindlaks Eesti NSV riigieelarve ja kohalike eelarvete kinnitamisel.

Kassalist käibefondi võib kasutada aasta jooksul ajutiste kassaliinade katmiseks ja see tuleb taastada eelarve kinnitamisel kindlaksmääratud suuruses selsamal aastal.

§ 46. Kohlike eelarvete täitmisel täiendavalt saadud tulusid võivad vastavalt kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed kooskõlas NSV Liidu seadusandlusega ja Eesti NSV seadusandlusega suunata

rahvamajanduse ja sotsiaalkultuuriiste ürituste finantseerimiseks, kaasa arvatud kapitaalvahutused.

§ 47. Summad, mille võrra kohalikes eelarvetes tulud ületavad aasta lõpuks kulusid tuludeosa ületamise või kulude alal tehtud kokkuhoiu tulemusena, välja arvatud kasutamata assigneeringud plaanilisteks kapitaalvahutusteks, samuti Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt vabariiklikult eelarvest üle riikliku plaani kapitaalvahutuseks eraldatud vahendite kasutamata jäägid, jäävad kohalike tööraha saadikute nõukogude käsutusse ja kulutatakse nende äranägemisel kooskõlas kehtiva NSV Liidu seadusandlusega ja Eesti NSV seadusandlusega.

Nende summade kulutamise kord, mis on üle jäänud seoses sellega, et kapitaalvahutusteks ettenähtud assigneeringuid ei ole ära kasutatud, määratakse kindlaks Eesti NSV riigieelarve kinnitamisel.

§ 48. Kui rajooni või vabariigilise alluvusega linna tööraha saadikute nõukogu või tema täitevkomitee võtab peale rajooni, linna eelarve kinnitamist vastu otsuseid, millega suurendatakse rajoonilise alluvusega linnade, linnarajoonide, alevite ja külanõukogude eelarvete kulusid või vähendatakse tulusid, hüvitatakse neile eelarvetele rajooni-, linnaeelarve täitmise käigus vastavad summad rajoonilisest, linnalisest eelarvest; rajoonilise alluvusega linnade, linnarajoonide, alevite ja külanõukogude eelarvete kulude vähendamise või tulude suurendamise korral kantakse vastavad summad rajoonilisse või vabariigilise alluvusega linna linnalisse eelarvesse.

§ 49. Rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteed määravad kindlaks rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade eelarvete projektide koostamise korra ja tähtsajad, millele vastavalt:

a) rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede osakonnad ning üksikud rajoonilise ja linnalise alluvusega ettevõtted ja majandusorganisatsioonid koostavad rajooni või linna rahvamajanduse arendamise plaani alusel finantsplaanide ja alaeelarvete projektid ning esitavad need rajooni või linna tööraha saadikute nõukogu täitevkomiteele rajoonilise või linnalise eelarve projekti koostamiseks;

b) rajoonilise alluvusega linnade, rajoonilise jaotusega linnade rajoonide, alevite ja külade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteed koostavad rajooni või vabariigilise alluvusega linna rahvamajanduse arendamise plaanis ettenähtud ülesannete alusel eelarvete projektid ja esitavad need rajooni või linna tööraha saadikute nõukogu täitevkomiteele läbivaatamiseks ja rajooni või vabariigilise alluvusega linna eelarve projekti võtmiseks;

c) rajoonide ja linnade rahandusosakonnad vaatavad eelnevalt läbi: rajoonilise alluvusega linnade, rajoonilise jaotusega linnade rajoonide, alevite ja külade tööraha saadikute nõukogude eelarvete projektid nende esindajate osavõtul;

rajoonilise ja linnalise alluvusega ettevõtete ja organisatsioonide finantsplaanid ning eelarveliste asutuste alaeelarved.

Pärast nimetatud eelarvete, finantsplaanide ja alaeelarvete projektide läbivaatamist koostavad rajoonide ja linnade rahandusosakonnad vasta-

vall rajooni või vabariigilise alluvusega linna eelarve projekti ja esitavad selle rajooni või linna tööraha saadikute nõukogu täitevkomiteele.

§ 50. Rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteed vaatavad läbi Eesti NSV riigieelarve seaduses rajoonide ja linnade kohta ette nähtud näitajate alusel koostatud rajoonide ja linnade eelarvete projektid ning esitavad rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade tööraha saadikute nõukogudele:

a) rajoonide ja linnade eelarved — tulude üldsummas, näidates eraldi tulude põhiallikad, ning kulude üldsummas, näidates eraldi assigneeringud rahvamajanduse finantseerimiseks, sotsiaal-kultuurilisteks üritusteks ning kohalike riigivõimu- ja riigivalitsemisorganite ülalpidamiseks;

b) rajoonilised ja linnalised eelarved — tulude üldsummas, näidates eraldi tulude põhiallikad, ning kulude üldsummas, näidates eraldi assigneeringud linnalise, rajoonilise alluvusega ettevõtete ja majandusorganisatsioonide finantseerimiseks, linnalise, rajoonilise alluvusega asutuste ja organisatsioonide poolt hariduse, kultuuri, tervishoiu, kehakultuuri ja sotsiaalkindlustuse alal läbiviidavate ürituste finantseerimiseks, rajoonide, linnade tööraha saadikute nõukogude, rajoonide, linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede ja nende osakondade ülalpidamiseks;

c) rajoonilise jaotusega linnade rajoonide eelarved, rajoonilise alluvusega linnade, alevite ja külanõukogude eelarved tulude üldsummas ja kulude üldsummas iga rajooni, linna, alevi ja külanõukogu järgi;

d) ettepanekud üleliidulistest riigimaksudest ja -tuludest iga rajoonilise jaotusega linna rajooni, rajoonilise alluvusega linna, alevi ja külanõukogu eelarvesse eraldamiste suuruse kohta;

e) ettepanekud rajoonilise eelarve, vabariigilise alluvusega linna linnalise eelarve ning rajoonilise jaotusega linnade rajoonide, rajoonilise alluvusega linnade, alevite ja külanõukogude eelarvete kassaliste käibefondide suuruse kohta.

§ 51. Rajooni, vabariigilise alluvusega linna tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee poolt rajooni, linna tööraha saadikute nõukogule esitatud rajooni, vabariigilise alluvusega linna eelarve projekti vaatab eelnevalt läbi rajooni, linna tööraha saadikute nõukogu eelarvekomisjon.

Rajooni, linna tööraha saadikute nõukogu eelarvekomisjon:

a) kuulab ära rajoonilise alluvusega linnade, rajoonilise jaotusega linnade rajoonide, alevite ja külade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede ettekanded linnade, rajoonide, alevite ja külanõukogude eelarvetest ja rajooni, vabariigilise alluvusega linna tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee osakondade ettekanded nende finantsplaanidest ja alaeelarvetest, samuti vaatab läbi ettepanekud, mis puudutavad rajooni, linna eelarve muutmist;

b) koostab ja esitab rajooni, linna tööraha saadikute nõukogule seisukoha rajooni, linna eelarve kohta.

§ 52. Rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade tööraha saadikute nõukogud vaatavad eelarve läbi tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee ettekande ja eelarvekomisjoni seisukoha alusel, samuti vaatavad läbi tööraha saadikute nõukogu saadikute poolt eelarve arutamisel tehtud ettepanekud.

§ 53. Rajooni, vabariigilise alluvusega linna tööraha saadikute nõukogu kinnitab:

a) rajooni, linna eelarve tulude üldsummas, näidates eraldi tulude põhiallikad, ning kulude üldsummas, näidates eraldi assigneeringud: rahvamajanduse finantseerimiseks;

sotsiaal-kultuurilisteks üritusteks;

riigivõimu- ja riigivalitsemisorganite ülalpidamiseks;

b) rajoonilise, linnalise (vabariigilise alluvusega linna) eelarve tulude üldsummas, näidates eraldi kulude põhiliigid, samuti eelarvesse laekuvate maksete ja assigneeringute jaotuse täitevkomitee üksikute osakondade, ettevõtete ja organisatsioonide järgi;

c) üleliidulistest riigimaksudest ja -tuludest rajoonilise alluvusega linnade, rajoonilise jaotusega linnade, rajoonide, alevite ja külade tööraha saadikute nõukogude eelarvetesse tehtavate eraldiste suuruse;

d) rajoonilise ja linnalise eelarve kassalise käibefondi suuruse.

Rajooni, vabariigilise alluvusega linna tööraha saadikute nõukogu määrab kindlaks rajoonilise alluvusega linnade, rajoonilise jaotusega linnade rajoonide, alevite ja külanõukogude eelarved tulude üldsummas ja kulude üldsummas eraldi iga linna, rajooni, alevi ja küla tööraha saadikute nõukogu järgi, samuti iga eelarve kassalise käibefondi suuruse.

§ 54. Kooskõlas rajooni (linna) tööraha saadikute nõukogu poolt kindlaksmääratud eelarve mahuga ning üleliidulistest riigimaksudest ja -tuludest tehtavate eraldiste suurusega koostavad rajoonilise alluvusega linnade, rajoonilise jaotusega linnade rajoonide, alevite ja külade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteed vastavalt linna-, rajooni-, alevi- ja külaeelarved.

§ 55. Rajoonilise alluvusega linna, rajoonilise jaotusega linna rajooni, alevi ja küla tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee vaatab koostatud eelarveprojekti läbi ja esitab selle kinnitamiseks vastavale tööraha saadikute nõukogule.

§ 56. Läbivaatamiseks ja kinnitamiseks esitatud rajoonilise alluvusega linna, rajoonilise jaotusega linna rajooni, alevi ja küla tööraha saadikute nõukogu eelarve vaatab eelnevalt läbi vastava tööraha saadikute nõukogu eelarvekomisjon, kes koostab seisukoha eelarve kohta.

§ 57. Rajoonilise alluvusega linnade, rajoonilise jaotusega linnade rajoonide, alevite ja külade tööraha saadikute nõukogud:

arutavad vastavad eelarved läbi tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee ettekande ja eelarvekomisjoni seisukoha alusel, samuti vaatavad läbi eelarve arutamisel saadikute poolt tehtud ettepanekud;

kinnitavad eelarve tulude üldsummas, näidates eraldi kõik tulude allikad, ja kulude üldsummas, näidates eraldi assigneeringud elamu- ja kommunaalmajanduse, heakorra, põllumajanduse ja kaubanduse finantseerimiseks, haridusele, kultuurile, tervishoiule, kehakultuurile ja sotsiaal-kindlustusele ning kohalike riigivõimu- ja riigivalitsemisorganite ülalpidamiseks;

kinnitavad vastavate eelarvete kassaliste käibefondide suurused.

§ 58. Kohalike tööraha saadikute nõukogude otsused kohalike eelarvete kinnitamise kohta avaldatakse üldiseks teadmiseks.

§ 59. Tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteed organiseerivad vastavate kohalike eelarvete täitmist ja tagavad kõigi eelarves ettenähtud tulude laekumise ja eelarvesummade kokkuhoidliku kulutamise ranges kooskõlas sihtotstarbega ning vastavalt tootmis- ja finantsplaanide, samuti eelarveliste asutuste võrgu, kontingentide ja koosseisude plaanide täitmisele.

§ 60. Rajooni, vabariigilise alluvusega linna eelarve täitmise aruande koostab vastav rahandusosakond, rajoonilise alluvusega linna, alevi ja külanõukogu eelarve täitmise aruande aga koostab vastava tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee.

Rajooni, linna, alevi ja küla tööraha saadikute nõukogu eelarvekomisjon vaatab läbi eelarve täitmise aruande, koostab selle kohta seisukoha ja esitab selle vastavale tööraha saadikute nõukogule.

Tööraha saadikute nõukogud kinnitavad aruanded täitevkomiteede ettekannete ja eelarvekomisjonide seisukohtade alusel. Kinnitatud aruande avaldatakse üldiseks teadmiseks.

§ 61. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab kindlaks Eesti NSV riigi-eelarve koostamise ja täitmise eeskirjad kooskõlas käesoleva seadusega.

II. R I I G I T U L U D .

KOLHOOSIDE TULUMAKSU KOHTA.

(NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 12. septembri 1957. a. seadlus, muudatustega 12. septembrist 1958. a. ja 18. detsembrist 1958. a. "NSV Liidu Ülemnõukogu Teataja" 1957, 19, 495; 1958, 23, 346; "Eesti NSV Teataja 1959, 17, 81)

I.

Üldeeskirjad.

1. Kolhooside tulumaksu tasuvad põllumajandusartellid, samuti kaluriartellid, kes saavad tulusid põllumajandusest ja kõigilt abiettevõtetelt, ja tööndus-põllumajanduslikud segaartellid (töõnduskolhoosid), kes saavad tulusid põllumajandusest ja põllumajanduse abiettevõtetelt.

Tulumaksuga maksustatakse kolhooside rahalisi ja naturaaltulusid.

Tulusid kalandusest, mida kaluriartellid saavad püügi- toodangu müügist riiklikele varujaile ja kooperatiividele, samuti tööndus-põllumajanduslike segaartellide (töõnduskolhooside) tööstusettevõtelt saadavaid tulusid kolhoosidelt võetava tulumaksuga ei maksustata. (18. detsembri 1958. a. redaktsioonis).

2. Kolhooside tulumaksuga maksustatavate tulude hulka ei arvata:

a) selle naturaaltoodangu väärtust, mis on kulutatud

seemnevilja ja loomasöödana, samuti, mis läheb seemne- ja loomasöödalaenude tagastamiseks või on eraldatud puutumatus- se seemnevilja ja loomasööda kindlustusfondi, toiduainete kindlustusfondi, invaliidide ja elatanud kolhoosnikute abistamise fondi, lasteaedade ülalpidamiseks ja teisteks majandisisevajadusteks; selle naturaaltoodangu väärtust, mis on kulutatud tasumiseks masina-traktorijaamade ja spetsialiseeritud jaamade poolt 1957. aastal 1958. a. saagi saamiseks tehtud tööde eest;

b) summasid, mis on kulutatud järgmisteks tootmisvajadusteks:

tasumiseks remondi- ja tehnikajaamade, masina-traktorijaamade ja spetsialiseeritud jaamade tööde eest kehtivate hinnete järgi ning tasumiseks lennukite abil tehtud tööde eest külvi, lisaväetise andmise, puuvillataimede lehtede kõrvaldamise ja taimede tolmutamise alal, samuti tasumiseks oma jõududega tehtud tööde eest hapude muldade lupjamise, maaparanduse, kultuurheina- ja -karjamaade rajamise alal;

mootorikütuse ja määrdematerjalide, kütteaine, mineraal- ja orgaaniliste väetiste, külviseemne ja loomasööda muretsemiseks; elektrienergiaga ja veega varustamiseks, kolhoosisisesel niisutusvõrgu mehhaniseeritud puhastamiseks; viinamarja- aedades kasutatavate pilliroost allalaotamismattide valmistamiseks; abinõudeks võitluses põllumajandustaimede kahjurite vastu; loomade ravimiseks ning abietteväetiste vajaliku väikeinventari, toorainete ja materjalide muretsemiseks; hoone- te, põllutöömasinate, transpordivahendite, inventari ja seadmete jooksvaks remondiks; tasumiseks põllumajandussaaduste vedamisel kasutatud transpordi eest;

c) summasid, mis on kulutatud invaliidide, elatanud ja töövõimetute kolhoosnikute abistamiseks;

d) põhivahendite amortisatsioonisummad aruandeaasta eest;

e) summasid, mis on saadud kariloomade müügist (elusloomadena ja tapasaadustena) ning on kantud jagamatusse fondi karja tõuomaduste parandamiseks ja loomade arvu suurendamiseks, samuti summasid, mis on arvatud jagamatu fondi rahalis-

te vahendite uuendamiseks, mida on kulutatud kasvatatavate ja nuumatavate kariloomade soetamiseks;

f) kindlustussummasid, mis on saadud riikliku kindlustuse organeilt hukkunud vara ja külvide eest. (18. detsembri 1958. a. redaktsioonis.)

II.

Tulumaksu arvutamise ja tasumise kord.

3. Tulumaksu arvutab kolhoos eelneva aasta rahaliste tulude kui ka naturaaltulude järgi, mis on kindlaks tehtud rahalises väljenduses kolhoosi aastaaruande andmete alusel.

Maksustamisele kuuluvate naturaaltulude kindlaksmääramine toimub põllumajandussaaduste riiklike kokkuostuhindade järgi (18. detsembri 1958. a. redaktsioonis).

4. Kolhooside tulumaks arvutatakse 12,5 % suuruses maksustatavalt tulult.

Oblastilise jaotusega liiduvabariikide ministrite nõukogudel on õigus määrata üksikutele autonoomsetele vabariikidele, kraidele ja oblastitele, olenevalt nende majanduslikest iseärasustest, diferentseeritud maksumäärasid vabariigile jooksvaks aastaks planeeritud maksu kogusumma piirides.

Oblastilise jaotuseta liiduvabariikide ministrite nõukogudel, autonoomsete vabariikide ministrite nõukogudel, kraide ja oblastite tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedel on õigus määrata üksikutele rajoonidele ja erandjuhtudel üksikutele kolhoosidele, olenevalt nende majanduslikest iseärasustest, diferentseeritud maksumäärasid vabariigile, kraile ja oblastile planeeritud maksumäärasid piirides. (18. detsembri 1958. a. redaktsioonis).

5. Kolhoosid tasuvad tulumaksu järgmistel tähtaegadel:

15. märtsiks - avanss 15 protsendi suuruses eelneva aasta maksumumast;

15. juuniks - 25 protsenti jooksva aasta maksumumast, arvates selle hulka avanssumma;

15. septembriks - 30 protsenti jooksva aasta maksusummast;

1. detsembriks - 45 protsenti jooksva aasta maksusummast.

Liiduvabariikide ministrite nõukogud võivad, olenevalt kolhooside majanduslikest iseärasustest, kuni ühe kuu piirides lühendada või pikendada käesolevas artiklis kindlaksmääratud maksutähtaega.

III.

Maksusoodustused.

6. Ümberasujate majandeist organiseeritud kolhoosidele, samuti ümberasujaid oma koosseisu võtnud kolhoosidele antakse tulumaksu alal soodustusi NSV Liidu Ministrite Nõukogu eriootsuste alusel.

7. NSV Liidu Ministrite Nõukogul on õigus vabastada kolhoose tulumaksu tasumisest, samuti vajalikel juhtudel anda kolhoosidele maksusoodustusi põllumajanduse eriharude arendamise stimuleerimise eesmärgil.

8. Liiduvabariikide ministrite nõukogud võivad üksikutele kolhoosidele pikendada tulumaksu tasumise tähtaegu ja vajalikel juhtudel nende maksuvõlga maha kanda vabariigi eelarve arvel.

Oblastilise jaotuseta liiduvabariikide ministrite nõukogud autonoomsete vabariikide ministrite nõukogud, kraide ja oblastite töörahva saadikute nõukogude täitekomiteed võivad rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitekomiteede taotlusel pikendada üksikutele kolhoosidele, kes on kannatada saanud loodusõnnetuste läbi, tulumaksu tasumise tähtaegu, samuti vajalikel juhtudel neid kolhoose maksu tasumisest täielikult või osaliselt vabastada vastava eelarve arvel (18. detsembri 1958. a. redaktsioonis).

9. Kolhoosidele, kes on kannatada saanud loodusõnnetuste (põllumajanduslike külvide, mitmeaastaste viljapuuiستان-

duste või põhilise vara hukkumine rahe, üleujutuse, orkaani, paduvihma, tulekahju, maavärisemise, varisemiste ja maalihete tagajärjel; kariloomade hukkumine) läbi, võidakse rajoonide ja linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede otsuse põhjal pikendada maksutähtaegu jooksva aasta piirides.

IV.

Vastutus maksu tasumatajätmise eest.

10. Vastutust tulumaksu õige arvutamise ja selle tähtajalise tasumise eest kannab kolhoosi juhatus.

Kolhoosi juhatus on kohustatud igal aastal hiljemalt 1. märtsiks esitama vastavale rahandusorganile tulumaksuga maksustatava tulu ja maksusumma arvutlused NSV Liidu Rahandusministeeriumi poolt kindlaksmääratud vormi kohaselt.

11. Maksustatava tulu ja maksusumma arvutluste rahandusorganitele tähtajaks mitteesitamisel võidakse kolhoosi juhatuse esimehele ja arveametnikule (raamatupidajale) määrata rajooni (linna) rahandusosakonna juhataja otsusel trahvi kuni 5 rubla (uues vääringus, H. S.).

12. Tulumaksu tasuvad kolhoosid esmajärjekorras. Maksu määratud ajal tasumata jätmisel kantakse tasumata jäänud summad kolhooside jooksvatelt kontodelt maha, välja arvatud kolhooside erilised jooksvad kontod, eelarvesse laekuvate maksete osas riiklike ja kooperatiivsete ettevõtete ning organisatsioonide jaoks kindlaksmääratud korra kohaselt.

Maksutähtpäeva möödalahkumisel võetakse viivist 0,05 % suuruses iga viivituspäeva eest (12. septembri 1958. a. reaktatsioon).

13. Avalduste ja kaebuste esitamine ei peata maksu sisendamist.

Neil juhtudel, kui otsus on tehtud kolhoosi kasuks, tagastatakse ebaõigesti laekunud summad kolhoosile hiljemalt 10 päeva jooksul arvates otsuse tegemise momendist.

14. Rahandusorganitele tehakse ülesandeks valvata kolhooside tulumaksu õige arvutamise ja tähtajalise tasumise järele.

Rahandusorganid kontrollivad kolhooside aastaaruannete andmete ja teiste vastavate dokumentide alusel kolhooside juhatuste poolt koostatud arvutlusi maksustatava tulu ja maksusumma kohta. Juhul, kui tehakse kindlaks, et maksustatav tulu ja tulumaksu summa on määratud ebaõigesti, arvutatakse maksusumma uuesti.

KOLHOOSIDELE TULUMAKSU ALAL LOOMAKASVATUSEST SAADAVATELT TULUDELT SOODUSTUSE ANDMISE KORRAST.

(NSVL Rahandusministeeriumi 4. veebruari 1961. a. kiri nr. 49 CQX 1961, 4, lk. 32 - 33)

NLKP Keskkomitee ja NSVL Ministrite Nõukogu 10. jaanuari 1961. a. määrusega nr. 24 "Kolhooside majanduse ja finantsolukorra edasise tugevdamise abinõudest", selleks et ergutada kolhoosides loomakasvatussaaduste tootmise iga-aastast suurendamist, võimaldasid kolhoosidele 1961. - 1965. aastaiks soodustuse tulumaksu alal, vabastades maksustamisest 80 % maksustatavaid tulusid (kogusissetulek, millest on maha arvatud rahalised tootmiskulutused) kõigi lihaliikide, elusloomade, lindude, munade, piima ja piimasaaduste realiseerimisest.

Tähendatud tulumaksu soodustus rakendatakse kolhoosidele alates 1961. aastal maksustatavatest 1960. aasta tuludest.

Mainitud NLKP Keskkomitee ja NSVL Ministrite Nõukogu määruse täitmiseks NSVL Rahandusministeerium, kooskõlastatult NSVL Põllumajanduse Ministeeriumiga, kehtestavad alljärgneva korra kolhoosidele antava tulumaksu soodustuse summa arvutamiseks.

Majandi kõigi harude maksustatava tulu ja kolhooside tulumaksu arvutus koostatakse kolhoosi juhatuse poolt NSVL Rahandusministeeriumi 12. jaanuari 1959. a. juhendis nr. 8 "Kolhooside tulumaksu arvutamise ja tasumise korra" ettenähtud korras.

Et määrata kindlaks maksusoodustuse summa loomakasva-

tusest saadud tuludelt, koostatakse täiendav arvutus lisas nr. 1 toodud vormi kohaselt.¹

Loomakasvatusega seotud tulude ja rahaliste tootmiskulutuste summa arvutatakse lisas nr. 2 ettenähtud korras.

Tulumaksu alal soodustuse summa kindlaksmääramise arvutlusse tulevad kanda rahalised tulud, mida on saadud loomade ja lindude (elusana või tapasaadustena), munade, piima ja piimasaaduste realiseerimisest riiklikele varujatele, kooperatsioonile ja kolhoosikaubanduse korras, samuti ka kolhoosnikutele normipäevade järgi, töö täiendava tasustamise korras või rahalise töötasu arvel müüdüd loomade, lindude ja samade nimetustega loomakasvatussaaduste maksumus, hinnatuna aruandeaastal kehtinud riiklike kokkuostuhindadega.

Maksusoodustuse summa kindlaksmääramisel ei võeta arvesse rahalisi tulusid villa, mesinduse, karusloomakasvatuse, kalanduse ja siidikasvatuse toodangu realiseerimisest, samuti normipäevade järgi ja lisatöötasuna väljaantud ja kolhoosnikutele rahalise töötasu arvel müüdüd nende majapidamisharude saaduste maksumust.

Maksusoodustuse määramisel arvessevõetud loomakasvatuse tulude summast arvatakse maha rahalised tootmiskulutused vastavale loomakasvatusharule. Need kulutused tehakse kindlaks raamatupidamislike arveraamatute järgi (välja arvatud lamba- ja kitsekasvatuse alal see osa kulutusi, mis langeb villa tootmisele). Loomakasvatussaaduste tootmiseks tehtud rahaliste kulutuste hulka kuuluvad otsesed kulud (ostetud söötade kulu, kulutused loomade raviks jt.), vastav osa rahalisi kulutusi, mis on seotud traktoripargi, mehhaniseeritud transpordi, tööloomade, elektrijaamade, veepumbamaja jms. teenindamisega, üldtootmiskulud (farmi üldkulud ja loomakasvatusharu kui terviku üldkulud), samuti antud loomakasvatusharusid teenindavate põhivahendite amortisatsioon.

Rahaliste kulutuste hulka ei arvata kulutusi kolhoosni-

¹ Lisasid antud kogumikus ei tooda.

kute töö tasustamiseks, palgaliste isikute töötasu, kindlustusmaksleid, kulutatud omatoodetud söötade, muude materjalide ja väikeinventari maksumust.

Loomakasvatuse tulude ja rahaliste kulutuste vahe alusel tehakse kindlaks 80 % suurune tulusumma, millelt arvutatakse maksusoodustus antud kolhoosile kehtestatud maksumäära järgi.

Näidis:

NSVL Rahandusministeeriumi 12. jaanuari 1959. a. juhendis nr. 8 ettenähtud korra kohaselt koostatud maksuarvutuse järgi on maksustatava tulu üldsumma 530,6 tuh. rbl. Tulumaks neilt tuludelt 12,5 % maksumäära juures arvutati 66,3 tuh. rbl. suuruses summas. Rahaline sissetulek igat liiki loomade ja lindude liha, elusloomade ja -lindude, munade, piima ja piimasaaduste realiseerimisest oli 303,3 tuh. rbl., aga normipäevade järgi ja lisatöötasu korras jaotatud ning rahalise töötasu arvel müüdnud loomade ja loomakasvatuse saaduste maksumus - 10,0 tuh. rbl. Rahalised kulutused antud loomakasvatusharude saaduste tootmisele on kindlaks tehtud 65,5 tuh. rbl. Loomakasvatuse tulude summa, millelt arvutatakse maksusoodustus, on 198,2 tuh. rbl.

$$\frac{(303,3 + 10,0 - 65,5) \times 80}{100},$$

aga antava maksusoodustuse summa 12,5 % maksumäära juures - 24,8 tuh. rbl.

$$\frac{(198,2 \times 12,5)}{100}.$$

Antud näite puhul on eelarvesse tasutava tulumaksu summa 41,5 tuh. rbl. (66,3 - 24,8).

Juurdelisatud vormi kohase tulumaksu soodustuse summa esitab kolhoosi juhatus vastavale rajooni või linna rahandusosakonnale hiljemalt esimesel märtsil koos NSVL Rahandusministeeriumi 12. jaanuari 1959. a. juhendis nr. 8 "Kolhooside tulumaksu arvutamise ja tasumise korra" ettenähtud vormis maksustatava tulu ja tulumaksusumma arvutlusega.

Rahandusorganid on kohustatud kolhooside aastaaruannete ja raamatupidamislike arveraamatute andmete järgi kontrolli-

ma loomakasvatuse tuludelt kolhooside juhatuste poolt koostatud tulumaksu soodustuse summade arvutlusi. Juhul, kui tehakse kindlaks, et soodustussumma on ebaõigesti arvatatud, tehakse vastav ümberarvestus.

Juhul, kui eelmise aasta maksusumma alusel jooksvaks aastaks 15 % määral arvatatud tulumaksu avanss ületab 15 % maksust, mis arvutati 1961. aastaks arvesse võttes antud soodustust, on rahandusorganid kohustatud ümber arvutama avansisumma, vähendades makseid eelarvesse 15. märtsi 1961.a. tähtpäeva järgi.

Kolhooside 1960. a. loomakasvatuse tuludelt 1961. aastaks arvatatud tulumaksu soodustuse summa näitavad rahandusorganid 1961. aasta I ja II kvartali aruandes vorm nr. 42 8. real märkusega "soodustus loomakasvatuse alal".

Eesti NSV Rahandusministeeriumi tõlge.

PÖLLUMAJANDUSMAKSU SEADUS

(Vastu võetud NSV Liidu Ülemnõukogu
poolt 8. augustil 1953. a.)

NSV Liidu Ülemnõukogu otsustab:

Kehtestada 1. juulist 1953 kolhoosnike majapidamiste maksustamine põllumajandusmaksuga kindlate määrade järgi ühelt sajandikult hektarilt kolhoosipere isiklikus kasutuses olevalt aiamaalt, sõltumata kolhoosnike majapidamiste tulude kogusummast, mida nad saavad isiklikust majapidamisest, — nähes ette põllumajandusmaksu tunduva vähendamise.

I ÜLDSÄTTED

1. artikkel. Põllumajandusmaksu tasuvad:

a) põllumajanduslike artellide, töenduslik-põllumajanduslike segaartellide (töenduskolhooside) ja kaluriartellide liikmeks olevate kolhoosnike majapidamised;

b) üksiktalumajandid ja teiste kodanike majandid, kes ei ole kolhooside liikmed ja kellele on antud maatükid administratiivses suhtes külanõukogudele allutatud maa-kohtades.

2. artikkel. Maksu arvestatakse igalt majandilt tema kasutuses oleva maatüki pindala järgi.

Maksu suuruse kindlaksmääramisel jäetakse maatüki üldpindalast välja maad, mis on ehituste all, samuti võsastike, metsade, ühiskondlikult kasutatavate teede, jäärakute ja nõgude all.

II KOLHOOSNIKUTE MAJAPIDAMISTE MAKSUSTAMINE

3. artikkel. Kolhoosnikute majapidamistelt arvestatakse maksu maatüki ühe sajandiku hektari kohta kehtestatud määrade järgi.

Liiduvabariikidele määratakse kindlaks järgmised maksu keskmised ja ülemmäärad:

LIIDUVABARIIGID	Maksumäärad ühelt sajandikult hektarilt rublades		
	Keskmine määr vabariigis	Piirkõrvalekaldumised oblastite keskmisest määrast	
		alammäär	ülemmäär
Vene NFSV	8,5	3	14
Ukraina NSV:			
idaoblastid	8,5	5	12
lääneoblastid	4	2	6
Valgevene NSV:			
idaoblastid	6	3	9
lääneoblastid	3	2	5
Usbeki NSV:			
niisutatavad maad	22	—	—
mitteniisutatavad maad	8	—	—
Kasahhi NSV	8	4	13
Gruusia NSV	13	4	25
Aserbaidžaan NSV	12	6	18
Leedu NSV	3	—	—
Moldaavia NSV:			
vasaku kalda rajoonid	8	—	—
parema kalda rajoonid	4	—	—
Läti NSV	4	—	—
Kirgiisi NSV	9	4	13
Tadžiki NSV:			
niisutatavad maad	22	—	—
mitteniisutatavad maad	8	—	—
Armeenia NSV	13	—	—
Turkmeeni NSV:			
niisutatavad maad	20	—	—
mitteniisutatavad maad	8	—	—
Eesti NSV	4	—	—
Karjala-Soome NSV	5	—	—

NSV Liidu Ministrite Nõukogule lubatakse vajalikel juhtudel muuta ülalmärgitud maksumäärasid üksikute liiduvabariikide jaoks.

4. artikkel. Oblastiteks jaotatud liiduvabariikide ministrite nõukogud määravad kindlaks käesoleva seaduse 3. artiklis liiduvabariigile kehtestatud keskmistest maksumääradest lähtudes keskmised maksumäärad üksikutele autonoomsetele vabariikidele, kraidele ja oblastitele muudatustega nende suurendamise või vähendamise suunas mainitud piirides, olenevalt autonoomsete vabariikide, kraide ja oblastite majanduslikest iseärasustest.

Oblastiteks jaotamata liiduvabariikide ministrite nõukogud, autonoomsete vabariikide ministrite nõukogud, kraide ja oblastite töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed, lähtudes vabariigile, kraile või oblastile kehtestatud keskmistest maksumääradest, määravad kindlaks maksumäärad üksikutele rajoonidele, vajalikel juhtudel aga ka üksikutele küladele, olenevalt nende majanduslikest iseärasustest.

Maksumäärad määratakse antud paikkonnale kindlaks üksikute põllumajanduslike kultuuride külvideks maatükkide kasutamist, viljakust, müügiturgude olemasolu ja sissetuleku suurust arvesse võttes.

5. artikkel. Selleks et ergutada kolhoosnikute, tööliste ja teenistujate majapidamistes lehmade soetamist isikliku omandiõiguse alusel, vähendada maksusummat majapidamistele, kus ei ole lehma, 1953. aastal 50 protsendi võrra ja 1954. aastal 30 protsendi võrra. 1955. aastast peale maksustada neid majapidamisi üldistel alustel.

6. artikkel. Kolhoosnikute majapidamised, kelle üksikud perekonnaliikmed ilma mõjuvate põhjusteta ei töötanud möödunud aastal kolhoosis välja normipäevade kindlaksmääratud miinimumi, maksavad 50 protsendi võrra kõrgemat maksu.

7. artikkel. Kolhoosidest käesoleval aastal lahkunud (väljaheidetud) majapidamisi maksustatakse ühesugustel alustel üksiktalumajanditega, olenemata kolhoosist lahkumise (väljaheitmise) ajast.

Kui kolhoosipere koosseisus üksikud töövõimelised perekonnaliikmed ei olnud kolhooside liikmeks või lahkusid (heideti välja) kolhoosist ega tööta palgalise töajõuna, siis kooskõlas käesoleva seadusega niisugusele majapidamisele arvestatud põllumajandusmaksu summat tõstetakse 75 protsendi võrra.

III KOLHOOSI LIIKMEKS MITTEOLEVATE MAJANDITE MAKSUSTAMINE

A. Maakohtades maatükke omavate tööliste, teenistujate ja töönduslike kooperatiivsete artellide liikmete majapidamiste maksustamine

8. artikkel. Kolhoosi liikmeks mitteolevate tööliste ja teenistujate majapidamisi ning töönduslike kooperatiivsete artellide liikmete majapidamisi, sealhulgas vanaduse- või invaliidsusepensionäre, kellel on maatükke, maksustatakse põllumajandusmaksuga kolhoosnikute majapidamistele kehtestatud määrade järgi tingimusel:

a) kui peamine töövõimeline töötaja oli käesoleva aasta 1. jaanuariks vähemalt aasta olnud alalisel palgatööl või oli sama aja tööndusliku kooperatiivse artelli liige, ülejäänud töövõimelised perekonnaliikmed aga peale koduperenaise ja kooliõpilaste samuti töötavad palgalistena või on tööndusliku kooperatiivse artelli liikmed;

b) kui majapidamises ei ole tööloomi ja on ainult üks lehm, üks noorveis, arvestamata käesoleval aastal sündinud noorloomi, üks üle kuue kuu vanune siga ning

kolm üle aasta vanust lammast ja kitse koos noorloomadega, lehma või sea puudumisel aga kuni viis üle aasta vanust lammast ja kitse koos noorloomadega;

c) kui majapidamises maatüki suurus ei ületa NSV Liidu valitsuse poolt kindlaksmääratud norme.

Kui maksu määramisel selgitatakse välja, et maatüki suurus majapidamises ületab NSV Liidu valitsuse poolt kindlaksmääratud normid, siis finantsorganid on peale niisuguse majapidamise maksustamise ühesugustel alustel üksiktalumajanditega kohustatud sellest teatama rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele seadusega kindlaksmääratud abinõude tarvituselevõtmiseks maakasutuses seaduserikkumiste kõrvaldamiseks.

9. artikkel. Ühesugustel alustel kolhoosnike majapidamistega maksustatakse metsakaitse alal töötajate ning veemajanduse liinieksploatatsiooni alal töötajate majapidamisi, kui nende majapidamised vastavad täielikult käesoleva seaduse 8. artiklis ettenähtud tingimustele ja neil ametisõitudeks olemasolevat hobust ei kasutata kõrvalteenistuse saamiseks.

10. artikkel. Ühesugustel alustel kolhoosnike majapidamistega maksustatakse kolhoosi liikmeks mittemajapidamisi, kus perekonnapea või teine perekonnaliige on tegevteenistuses Nõukogude armees, sõjalaevastikus, piirivalve- ja siseteenistuse vägedes, kui ülejäänud töövõimelised perekonnaliikmed peale koduperenaise ja kooliõpilaste töötavad palgalistena või on tööndusliku kooperatiivse artelli liikmed ning kariloomade arv ja maatüki suurus majapidamises ei ületa käesoleva seaduse 8. artiklis märgitud norme.

11. artikkel. Majapidamisi, mis ei vasta käesoleva seaduse 8.—10. artiklis märgitud tingimustele, maksustatakse põllumajandusmaksuga üksiktalumajanditele kehtestatud määrade järgi.

B. Üksiktalumajandite maksustamine

12. artikkel. Üksiktalumajanditelt võetavat põllumajandusmaksu arvestatakse käesoleva seaduse 3. artiklis ettenähtud määrade järgi, suurendades maksusummasid 100 protsendi võrra.

13. artikkel. Enne põllumajandusmaksu tasumise esimest tähtaega kolhoosidesse astunud üksiktalumajandeid maksustatakse kolhoosnikutele kehtestatud määrade järgi.

Pärast põllumajandusmaksu tasumise esimest tähtaega kolhoosi astunud majanditele arvestatakse maks ümber kolhoosnikute määrade järgi vastavalt nendele tähtaegadele, mis kolhoosi astumise ajaks ei olnud veel kätte jõudnud.

IV SOODUSTUSED PÖLLUMAJANDUSMAKSU ALAL

14. artikkel. Maksu tasumisest vabastatakse:

a) kolhoosnikute majapidamised ja kolhoosi liikmeks mitteolijate majapidamised, kelle perekonnaliige, olles arvel majapidamise koosseisus, viibib tegevteenistuses Nõukogude armees, sõjalaevastikus või piirivalve- ja siseteenistuse vägedes, kui perekonnas ei ole teisi töövõimelisi peale sõjaväelase naise või ema, kellel on lapsi kuni 8 aasta vanuses;

b) majapidamised, mille koosseisu kuuluvad Isamaasõja I grupi invaliidid, juhul, kui perekonnas on ainult üks töövõimeline inimene;

c) majapidamised, mille koosseisu kuuluvad Isamaasõja II grupi invaliidid, kui perekonnas peale ühe töövõimelise isiku on lapsi kuni 16 aasta vanuses;

d) majapidamised, mille koosseisus on Isamaasõja I või II grupi invaliide ja kaks töövõimelist perekonnaliik

get, juhul, kui seal on viis või enam kuni 16 aasta vanust last.

Teistele majapidamistele, mille koosseisus on I ja II invaliidsusegrupi sõja- ja tööinvaliide, vähendatakse maksusummat poole võrra, töövõimeliste isikute puudumise korral aga vabastatakse need majapidamised maksust täielikult.

Soodustusi tööinvaliidide majandite osas antakse majapidamistele, mille koosseisu kuuluvad kodanikud, kes töötasid palgalistena ja said tööinvaliidideks ning kes on sotsiaalkindlustuse organite poolt arvatud I või II invaliidsusegruppi.

Invaliidi surma korral säilitatakse majapidamisele antud soodustus kuni aasta lõpuni.

15. artikkel. Maksu tasumisest vabastatakse kolhoosnikud ja üksikmajandipidajad järgmises vanuses: mehed — 60 aastat ja vanemad, naised — 55 aastat ja vanemad, kui majapidamisest ei võta isikliku tööga osa teised töövõimelised perekonnaliikmed.

16. artikkel. Maksu tasumisest vabastatakse:

a) maal asuvate algkoolide, mittetäielike keskkoolide ja keskkoolide õpetajad (sealhulgas nende koolide pensionileläänud õpetajad); maal asuvate lastekodude direktorid, direktorite asetäitjad õppe-kasvatustöö alal, kasvatajad ja tööinstruktorid;

b) agronoomid, zootehnikud, hüdrotehnikud, maakorraldajad, melioraatorid, veterinaararstid ja -velskrid, arstid, keskmine meditsiinipersonal, riiklikud sanitaarinspektorid, kellel on eriharidus ja kes töötavad oma erialal maal asuvates ettevõtetes, asutustes ja organisatsioonides;

c) maal asuvate traktorijaamade, põllutöömasinate kapitaalremondi rajoonidevaheliste töökodade, samuti sovhooside, hobusekasvanduste ja riiklike puukoolide direktorid, direktorite asetäitjad poliitilisel alal, tehniil-

sed juhid, insenerid, tehnikud, agronoomid, vanem-
mehhaanikud ja mehhaanikud.

Mainitud soodustus antakse tingimusel:

kui seaduse käesolevas artiklis loetletud kodanikud on
perekonnapeaks;

kui majapidamises ei ole tööloomi ja on ainult üks
lehm, üks noorveis, arvestamata käesoleval aastal sündi-
nud noorloomi, üks üle kuue kuu vanune siga ja kolm
üle aasta vanust lammast ja kitse koos noorloomadega,
lehma või sea puudumisel aga kuni viis üle aasta vanust
lammast ja kitse koos noorloomadega, Kaug-Põhja
rajoonides ja nende rajoonidega võrdsustatud kaugetes
paikkondades aga juhul, kui isiklikus kasutuses olevate
loomade arv ei ületa põllumajandusliku artelli põhikirjas
antud rajooni kolhoosipere jaoks ettenähtud hulka;

kui majapidamises maatüki suurus ei ületa NSV Liidu
valitsuse poolt kindlaksmääratud normi.

17. artikkel. Kindlaksmääratud korras ümberasu-
vate kodanike majapidamised vabastatakse maksu tasu-
misest vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrus-
tele ettenähtud ajaks.

18. artikkel. Majapidamisi, mis on kannatada saa-
nud loodusõnnetuste läbi (põllumajanduslike kultuuride
külvide, paljuaastaste viljapuuistandike või põhilise
vara hukkumine rahe, uputuse, orkaani, paduvihma, tule-
kahju, maavärisemise, varingu ja maalihke läbi; veiste
lõpmine), võidakse põllumajandusmaksu tasumisest täie-
likult või osaliselt vabastada rajoonide töörahva saadi-
kute nõukogude täitevkomiteede poolt olenevalt kantud
kahju suurusest.

Samasuguses korras võidakse majapidamisi täielikult
või osaliselt vabastada maksu tasumisest peamise töö-
taja surma või kestva raske haiguse korral perekonnas.

Rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede
antakse õigus üksikutel juhtudel vähendada

maksu suurust paljuaastaste istandike pindala väljajätmise arvel, kus saak hukkus kevadkülma läbi käesoleval aastal.

19. artikkel. Põllumajandusmaksu alal soodustuste andmisel kuuluvad töövõimetute hulka:

a) invaliidid, kes sotsiaalkindlustuse organite poolt on arvatud I ja II invaliidsusegruppi;

b) vigased, kes ei saa osa võtta põllu- ja teistest tööddest.

Soodustuste andmisel ei arvestata töövõimeliste hulka perekonnaliikmeid — mehi 60 aasta vanuses ja vanemaid, naisi 55 aasta vanuses ja vanemaid ning lapsi kuni 16 aasta vanuses, kes on sellesse ikka jõudnud käesoleval kalendriaastal, samuti sõjaväelasi ja õppeasutuste õpilasi, kus õppeaeg kestab vähemalt aasta.

20. artikkel. NSV Liidu Ministrite Nõukogule antakse õigus üksikute rahvamajandusharude arendamise stimuleerimiseks ja teistel vajalikel juhtudel kindlaks määrata täiendavad soodustused põllumajandusmaksu alal.

21. artikkel. Vastavalt käesoleva seaduse 3. ja 12 artiklile majapidamiselt arvestatud maksu summa tasutakse järgmistel tähtaegadel:

1. märtsiks 20 protsenti, 1. juuniks 20 protsenti, 1. septembriks 30 protsenti ja 1. novembriks 30 protsenti aasta maksusummast.

V VASTUTUS MAKSU TASUMATA JÄTMISE EEST JA EBAÕIGE MAKSUSTAMISE KOHTA ESITATUD KAEBUSTE LÄBIVAATAMISE KORD

22. artikkel. Maksuga õigeaegselt mittemaksustatud maksukohuslasi maksustatakse tagantjärele mitte rohkem kui kahe eelnenud aasta eest. Ebaõige maksusta-

mise revideerimine on lubatud samuti mitte rohkem kui kahe eelnenud aasta eest.

23. artikkel. Maksukohuslaste maksustamisel eelnenud aastate eest käesoleva seaduse 22. artiklis ettenähtud korras toimub maksu tasumine võrdsetes osades kahel tähtajal: kuu aega pärast maksuteatise kätteandmist ja kolm kuud pärast esimest tähtaega.

24. artikkel. Kindlaksmääratud tähtaegadel maksu tasumatajätmise korral rakendatakse maksuvõlglaste suhtes järgmisi karistusmäärasid:

a) maksu tähtaja möödalaskmise korral võetakse viivist 0,2 protsenti iga päeva eest;

b) maksu tasumise tähtaja möödumisel kirjutatakse maksuvõlglaste vara üles ja maksu tasumatajätmise küsimus antakse üle rahvakohtule, kelle otsusel toimub maksuvõlglaste vara konfiskeerimine maksuvõlgade kustutamiseks vajalikus suuruses;

c) maksu tasumatajätmise korduvate juhtude puhul võetakse maksuvõlglaste kriminaalvastutusele.

25. artikkel. Kaebused ebaõige maksustamise kohta esitatakse rajooni rahandusosakonna juhatajale kuu aja jooksul maksuteatise kättesaamise päevast arvates.

Rajooni rahandusosakonna juhataja otsuse üle võib edasi kaevata kümne päeva jooksul krai (oblasti) rahandusosakonda või oblastiteks mittejaotatud vabariigi rahandusministeeriumisse.

26. artikkel. Avalduste ja kaebuste esitamine ei pane maksu tasumist ja sissenõudmist seisma.

Neil juhtudel, kui on langetatud otsus maksukohuslaste kasuks, tuleb ebaõigesti sissenõutud summad ja konfiskeeritud vara tagastada kümne päeva jooksul.

Juhul, kui vara tagastamine selle äramüümise tagajärjel on võimatu, tuleb selle väärtus hüvitada realiseerimisest faktiliselt saadud summade ulatuses.

27. artikkel. Käesoleva seaduse rakendamise instruksiooni annab välja NSV Liidu Rahandusministeerium.

28. artikkel. Käesolev seadus kehtestatakse 1. juulist 1953.

Põllumajandusmaks 1953. aasta esimese poole eest arvestatakse kooskõlas NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi seadlusega 7. maist 1952 «Põllumajandusmaksust» ja nõutakse sisse 40 protsendi suuruses aastamäärast, kusjuures võetakse arvesse 1953. aastal tehtud avanssmaksud.

1953. aasta teise poole eest arvestatakse põllumajandusmaks vastavalt käesolevale seadusele ja nõutakse sisse 60 protsendi suuruses aastamäärast, kusjuures see tuleb tasuda võrdsetes osades 1. oktoobriks ja 15. novembriks 1953.

29. artikkel. Käesoleva seaduse kehtestamisega lugeda kehtivuse kaotanuks NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus 7. maist 1952 «Põllumajandusmaksust», peale VI jao (maksulisa majapidamistele, mille koosseisu kuuluvad üksikud ja väikese perekonnaga kodanikud), mis jätta kehtima 1953. aasta lõpuni.

30. artikkel. Teha NSV Liidu Ministrite Nõukogule ülesandeks viia varem vastuvõetud NSV Liidu valitsuse määrused põllumajandusmaksu alal kooskõlasse käesoleva seadusega.

Tekst võetud: Põllumajandusmaksu seadus, Eesti Riiklik Kirjastus, Tallinn 1953.

RAJONIDE JA LINNADE RAHANDUSOSAKONDADE RIIGITULUDE
INSPEKTUURI JA REVIDENTINSPEKTORITE PÕHIMÄÄRUS.

(Kinnitatud NSVL rahandusministri 30. märtsi 1960.a.
käskkirjaga nr. 95.)

1. Riigitulude Inspektor.

Üldeeskirjad.

1. Rajoonide ja linnade (rajoonilise jaotuseta linnades) rahandusosakondade koosseisus on riigitulude inspektorid.

2. Riigitulude inspektor juhendub oma töös NSV Liidu Ülemnõukogu ja liiduvabariikide ülemnõukogude seadustest, valitsuse määrustest ja korraldustest, aga samuti NSV Liidu Rahandusministeeriumi käskkirjadest ja juhenditest ning kõrgemalseisvate rahandusorganite juhistest.

3. Riigitulude inspektor töötab rajooni (linna) rahandusosakonna juhataja juhtimisel.

Riigitulude inspektuuri kohustuste hulka kuulub:

kontrolli teostamine riigitulude plaanide täitmise, riiklike, kooperatiivsete, ühiskondlike ettevõtete ja organisatsioonide ning asutuste poolt neile tasuda olevate käibemaksu, etendusmaksu, kasumieraldiste, kasumilt võetava tulumaksu, kolhooside tulumaksu, metsamajanduse tulude, elanikkonnalt võetavate maksude ja lõivude ning muude riigitulude maksete õige arvutamise ja õigeaegse eelarvesse kandmise üle; majandusorganite aruandluse andmete analüüsi ja kontrollimise materjalide alusel tundma õppida ettevõtete ja ma-

jandusorganisatsioonide ökonomikat, võtta osa maksete eelarvesse laekumise plaani projektide koostamisest, pidades silmas tootmise mahu suurendamist, toodangu kvaliteedi parandamist, omahinna alandamist, eelarve tulude ja akumulatsiooni suurendamist;

kaupade tootmise rentaabluse süstemaatiline uurimine eesmärgil välja töötada uusi käibemaksumäärasid ja teha ettepanekuid kehtivate käibemaksumäärade muutmiseks;

hulgi-turustamisbaasidesse kindlaksmääratud koguses ja sortimendis kaupade õigeaegse sisseveo, jaekaubandusvõrgu ja mitteturutarbijate poolt neile planeeritud kaubafondide täieliku väljavõtmise, arveldusdokumentide õigeaegse väljakirjutamise ja Riigipanka esitamise kontrollimine;

elanikkonna maksustamine riiklike ja kohalike maksudega ja lõivude võtmine, aga samuti kontrolli teostamine, et ei võimaldataks mitmesuguseid ebaseaduslikke makseid;

maa-asukohtades asuvatele üksiktalumajanditele ja koopereerumata käsitöölise majanditele põllumajandussaaduste müügikohustuste arvutamine ja müügikohustuslike saaduste riigile õigeaegse äraandmise kindlustamine;

riigitulude ja müügikohustuste arvestuse ja aruandluse pidamine,

abi osutamine külanõukogudele töö organiseerimisel elanikkonna maksude ja kindlustusmaksete vastuvõtmise ja arvestuse alal ning kontrolli teostamine seal vastuvõetud maksu- ja määralise kohustusliku kindlustuse maksete summade puutumatus üle;

ettevõtetelt ja organisatsioonidelt eelarvesse laekuvate maksete arvutamise ja sissenõudmise küsimuses saabuvate kaebuste ja avalduste, samuti kodanikelt riiklike ja kohalike maksude ja lõivudega maksustamise kohta saabunud kirjade, avalduste ja kaebuste ettevalmistamine nende läbivaatamiseks rajooni (linna) rahandusosakonna juhataja poolt.

4. Riigitulude inspektuuri juhib inspektuuri juhataja, aga seal, kus see ametikoht puudub, riigitulude vaneminspektor, kellele alluvad otseselt teised vaneminspektorid, samu-

ti vanemökonomistid, vanemraamatupidaja, ökonomistid, inspektorid, raamatupidajad ja arveametnikud.

Riigitulude inspektuuri arvuline koosseis määratakse kindlaks antud rajooni (linna) rahandusosakonnale kinnitatud koosseisude nimestikuga.

5. Riigituludealase töö läbiviimiseks kinnistatakse igale inspektorile ja ökonomistile teatud hulk ettevõtteid, asutusi ja organisatsioone, inspektoritele, kes tegelevad elanikkonna maksude või kolhooside tulumaksu alase tööga, kinnistatakse territoriaalsed jaoskonnad, mis määratakse kindlaks:

maal olenevalt külanõukogude, kolhooside ja kolhoosnikute, tööliste, teenistujate ning muude kodanike majandite arvust, aga samuti asulate paiknevusest ja sidetingimustest rajooni keskusega;

linnades olenevalt kodanike-maksukohuslaste, majavalduste, ettevõtete, asulate ja organisatsioonide arvust.

Riigitulude inspektoritele ja ökonomistidele ettevõtete ja organisatsioonide kinnistamine ning asulate, linnades aga tänavate jaotamine jaoskondadesse toimub (linna) rahandusosakonna juhataja poolt. Ühe külanõukogu kõik asulad peavad asuma ühes jaoskonnas.

Rajooni ja linna rahandusosakondade riigitulude inspektuuri töö peab olema organiseeritud selliselt, et kontrollimine ühes ja samas ettevõttes, asutuses ja organisatsioonis kõigi eelarveliste maksete alal teostataks ühe inspektori või ökonomisti poolt.

6. Riigitulude inspektuuri töö õigeks organiseerimiseks on liidu- ja autonoomsete vabariikide rahandusministeeriumid, kraide, oblastite, ringkondade ja linnade (rajoonilise jaotusega linnade) rahandusosakonnad kohustatud kindlustama, et ökonomistide ja inspektorite ökonoomikaalaste teadmiste tase süstemaatiliselt tõuseks, et sügavalt tundma õpitaks ettevõtete ja organisatsioonide ökonoomikat, täielikult omandataks töötehnika, õpitaks tundma ja levitataks paremate ökonomistide ja inspektorite töökogemusi. Nende ülesannete täitmi-

seks tuleb läbi viia kursusi ja seminare, perioodiliselt ära kuulata liiduvabariikide rahandusministeeriumide kolleegiumide istungitel ja rahandusorganite juhatajate juures ökonomistide ja inspektorite aruandeid nende töö kohta, üldistada inspektorite ja ökonomistide töö eesrindlikke kogemusi ja valgustada neid ajakirjanduses ja brošüüride, plakatite ja muude käsiraamatute väljaandmise teel.

Riigitulude inspektuuri töötajate kohustused ja õigused.

7. Riigitulude inspektuuri juhataja (vaneminspektor) on kohustatud kindlustama riigitulude inspektuuri töö õige organiseerimise kooskõlas käesoleva põhimäärusega.

Riigitulude inspektuuri juhataja (vaneminspektor) on kohustatud vahetult:

a) välja töötama ja rajooni (linna) rahandusosakonna juhatajale läbivaatamiseks esitama riigitulude eelarvesse laekumise aastaplaanide projektid rajooni (linna) kohta, koostama inspektoritele ja ökonomistidele nende tulude eelarvesse laekumise plaanid ja ülesanded;

b) kontrollima inspektorite ja ökonomistide poolt riigituludealaste seaduste, valitsuse määruste, juhendite ja käskkirjade rakendamise õigsust, instrueerima riigitulude inspektuuri töötajaid, eelarvesse makseid arvutavate ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide arveala töötajaid, samuti üldsuse esindajaid;

c) kontrollima inspektorite ja ökonomistide poolt ettevõtetes ja organisatsioonides läbiviidud maksuaruannete kontrollimise, raamatupidamislike aruannete ja -bilansside kontrollimise ja analüüsi kvaliteeti, eelarvesse tasutavate maksete ümberarvutluste õigsust, teostama ettevõtetes ja organisatsioonides riigitulude inspektorite ja ökonomistide poolt varem kontrollitud maksuaruannete dokumentaalseid ülekontrollimisi, samuti tagama ettevõtete ja majandusorganisatsioonide finantsmajandusliku tegevuse kontrollimiste

ja analüüside tulemuste põhjal vajalike abinõude rakendamist;

d) kontrollima inspektorite poolt koostatud maksustatavate majandite ja kodanike arvelevõtmise raamatuid ja nimestikke, esitama kontrollitud raamatud ja nimestikud, maksustatava tulu arvutlused ja arvutatud maksude summad rajooni (linna) rahandusosakonna juhatajale kinnitamiseks ning alla kirjutama makseteated maksude tasumise kohta;

e) kontrollima, kas inspektorid peavad kinni kehtestatud korrast vara üleskirjutamisel kodanike juures, kes ei ole seaduses kindlaksmääratud tähtaegadeks täitnud oma kohustusi maksude ja müüginormide alal, esitama vara üleskirjutamise aktid rajooni (linna) rahandusosakonna juhatajale kinnitamiseks, rakendama abinõud rahvakohtu poolt võlgade sundsissenõudmise kohta tehtud otsuste õigeaegseks ja õigeaks täitmiseks;

f) teostama süstemaatilist kontrolli külanõukogude poolt maksude ja määralise kohustusliku kindlustuse maksete alal vastuvõetud rahasummade õigeaegse ja täieliku Riigipanka ülekandmise üle. Organiseerima elanikkonna maksude ja määralise kohustusliku kindlustuse maksete vastuvõtmise alal külanõukogude töö dokumentaalseid revideerimisi NSV Liidu Rahandusministeeriumi poolt kindlaksmääratud tähtaegadeks, kontrollima revideerimiste kvaliteeti ning vajalikel juhtudel isiklikult läbi viima revideerimisi;

g) andma välja registreerimistunnistusi tegutsemiseks lubatud töödusega vastavalt koopereerumata kodutöondajate ja käsitööliste registreerimise eeskirjadele ettenähtud korras.

Kontrollima inspektorite poolt koopereerumata kodutöondajate ja käsitööliste registreerimise eeskirjade rikkumise kohta protokollide ning keelatud kodu- ja käsitööstustega tegelemise kohta aktide koostamise õigsust ning esitama need protokollid ja aktid oma ettepanekutega rajooni (linna) rahandusosakonna juhatajale läbivaatamiseks, et eeskirjade rikkujate suhtes rakendada seaduses ettenähtud abinõusid;

h) kontrollima riigitulude raamatupidamise tööd, koostama maksude läbiviimise kohta kehtestatud aruandeid ning kontrollima raamatupidamise poolt koostatavaid aruandeid. Kindlustama toimikute ja dokumentide õige hoidmise;

i) tagama eelarveliste maksete arvutamise ja sissenõudmise küsimustes saabuvate kaebuste ja avalduste õiget arvestust, kontrollima maksustamise seaduspärasust, samuti riigitulude inspektuuri töötajate tegevuse õigsust; koostama kaebuste ja avalduste kohta otsuste projektid ning esitama need rajooni (linna) rahandusosakonna juhatajale läbivaatamiseks;

j) välja töötama igaks kvartaliks riigitulude inspektuuri tööplaani ja esitama selle rajooni (linna) rahandusosakonna juhatajale kinnitamiseks.

8. Riigitulude inspektorite ja ökonomistide ülesandeks on:

a) ettevõtete ja organisatsioonide poolt maksete eel- arvesse laekumisplaanide täitmise süstemaatiline kontrollimine; ürituste läbiviimine riigitulude plaanide täitmise kindlustamiseks;

b) ettevõtetelt, majandusorganisatsioonidelt ja kolhoosidelt seaduses kehtestatud korras maksuarvutluste, aruannete ja bilansside saamine; ettevõtetes ja organisatsioonides nende arvutluste ja aruannete raamatupidamislikele algdokumentidele vastavuse dokumentaalne kontrollimine; kõigi riigitulude inspektuuri poolt kontrollitavate tuluallikate alal ettevõtetes, organisatsioonides ja asutustes maksete arvutamise õigsuse ja eelarvesse laekumise õigeaegsuse kontrollimine; raamatupidamislike aruannete ja bilansside arvestuslik kontrollimine ning ettevõtete ja majandusorganisatsiooni finantsmajandusliku tegevuse analüüsimine. Ettevõtete ja majandusorganisatsioonide aruannete kontrollimise ja finantsmajandusliku tegevuse analüüsi alusel ettepenekute väljatöötamine maksete eelarvesse laekumise plaanide kindlustamiseks ja riigieelarve tulude täiendavate allikate leidmiseks.

Juhtudel, kui riigitulude inspektor või ökonomist teeb kindlaks, et ettevõtte, asutus või organisatsioon on esitanud rahandusorganile aruanded vähendatud eelarveliste maksete summadega või on esitanud teadlikult ebaõigeid andmeid või võimaldas tööliste ja teenistujate töötasudelt ebaõiget maksude kinnipidamist, kinnipeetud maksude eelarvesse mitteõigeaegset ülekandmist, on ta kohustatud esitama vastavad materjalid rajooni (linna) rahandusosakonna juhatajale seadusega ettenähtud mõjutusabinõude tarvituselevõtmiseks;

c) eelarvesse makseid tasuvate ettevõtete ja organisatsioonide kohta arvestuse pidamine, rahandusorganite poolt vahetult maksustatavate kodanike ja nende tulude arvestamine, konfiskeeritud, vaibe- ja peremeheta vara arvestuse ja kehtestatud korras realiseerimise kindlustamine;

d) koopereerumata kodukäsitöönduste ja nendele väljantavate registreerimistunnistuste vastavuse kontrollimine, registreerimistunnistusteta töötavate koopereerumata kodutöondajate ja käsitöölise ning keelatud tööndusega tegelevate isikute väljaselgitamine. Koopereerumata kodutöondajate ja käsitöölise registreerimise eeskirju rikkuvate isikute avastamisel protokollide ja aktide koostamine ning seaduses ettenähtud abinõude rakendamine väärnähetes kõrvaldamiseks;

e) elanikkonnalt võetavate riiklike ja kohalike maksude õigeaegne ja õige arvutamine, üksikutele kodanikele ja majanditele seaduses ettenähtud soodustuste andmine, maksude tasumiseks kodanikele makseteadete väljakirjutamine ja kättemine.

f) kontrolli teostamine krediidasutuste, ettevõtete ja organisatsioonide poolt nende arvelt maksete eelarvesse üleandmise kohta antud korralduste, aga samuti võlgade vaieldamatus korras sissenõudmise kohta antud rahandusorganite korralduste täitmise õigsuse ja õigeaegsuse üle;

g) maksukohuslastelt eelarvesse mitteõigeaegse tasumise juhul, aga samuti krediidasutustelt eelarvesse kuuluvate summade mitteõigeaegse ülekandmise eest seadusega kehtestatud määral viivise arvutamine ning sissenõudmine;

h) abinõude rakendamine, mis tagaksid arvutatud maksummade laekumise igalt maksukohuslaselt kehtestatud tähtaegadeks. Vajalikel juhtudel varanduse üleskirjutamine kodanikel, kes ei ole makseid tasunud, ja maksuvõlgade katteks varanduse äravõtmise ja müügi kohta antud rahvakohtu otsuste täitmine kindlaksmääratud korras;

1) külanõukogude poolt elanikkonna maksude ja kindlustusmaksete vastuvõtmise ja arvestuse kindlaksmääratud korras kinnipidamise, vastuvõetud summade Riigipanga osakonda õigeaegse ja täieliku üleandmise kontrollimine; iga maksukohuslase isikukontosse tehtud kirjendite õigsuse kontrollimine külanõukogudes, külanõukogude töö revideerimine maksude ja määralise kohustusliku kindlustuse maksete vastuvõtmise alal.

9. Riigitulude raamatupidamise ülesandeks on:

a) eelarvesse makseid tasuvate ettevõtete ja organisatsioonide isikukontode, samuti kodanike-maksumaksjate (peale põllumajandusmaksu) ja põllumajandussaaduste müügi kohustuslaste isikukontode õigeaegne ja õige pidamine, seadusega kindlaksmääratud tähtaegadeks maksudealaseid kohustusi mitтетäitnud kodanike nimekirjade õigeaegne koostamine tähendatud nimekirjade edasiandmiseks inspektoritele;

b) riigitulude registrite, maksude, lõivude ja trahvide alal määratud, laekunud ja mahakantud summade koondkokkuvõtete raamatute ja maaelanikkonna endamaksustamisest laekunud summade arvestuse õige pidamine, samuti raamatupidamisliku aruandluse õigeaegne koostamine;

c) maksude ja mittemaksuliste maksete vastuvõtukviitungite ja teiste range arvestuse blankettide arvestus ning hoidmine.

10. Riigitulude vanemraamatupidaja on kohustatud:

a) juhtima raamatupidajate ja arveametnike tööd;

b) pidama registreid ja koondkokkuvõtete raamatuid ning koostama kindlaksmääratud raamatupidamislikku aruandlust riigitulude alal;

c) pidama maksude ja mittemaksuliste maksete vastuvõtukviitungite, maksuteadete blankettide, vara üleskirjutamise

aktide, registreerimistunnistuste, protokollide ja keelatud kodu-käsitööndusega tegelemise aktide blankettide arvestust. Tagama riigitulude raamatupidamise kõigi dokumentide ranget hoidmist.

11. Riigitulude raamatupidajad ja arveametnikud alluvad vahetult raamatupidajale ning tema kontrolli all peavad maksukohuslaste isikukontosid, koostavad võlglaste nimekirju ning täidavad teisi neile antud ülesandeid riigitulude raamatupidamise töö alal.

12. Riigitulude inspektuuride töötajatel on õigus kontrollida ettevõtetes, asutustes ja organisatsioonides vastavate dokumentide järgi maksete õiget arvutamist ja õigeaegset eelarvesse ülekandmist, samuti kontrollida dokumente ja andmeid tootmis-, realiseerimis- ja turustusplaanide täitmise kohta ning teisi dokumente, mis on seoses ettevõtete ja majandusorganisatsioonide finantstegevusega, vajalikel juhtudel teha ettepanekuid kontrollimiste tulemuste põhjal.

Rahandusorganite ettepanekud kontrollimisel avastatud eelarve vastu finantskohustuste täitmisega seotud väärnämete kõrvaldamiseks on kohustuslikud ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juhatajatele ning paraamatupidajatele.

13. Kodanike-maksukohuslaste, nende tuluallikate ja tulude arvalevõtmisel on riigitulude vaneminspektoritel ja inspektoritel õigus üle vaadata kodanike kasutuses olevaid ruume, kus töötatakse või tegeldakse tööndusega, küsitleda maksukohuslasi ja teisi kodanikke maksustamiseks vajalike andmete saamiseks, kontrollida kohapeal maksukohuslaste tuluallikaid ning maksude alal seaduses ettenähtud soodustuste saamise õigsust tõendavate dokumentide olemasolu.

Töö- ja töönduseruumide ülevaatus ning tuluallikate kontrollimine peab tingimata toimuma tööndusega tegeleva isiku või tema täisealise perekonnaliikme juuresolekul.

14. Seaduses ettenähtud tähtaegadeks maksude või müügikohustuste alal oma kohustusi mittetäitnud kodanike vara üleskirjutamisel on riigitulude inspektoritel tähendatud kodanike või nende täisealiste perekonnaliikmete ja kahe tun-

nistaja juuresolekul õigus minna kõikidesse ruumidesse ning üle vaadata kõiki hoiupaiku ja ruume, mis on nende kodanike kasutuses või kus asub nende kodanike vara.

15. Neil juhtudel, kui riigitulude inspektor või ökonomist teeb kindlaks, et elanikkonnalt, kolhoosidelt või teistelt organisatsioonidelt võetakse kellegi poolt makse, mis ei ole kehtestatud NSV Liidu seadustega, peab ta sellest viivitamatult teatama rajooni (linna) rahandusosakonna juhatajale abinõude tarvituselevõtmiseks, et peatada ebaseaduslike maksude võtmine ja võtta süüdlased seadusega kehtestatud korras vastutusele.

Riigitulude inspektuuri töötajate ametisse määramine, ümberpaigutamine ja töölt vabastamine.

16. Riigitulude inspektuuri määratakse tööle isikud, kellel on vajalikke tööalaseid omadusi, kes on end eselmisel tööl positiivselt üles näidanud, on haridusega, mis vastab NSV Liidu Rahandusministeeriumi poolt kinnitatud nomenklatuurile kõrgema ja keskeriharidusega spetsialistidest komplekteeritavate ametikohtade kohta.

17. Riigitulude inspektuuride juhatajad, vaneminspektorid, vanemökonomistid, inspektorid, ökonomistid ja vanemraamatupidajad määratakse tööle ja vabastatakse töölt nende rahandusorganite juhatajate poolt, kelle nomenklatuuri kuuluvad nimetatud töötajate ametikohad, kusjuures neid töötajaid ei või ilma nende loata ümber paigutada teisele tööle.

Raamatupidajate ja arveametnike tööle määramine ja töölt vabastamine toimub rajooni (linna) rahandusosakondade juhatajate poolt.

18. Riigitulude inspektuuri töötajate ümberpaigutamise või vallandamise korral toimub kohustuslik asjaajamise ülevõtte andmine ühes akti koostamisega.

Inspektuuri juhataja (vaneminspektor) annab asjaajamise üle rajooni (linna) rahandusosakonna juhataja juuresolekul. Teised riigitulude inspektuuri töötajad annavad asja-

ajamise üle rajooni (linna) rahandusosakonna inspektuuri juhataja (vaneminspektori) juuresolekul.

19. Riigitulude inspektuuri juhatajale, vaneminspektoritele, vanemökonomistidele, inspektoritele, ökonomistidele ja vanemraamatupidajatele antakse ametitõendid antud töötaja ametisse määratud rahandusorgani juhataja allkirja ja pitseriga.

20. Riigitulude inspektuuri töötaja poolt kuritarvituste toimepanekul on rajooni (linna) rahandusosakonna juhataja kohustatud kõrvaldama ta töölt, ära võtma väljaantud ametitõendi ja andma materjalid süüdlase kohta prokuratuuriorganeile tema kriminaalvastutusele võtmiseks, üheaegselt teatades sellest kõrgemalseisva rahandusorgani juhatajale.

II. Riigitulude revidentinspektorid.

21. Riigitulude alal antud NSV Liidu Ülemnõukogu ja liiduvabariikide ülemnõukogude seadustest, valitsuse määrustest ja korraldustest, NSV Liidu Rahandusministeeriumi juhenditest ja käskkirjadest ning kõrgemalseisvate rahandusorganite juhistest rahandusosakondades range kinnipidamise üle kontrolli teostamiseks, töötajate instrueerimiseks ja neile praktilise abi osutamiseks on NSV Liidu Rahandusministeeriumi, liidu- ja autonoomsete vabariikide rahandusministeeriumide, kraide, oblastite, ringkondade ja linnade (rajoonilise jaotusega linnade) rahandusosakondade koosseisus revidentinspektorid.

22. NSV Liidu Rahandusministeeriumi ja liiduvabariikide rahandusministeeriumide koosseisus on pearevidentinspektorid, vanemrevidentinspektorid ja revidentinspektorid.

Autonoomsete vabariikide rahandusministeeriumide, kraide, oblastite ja linnade (rajooniliste jaotustega vabariikliku alluvusega linnade) rahandusosakondade koosseisus on vanemrevidentinspektorid ja revidentinspektorid.

Ringkondade rahandusosakondade ja rajoonilise jaotusega linnade rahandusosakondade koosseisus on revidentinspektorid.

Riigitulude revidentinspektorite kohustused ja õigused.

23. Pearevidentinspektorite, vanemrevidentinspektorite ja revidentinspektorite ülesandeks on alamalseisvate rahandusorganite riigituludealase töö dokumentaalne revideerimine ja kontrollimine ning abinõude rakendamine töös avastatud väärnähetega ja puuduste kõrvaldamiseks.

24. Revideerimiste, samuti riigituludealaste üksikute tööloikude kontrollimise kord määratakse NSV Liidu Rahandusministeeriumi juhendiga.

25. Pearevidentinspektoritel, vanemrevidentinspektoritel ja revidentinspektoritel on õigus nõuda rahandusorganilt, samuti ka ettevõtetelt, asutustelt ja organisatsioonidelt riigituludealaste maksete arvutamise ja tasumise õigsuse kontrollimiseks vajalikke materjale.

26. Juhul, kui revisjoni käigus avastatakse riigitulude aparaadi töötajate poolt toimepandud kuritarvitusi, on revidentinspektorid kohustatud üles tõstma revideeritava rahandusorgani juhataja ees selliste töötajate ametist kõrvaldamise küsimuse, teatades sellest viivitamatult antud töötajat ametisse määranud rahandusorgani juhatajale.

Riigitulude revidentinspektorite ametisse määramine, ümberpaigutamine ja töölt vabastamine.

27. Pearevidentinspektorite, vanemrevidentinspektorite ja revidentinspektorite ametikohtadele määratakse isikuid, kellel on vajalikud tööalased omadused ja praktilise töö kogemused riigitulude alal, kes on end eelmisel töökohal positiivselt üles näidanud ja on haridusega, mis vastab NSV Liidu Rahandusministeeriumi poolt kinnitatud nomenklatuurile kõrgema ja keskeriharidusega spetsialistidest komplekteeritavate ametikohtade kohta.

28. Pearevidentinspektorite, vanemrevidentinspektorite ja revidentinspektorite ametikohtadele määramine, ümberpai-

gutamine ja töölt vabastamine toimub selle rahandusorgani juhataja poolt, kelle koosseisunimestikku kuulub antud töötaja.

29. NSV Liidu Rahandusministeeriumi pearevidentinspektoritele, vanemrevidentinspektoritele ja revidentinspektoritele antakse ametitöönd NSV Liidu rahandusministri või tema asetäitja allkirja ja NSV Liidu Rahandusministeeriumi pitsoriga.

Liidu- ja autonoomsete vabariikide rahandusministeeriumide, kraide, oblastite, ringkondade ja linnade rahandusosakondade pearevidentinspektoritele, vanemrevidentinspektoritele ja revidentinspektoritele antakse välja ametitööndid antud töötaja ametisse määranud rahandusorgani juhataja allkirja ja vastava rahandusorgani pitsoriga.

TÖÖLISTE JA TEENISTUJATE PALGALT VÕETAVATE MAKSUDE
KAOTAMISE KOHTA.

(NSV Liidu Ülemnõukogu poolt 7. mail 1960. a. vastuvõetud seadus. "Eesti NSV Ülemnõukogu Teataja" 1960, 7, lk. 135 - 137.)

Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liidu Ülemnõukogu märgib, et vastavalt NLKP XXI kongressi otsustele ja rahvamajandusplaanide eduka täitmise alusel on NSV Liidus teostamisel nõukogude rahva elatustaseme tõstmise laiaulatuslik programm. 1960. aastal jõutakse lõpule kõigi rahvamajandusharude tööliste ja teenistujate üleviimisega seitsmetunnilisele tööpäevale ja allmaatöödel tegelevate juhtivate kutsealade tööliste üleviimisega kuuetunnilisele tööpäevale; plaanikindlalt viiakse ellu abinõusid tööliste ja teenistujate palga tõstmiseks ja reguleerimiseks; märgatavalt suureneb rahvatarbekaupade tootmine ning paraneb töötajate kultuuri-ala ja elutarbeline teenindamine; üha laiemal ulatusel võtab elamuehitus.

Viimastel aastatel on rakendatud abinõusid elanikkonnalt võetavate maksude vähendamiseks; kahe ja poole kordselt on alandatud põllumajandusmaksu; on vabastatud lastetute ja vähelapseliste NSV Liidu kodanike maksust kolhoosnikud ning suur osa töölisi ja teenistujaid; on tõstetud maksuvaba palga miinimumi.

Üritusi rahvamajanduse ja kultuuri arendamiseks ning rahva heaolu tõstmiseks teostatakse meie maal praegusel ajal peamiselt sotsialistlike ettevõtete akumulatsiooni arvel. See akumulatsioon suureneb pidevalt seitsme aasta plaani täitmise käigus.

Töötajate materiaalse heaolu edasise tõstmise eesmärgil Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liidu Ülemnõukogu otsustab:

§ 1. Lõpetada tulumaksu ning lastetute ja vähelapseliste NSV Liidu kodanike maksu võtmine töolistelt ja teenistujatelt, kes põhitöökohas saavad palka:

kuni 500 rubla kuus - 1. oktoobrist 1960,

kuni 600 rubla kuus - 1. oktoobrist 1961,

kuni 700 rubla kuus - 1. oktoobrist 1962.

§ 2. Alandada tööliste ja teenistujate põhitöökohal nende palgalt võetava tulumaksu ning lastetute ja vähelapseliste NSV Liidu kodanike maksu praegu kehtivaid määrasid keskmiselt 40 protsendi võrra järgmistel tähtaegadel:

1. oktoobrist 1960 - kui palk on 501 kuni 600 rubla kuus,

1. oktoobrist 1961 - kui palk on 601 kuni 700 rubla kuus,

1. oktoobrist 1962 - kui palk on 701 kuni 800 rubla kuus,

1. oktoobrist 1963 - kui palk on 801 kuni 900 rubla kuus,

1. oktoobrist 1964 - kui palk on 901 kuni 1000 rubla kuus.

§ 3. 1. oktoobrist 1965 täielikult ära jätta tulumaksu ning lastetute ja vähelapseliste NSV Liidu kodanike maksu võtmine tööliste ja teenistujate palgalt. Sealjuures lõpetatakse täielikult tulumaksu võtmine töolistelt ja teenistujatelt, kelle tariifimäär või ametipalk on kuni 1000 rubla kuus, ja nende poolt kättesaadav palk suureneb kogu tariifi- või palgamääralt võetud maksusumma ulatuses; töolistelt ja teenistujatelt, kelle tariifimäär või ametipalk on 1001 kuni 2000 rubla kuus, lõpetatakse tulumaksu võtmine ja suurendatakse kättesaadavat palka järgmiselt: kui tariifimäär või ametipalk on

1001 kuni 1200 rubla kuus - keskmiselt 79 protsendi ulatuses
nendelt tariifi- ja palgamääralt
delt võetava maksu summast;

1201 kuni 1400 rubla kuus - keskmiselt 46 protsendi ulatuses
nendelt tariifi- ja palgamääralt
delt võetava maksu summast;

- 1401 kuni 1600 rubla kuus - keskmiselt 29 protsendi ulatuses
nendelt tariifi- ja palgamäärade-
delt võetava maksu summast;
- 1601 kuni 1800 rubla kuus - keskmiselt 15 protsendi ulatuses
nendelt tariifi- ja palgamäärade-
delt võetava maksu summast;
- 1801 kuni 2000 rubla kuus - kuni 10 protsendi ulatuses nendelt
tariifi- ja palgamääradelt võe-
tava maksu summast.

Samaaegselt vähendatakse nendel töolistel ja teenistujate-
tel tariifimäärade või ametipalka nendelt tariifi- ja palga-
määradelt mahaarvestatud maksu ülejäänud osa võrra.

Töolistelt ja teenistujatelt, kelle tariifimäär või ame-
tipalk on kõrgem kui 2000 rubla kuus, lõpetatakse tulumaksu
võtmine ja vähendatakse samaaegselt tariifi- või palgamäärade
kogu nendelt tariifi- ja palgamääradelt arvestatud maksusum-
ma ulatuses.

Lastetute ja vähelapseliste NSV Liidu kodanike maksu
võtmine lõpetatakse täielikult kõigilt töolistelt ja teenis-
tujatelt riigi arvel.

4. Lõpetada 1. oktoobrist 1965 tulumaksu ja lastetute
ja vähelapseliste NSV Liidu kodanike maksu võtmine literaati-
de ja kunsti alal töötajate teenistusest, vähendades vasta-
valt autorihonorari ja muid tasumäärasid korras, mille keh-
testab NSV Liidu Ministrite Nõukogu.

5. Viimane maksude kinnipidamine töolistelt ja tee-
nistujatelt käesoleva seaduse 1. ja 3. paragrahvis ettenäh-
tud korras toimub vastava aasta septembrikuu palgast.

6. Käesolev seadus kehtib ka sõjaväelaste, õppijate,
advokaatide ning koopereerunud kodutööndajate ja käsitöölise
suhtes, kes tasuvad tulumaksu ühesugusel alusel tööliste ja
teenistujatega.

III. R I I K L I K K R E D I I T J A R I I K L I K K I N D L U S T U S .

NSV LIIDU RIIKLIKE TÖÖ-HOIUKASSADE PÕHIKIRI.

(Kinnitatud NSV Liidu Ministrite Nõukogu 20. novembri 1948. a. määrusega nr. 4339. Muudatused sisse viidud vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 6. juuli 1961. a. määrusele nr. 592.)

I. Ü l d s ä t t e d .

1. NSV Liidu riiklike töö-hoiukassade eesmärgiks on anda elanikkonnale vabade rahasummade kindla hoidmise ja rahaliste arvelduste teostamise võimalus, kaasa aidata säästusummade kogumisele ja nende kasutamisele NSV Liidu rahvamaajanduse arendamise huvides.

Selle ülesande teostamiseks võtavad riiklikud töö-hoiukassad vastu hoiuseid, viivad läbi NSV Liidu riiklike sise-laenude mahutamise ja teostavad teisi käesolevas põhikirjas ettenähtud operatsioone.

2. Riiklikud töö-hoiukassad on ühtne üleliiduline krediidiasutus, millel on juriidilise isiku õigused ja mis teutseb isemajandamise alusel.

Nimetused "hoiukassa" ja "hoiuraamat" kuuluvad üksnes riiklikele töö-hoiukassadele ja nende poolt väljaantud deposiidokumentidele.

3. Riiklikud töö-hoiukassad alluvad NSV Liidu Rahandusministeeriumile.

4. Riiklikele töö-hoiukassadele hoidmiseks usaldatud rahasummade ja väärtuste puutumatus on garanteeritud NSV Liidu valitsuse poolt.

5. Riiklikel töö-hoiukassadel on õigus kasutada side- ja kaubandusettevõtete ning teiste organisatsioonide vabu sularahasummasid korras, mis on kehtestatud Riigipanga juhatuse ning Riiklike Töö-Hoiukassade ja Riikliku Krediidi Peavalitsuse poolt kokkuleppel vastavate ministeeriumide ja majandusorganisatsioonidega.

6. Rahasummade ja väärtuste edasisaatmine riiklike töö-hoiukassade vahel toimub NSV Liidu Ministrite Nõukogu poolt kehtestatava soodustatud tariifi alusel.

7. Riiklikud töö-hoiukassad on vabastatud nende poolt teostatavate operatsioonide alal riiklikest ja kohalikest maksudest ja lõivudest. Ruumide üüri suhtes on riiklikud töö-hoiukassad võrdsustatud riigieelarvel olevate asutustega.

8. Riiklikel töö-hoiukassadel on pitsat Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liidu riigivapi kujutisega.

II. NSV Liidu töö-hoiukassade operatsioonid.

9. Riiklikud töö-hoiukassad võtavad elanikkonnalt vastu hoiuseid: nõudmiseni, tähtajalisi hoiuseid, tinghoiuseid, võiduhoiuseid ja hoiuseid jooksvatel kontodel.

Hoiuseid nõudmiseni võetakse vastu nii teatava isiku kui ka ettenäitaja nimele, kõik teised hoiused aga üksnes teatava isiku nimele.

Riiklikud töö-hoiukassad võivad avada jooksvaid kontosid organisatsioonidele juhtudel ja piirides, mis määratakse kindlaks NSV Liidu valitsuse määrustega ja NSV Liidu Rahandusministeeriumi juhenditega.

10. Riiklikud töö-hoiukassad organiseerivad riigilaenude mahutamist, teostavad obligatsioonide ostu ja müüki koos-

kõlas vastavate laenude väljalaske tingimustega, võitude väljamaksmist, kupongide ja obligatsioonide väärtuse tasumist nende väljaostu tähtaja saabumisel, võtavad obligatsioone hoiule ja samuti teostavad teisi operatsioone riigilaenude alal, mis on ette nähtud laenu väljalaske tingimustes ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrustes.

Riiklikud töö-hoiukassad teostavad kontrolli arvestuse ja arvelduste üle riigilaenude alal ettevõtteis, asutustes ja organisatsioonides.

11. Hoiustajate ülesandel teostatakse hoiuste siirmist ühest riiklikust töö-hoiukassast teise hoiukassasse.

Riiklikud töö-hoiukassad teostavad hoiustajate korralduste järgi sularahatuid arveldusi korras, mis kehtestatakse NSV Liidu Rahandusministeeriumi poolt.

12. Riiklikud töö-hoiukassad annavad välja nimelisi akreditiive. Akreditiivi vastu sissemakstud summasid maksavad välja riiklikud töö-hoiukassad kõigis NSV Liidu linnades ja rajoonides.

13. Riiklikud töö-hoiukassad võivad täita peale NSV Liidu valitsuse vastavates määrustes ja korraldustes ettenähtud kassaoperatsioonide (maksude vastuvõtmine, personaalpensioonide väljamaksmine ja teised operatsioonid) ka kassaoperatsioonid teiste riiklike ja ühiskondlike organisatsioonide ülesandel.

Selliste operatsioonide kehtestamine riiklikes töö-hoiukassades toimub igal üksikul juhul NSV Liidu Rahandusministeeriumi loal.

III. NSV Liidu riiklike töö-hoiukassade hoiustajate õigused.

14. Riiklike töö-hoiukassade hoiustajaks võivad olla nii NSV Liidu kui ka välismaa kodanikud.

15. Nimelise hoiuse hoiustajaks loetakse isik, kelle nimele on riiklik töö-hoiukassa vastu võtnud hoiuse ja väl-

ja andnud hoiuraamatu.

Hoiust võib hoiukassasse sisse maksta ka teise isiku nimele, keda sel juhul loetakse hoiustajaks.

Esitajahoiuse hoiustajaks loetakse igaüht, kes esitab hoiuse dokumendi "ettenäitajale".

16. Riiklikud töö-hoiukassad võtavad vastu hoiuseid piiramata summades.

Hoiuse minimaalsemaks summaks on viiskümmend kopikat.

Hoiustajal on õigus hoida hoiust hoiukassas piiramata aja jooksul.

17. Riiklikud töö-hoiukassad maksavad hoiuseid välja hoiustaja esimesel nõudmisel kas osaliselt või tervelt. Hoiustajal on õigus käsutada hoiust nii isiklikult kui ka voliniku kaudu.

18. Hoiuseid, mis on sisse makstud alaealiste nimele, käsutavad: a) kuni alaealiste 14-aastaseks saamiseni - vanemad või teised alaealise seaduslikud esindajad; b) alaealise 14-aastaseks saamisel - alaealised ise, kuid oma vanemate või teiste seaduslike esindajate nõusolekul.

Alaealine, kes ise on hoiuse hoiukassasse enda nimele sisse maksnud, käsutab seda hoiust iseseisvalt.

Eestkoste- ja hooldusorganite erilubade esitamist alaealiste hoiuste käsutamiseks ei nõuta.

19. NSV Liidu Rahandusministeeriumi poolt kehtestatud korra kohaselt on hoiustajal õigus ära näidata hoiukassale isik, kellele tuleb hoius välja anda pärast hoiustaja surma.

Hoiust on võimalik pärandada ühele või mitmele isikule, sõltumata sellest, kas need isikud on pärijad seaduse järgi, samuti juriidilistele isikutele.

20. Hoiuse, mille kohta pole tehtud testamentlikku korraldust, annab riiklik töö-hoiukassa hoiustaja surma puhul välja tema pärijaile. Seejuures maksab hoiukassa summad kuni 100 rublani välja NSV Liidu Rahandusministeeriumi poolt kehtestatavas korras ilma pärija poolt tunnistuse esitamiseta pärimisõiguse kohta (6. juuli 1961. a. redaktsioonis).

21. Riiklikud töö-hoiukassad maksavad hoiustajaile intresse või võite. Väljamakstava tulu määra (intressi määra) kinnitab NSV Liidu Ministrite Nõukogu.

Hoiustajale aasta eest väljamaksmisele kuuluvad intressid arvestatakse aasta lõpul hoiuse summale juurde.

22. Hoiuste tulud (intressid ja võidud) ei kuulu maksutamisele riigi- ja kohalike maksude ning lõivudega. Kõik dokumendid, mis on seotud hoiuste üleminekuga pärijaile, on riigilõivudest vabad.

23. Andmed hoiustajate ja teiste klientide, nende poolt sooritavate operatsioonide ja hoiukontode seisuga kohta hoiavad riiklikud töö-hoiukassad saladuses.

Teateid hoiustaja ja hoiuste operatsioonide, samuti teateid hoiukassade poolt teostatavate teiste operatsioonide kohta antakse välja peale klientide endi ja nende seaduslike esindajate ainult kohtu- või juurdlusorganitele nende menetluses olevates kriminaalasjades. Mingisugused teised organid pole õigustatud nõudma selliseid teateid.

Hoiukassades töötavad või hoiukassades revideerimist ja kontrollimist teostavad isikud ning samuti kohtu- või juurdlusorganite ametnikud, kes rikuvad käesoleva paragrahvi reegleid, võetakse kriminaalvastutusele.

Käesoleva paragrahvi kehtivus ei laiene organisatsioonide hoiustele.

24. Riiklikesse töö-hoiukassadesse sissemakstud hoiuseid võib arestida üksnes kohtu- või juurdlusorganite määruste põhjal kriminaalasjus.

Hoiusele võib pöörata nõudmist ainult jõustunud kohtuotsuse järgi kriminaalasjus või kriminaalasjal põhjeneva tsiviilnõude asjas tehtud kohtuotsuse põhjal.

25. Käesoleva põhikirja paragrahvides 19, 20, 22, 23 ja 24 toodud reeglid on kehtivad kodanike poolt riiklikesse töö-hoiukassadesse hoiule antud obligatsioonide kohta.

IV. NSV Liidu töö-hoiukassade juhtimine ja nende organisatsiooniline struktuur.

26. Riiklike töö-hoiukassade tegevuse juhtimist ja kontrollimist teostab NSV Liidu Rahandusministeerium, kes:

- a) annab suunavaid juhendeid riiklike töö-hoiukassade tegevuse kohta;
- b) kinnitab riiklike töö-hoiukassade operatsioonide teostamise põhireeglid;
- c) määrab kindlaks organisatsioonide loetelu, kellelt riiklikud töö-hoiukassad võivad hoiuseid vastu võtta, ja nende hoiuste vastuvõtmise korra;
- d) määrab kindlaks üksikute hoiukassade tüüpide poolt teostatavate operatsioonide loetelu;
- e) kinnitab operatsioonide loetelu, mille teostamise eest võtavad hoiukassad tasu, ja selle tasu määra;
- f) määrab kindlaks testamentlike korralduste koostamise korra hoiustajate poolt hoiukassadesse sissemakstud hoiuste kohta, samuti hoiukassade poolt hoiustaja surma puhul kuni 100-rublaste summade väljamaksmise korra pärandamata hoiuste alal; (6. juuli 1961. a. redaktsioonis.)
- g) vaatab läbi ja esitab NSV Liidu Ministrite Nõukogule kinnitamiseks riiklike töö-hoiukassade koond-aastaplaanid ja aruanded;
- h) nimetab ametisse ja vabastab ametist Riiklike Töö-Hoiukassade ja Riikliku Krediidi Peavalitsuse ülema esildusel Peavalitsuse ülemä asetäitjad, selle Peavalitsuse osakondade juhatajad, pearaamatupidaja, peakontrolör-revidendid, samuti liiduvabariikide rahandusministrite ja Riiklike Töö-Hoiukassade ja Riikliku Krediidi Peavalitsuse ülema esildusel liiduvabariikide riiklike töö-hoiukassade ja riikliku krediidi valitsuste ülemad;
- i) määrab kindlaks riiklike töö-hoiukassade ja riikliku krediidi valitsuste ning samuti riiklike töö-hoiukassade tegevuse revideerimise ja kontrollimise korra.

27. Liidu- ja autonoomsete vabariikide rahandusminist-
rid ning kraide, oblastite, ringkondade, linnade, maakonda-
de ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevko-
miteede rahandusosakonnad teostavad riiklike töö-hoiukassa-
de tegevuse juhtimist ja kontrollimist järgmistel aladel:

- a) säästutegevuse ja riikliku krediidi kohta käivatest NSV Liidu seadustest, samuti NSV Liidu Rahandusministeeriu-
mi poolt antud juhenditest kinnipidamine;
- b) hoiustajate, riigilaenude obligatsioonide valdajate
ja teiste klientide teenindamine;
- c) hoiukassade võrgu arendamise plaani täitmine;
- d) selgitustöö läbiviimine laialdastes töörahvahulkades
säästutegevuse ja riikliku krediidi alal.

Kontrolli teostatakse järgmiselt:

vajalikel juhtudel vastavalt riiklike töö-hoiukassade
ja riikliku krediidi valitsustelt ja tsentraal-töö-hoiukassa-
delt kõrgemalseisvaile riiklike töö-hoiukassade ja riikliku
krediidi valitsustele nende tegevuse kohta esitatavatest
aruannetest ära kirjade saamise teel;

riiklike töö-hoiukassade ja riikliku krediidi valitsus-
te ülemate ning riiklike tsentraal-töö-hoiukassade juhataja-
te ettekannete läbivaatamise teel;

kõrgemalseisvate riiklike töö-hoiukassade ja riikliku
krediidi valitsuste või NSV Liidu Rahandusministeeriumi kont-
roll-revisjoni organite poolt teostatud revideerimiste ma-
terjalide läbiuurimise teel.

Rahandusorganite otsused ja juhendid ei või ületada
riiklike töö-hoiukassade töö kohta kehtivate reeglite ja ju-
henditega kindlaksmääratud piire.

28. Riiklike töö-hoiukassade juhtimist teostavad:

- a) Riiklike Töö-Hoiukassade ja Riikliku Krediidi Pea-
valitsus;
- b) liiduvabariikide riiklike töö-hoiukassade ja riikli-
ku krediidi valitsused;

c) autonoomsete vabariikide, kraide, oblastite, ringkondade ja rajoonilise jaotusega linnade riiklike töö-hoiukassade ja riikliku krediidi valitsused.

29. Riiklikud töö-hoiukassad jagunevad:

- a) tsentraal-töö-hoiukassadeks,
- b) esimese järgu riiklikeks töö-hoiukassadeks,
- c) teise järgu riiklikeks töö-hoiukassadeks,
- d) riiklike töö-hoiukassade agentuurideks.

A. Riiklike Töö-Hoiukassade ja Riikliku Krediidi Peavalitsus.

30. Riiklike Töö-Hoiukassade ja Riikliku Krediidi Peavalitsuse eesotsas on NSV Liidu Ministrite Nõukogu poolt NSV Liidu rahandusministri esitusel kinnitatav Peavalitsuse ülem.

31. Riiklike Töö-Hoiukassade ja Riikliku Krediidi Peavalitsuse ülesandeks on:

- a) hoiunduse organiseerimine NSV Liidus;
- b) riigilaenude mahutamise organiseerimine, riigilaenu-de võitude loosimiste ja kustutusloosimiste läbiviimine ning riigivõla arvestamine;
- c) riiklike töö-hoiukassade juhtimine ja kontroll nende tegevuse üle;
- d) riiklike töö-hoiukassade võrgu arendamise plaanide koostamine;
- e) riiklike töö-hoiukassade töötajate kaadri valiku ja ettevalmistamise organiseerimine;
- f) käesoleva põhimääruse § 26 ettenähtud küsimustes dokumentide projektide väljatöötamine ja esitamine NSV Liidu Rahandusministeeriumile;
- g) abinõude organiseerimine elanikkonna säästude värbamise plaanide täitmiseks;
- h) massilise selgitustöö organiseerimine säästutegevuse ja riikliku krediidi alal, samuti tsentraliseeritud korras

abinõude läbiviimine säästutegevuse ja riikliku krediidi populariseerimiseks;

i) riiklike töö-hoiukassade ja riikliku krediidi valitsuste revideerimine, samuti töö-hoiukassade revideerimiste organiseerimine;

j) riiklike töö-hoiukassade rahasummade ja varanduste käsutamine;

k) raamatupidamise organiseerimine riiklike töö-hoiukassade operatsioonide alal; statistilise arvestuse organiseerimine hoiukassades NSV Liidu Statistika Keskkvalitsusega kooskõlastatud korras ja vormide järgi; riiklike töö-hoiukassade koonderuande ja bilansi koostamine.

32. Riiklike Töö-Hoiukassade ja Riikliku Krediidi Peavalitsusel on õigus:

a) lubada vastavalt NSV Liidu Rahandusministeeriumi poolt kinnitatud plaanile avada ja vajalikel juhtudel sulgeda tsentraal-töö-hoiukassasid; (6. juuli 1961. redaktsioonis).

b) välja anda juhendeid säästutegevuse ja riikliku krediidi alal;

c) nimetada ametisse ja vabastada ametist Riiklike Töö-Hoiukassade ja Riikliku Krediidi Peavalitsuse töötajaid (välja arvatud käesoleva põhimääruse § 26 p. 3 tähendatud töötajad), samuti teiste riiklike töö-hoiukassade ja riikliku krediidi valitsuste töötajaid NSV Liidu rahandusministri poolt kinnitatud ametikohtade nomenklatuuri järgi;

e) avada Riigipangas kontosid Riiklike Töö-Hoiukassade ja Riikliku Krediidi Peavalitsuse jaoks, samuti temale alluvate riiklike töö-hoiukassade ja riikliku krediidi valitsuste jaoks;

f) sõlmida asutuste ja organisatsioonidega üldlepinguid riiklike töö-hoiukassade organiseerimise ja tegevuse küsimustes;

g) omandada ja võõrandada varandust seaduses ettenähtud korras ja sooritada tehinguid, mis on vajalikud riiklikele tööhoiukassadele pandud ülesannete täitmiseks;

h) välja anda kehtiva korra kohaselt volitusi, ajada riiklike töö-hoiukassade asju kohtu- ja haldus-asutustes, samuti arbitraazis.

B. Liidu- ja autonoomsete vabariikide, oblastite, ringkondade ja linnade riiklike töö-hoiukassade ja riikliku krediidi valitsused.

33. Liiduvabariigi, autonoomse vabariigi, krai, oblasti, ringkonna ja rajoonilise jaotusega linna riiklike töö-hoiukassade ja riikliku krediidi valitsuse esotsas on valitsuse ülem.

34. Liiduvabariigi, autonoomse vabariigi, krai, oblasti, ringkonna, linna riiklike töö-hoiukassade ja riikliku krediidi valitsuse ülesandeks on:

- a) hoiuanduse vastav organiseerimine liiduvabariigis, autonoomses vabariigis, krais, oblastis, ringkonnas või linnas;
- b) riigilaenude mahutamise organiseerimine liidu- või autonoomses vabariigis, krais, oblastis, ringkonnas, linnas, samuti riiklike töö-hoiukassade poolt kustutatud riigi väärtpaberite kontrollimine ja hävitamine Riiklike Töö-Hoiukassade ja Riikliku Krediidi Peavalitsuse poolt kehtestatud korras;
- c) alluvate riiklike töö-hoiukassade juhtimine ja kontroll nende tegevuse üle;
- d) riiklike töö-hoiukassade võrgu organiseerimine vastavalt kinnitatud plaanile;
- e) kaadri valik ja ettevalmistamine;
- f) riiklike töö-hoiukassade võrgu arendamise plaanide ning kulude eelarvete projektide esitamine kõrgemalseisvale riiklike töö-hoiukassade ja riikliku krediidi valitsusele, elanikkonna rahasummade värbamise ja hoiukassade võrgu arendamise plaanide kindlaksmääramine ning kulude eelarvete kinnitamine alluvate valitsuste ja tsentraal-töö-hoiukassade jaoks;
- g) abinõude tarvituselevõtmine plaanide täitmiseks elar-

nikkonna säästude värbamise alal;

h) massilise selgitustöö ja reklaami organiseerimine riikliku krediidi ja säästutegevuse alal;

i) alluvate riiklike töö-hoiukassade ja riikliku krediidi valitsuste ning riiklike töö-hoiukassade revideerimine;

j) raamatupidamise ja statistilise arvestuse pidamine riiklike töö-hoiukassade operatsioonide alal, koondaruande ja bilansi koostamine ning esitamine kõrgemalseisvale valitsusele.

35. Liidu- ja autonoomsete vabariikide, kraide, oblastite, ringkondade ja rajoonilise jaotusega linnade riiklike töö-hoiukassade ja riikliku krediidi valitsustel on õigus:

a) määrata ametisse ja vabastada ametist riiklike töö-hoiukassade ja riikliku krediidi valitsuste töötajaid Riiklike Töö-Hoiukassade ja Riikliku Krediidi Peavalitsuse ülema poolt kinnitatava ametikohtade nomenklatuuri järgi;

b) käsutada Riigipangas riiklike töö-hoiukassade jaoks avatud kontot; omandada ja võõrandada varandust ettenähtud korras, sooritada valitsusele pandud ülesannete teostamiseks vajalikke tehinguid, ajada asju kohtu- ja haldusvalitsustes ning arbitraazis.

c) Liiduvabariikide riiklike töö-hoiukassade ja riikliku krediidi valitsustel on õigus lubada esimese ja teise järgu riiklike töö-hoiukassade avamist ja vajaduse korral nende sulgemist. Oblastilise jaotuseta liiduvabariikide, autonoomsete vabariikide, kraide, oblastite ja linnade riiklike töö-hoiukassade ja riikliku krediidi valitsustel on õigus lubada riiklike töö-hoiukassade agentuuride avamist ja vajalikel juhtudel nende sulgemist. Esimese ja teise järgu riiklike töö-hoiukassade ja riiklike töö-hoiukassade agentuuride avamine toimub vastavalt nende võrgu arendamise kinnitatud plaaniga (6. juuli 1961. a. redakstioonis).

C. Riiklikud tsentraal-töö-hoiukassad.

36. Linna või rajooni riikliku tsentraal-töö-hoiukassa eesotsas on selle juhataja.

37. Riiklike tsentraal-töö-hoiukassade ülesandeks on:

a) esimese ja teise järgu riiklike töö-hoiukassade avamine ja vajalikel juhtudel sulgemine liiduvabariikide riiklike töö-hoiukassade ja riikliku krediidi valitsuste lubade alusel, aga riiklike töö-hoiukassade agentuuride avamine ja vajalikel juhtudel sulgemine oblastilise jaotuseta liiduvabariikide, autonoomsete vabariikide, kraide, oblastite ja linnade riiklike töö-hoiukassade ja riikliku krediidi valitsuste lubade alusel (6. juuli 1961.a. redaktsioonis);

b) alluvate riiklike töö-hoiukassade juhtimine ja kontroll nende tegevuse üle;

c) elanikkonna hoiuste vastuvõtmine ja väljaandmine, samuti käesoleva põhimääruse paragrahvides 11-13 ettenähtud teiste operatsioonide teostamine;

d) NSV Liidu riigilaenude mahutamine linna või rajooni territooriumil, arvelduste teostamine asutuste, ettevõtete ja organisatsioonidega riigilaenude tellimise alal, obligatsioonide ost ja müük vastavalt riigilaenude väljalaske tingimustele, võitude väljamaksmine ja kupongide tasumine riigilaenude obligatsioonide järgi, kustutustiraaži langenud obligatsioonide tasumine, riigilaenude obligatsioonide hoiulevõtmine, kontroll arvepidamise ja arvelduste üle riigilaenude alal ettevõtteis, asutustes ja organisatsioonides;

e) riiklike töö-hoiukassade poolt elanikkonna summade värbamise plaanide, hoiukassade võrgu arendamise plaanide ja kulude eelarvete projektide esitamine kõrgemalseisvale riiklike töö-hoiukassade ja riikliku krediidi valitsusele ning elanikkonna summade värbamise plaanide määramine alluvaile riiklikele tööhoiukassadele;

f) abinõude läbiviimine elanikkonna summade värbamise plaanide täitmise alal;

g) massilise selgitustöö ja reklaami organiseerimine

säästutegevuse ja riikliku krediidi alal;

h) raamatupidamise ja statistilise arvestuse pidamine riiklike töö-hoiukassade operatsioonide alal, aruannete ja bilansside koostamine ning nende esitamine kõrgemalseisvale riiklike töö-hoiukassade ja riikliku krediidi valitsusele;

i) alluvate riiklike töö-hoiukassade dokumentaalne kontrollimine ja järelevalve;

j) riiklike tsentraal-töö-hoiukassade ja alluvate hoiukassade jaoks määratud sularaha, väärtuste ja väärtblankettide hoidmine ning nende kassade varustamine sularaha, väärtuste ja väärtblankettidega.

38. Riiklikul tsentraal-töö-hoiukassal on õigus:

a) nimetada ametisse ja vabastada ametist tsentraal-töö-hoiukassa töötajaid, samuti ka alluvate riiklike töö-hoiukassade töötajaid, välja arvatud riiklike töö-hoiukassade ja riikliku krediidi valitsuste poolt ametisse nimetatavad töötajad;

b) käsutada Riigipangas tsentraal-töö-hoiukassa jaoks avatud kontot, omandada varandusi, sooritada riiklikule tsentraal-töö-hoiukassale pandud ülesannete teostamiseks vajalikke tehinguid, ajada asju kohtu- ja haldusasutustes ning arbitraazis.

D. Esimese järgu riiklikud töö-hoiukassad.

39. Esimese järgu riikliku töö-hoiukassa eesotsas on juhataja.

40. Esimese järgu riiklike töö-hoiukassade ülesandeks on elanikkonna nimeliste hoiuste vastuvõtmine ja väljamaksmine, organisatsioonide hoiuste vastuvõtmine ja väljamaksmine, siirdeoperatsioonide teostamine, akreditiivide väljaandmine ja tasumine, obligatsioonide ost ja müük vastavalt riigilaenude väljalaske tingimustele, võitude väljamaksmine ja kpongide tasumine riigilaenude obligatsioonide järgi, obligatsioonide tasumine nende väljaostu tähtaja saabumisel, riik-

gilaenude obligatsioonide hoiulevõtmine.

Esimese järgu riiklikele töö-hoiukassadele võib NSV Liidu Rahandusministeeriumi loal panna teiste riiklikele töö-hoiukassadele kohustuslike operatsioonide teostamise.

E. Teise järgu riiklikud töö-hoiukassad.

41. Teise järgu riiklikud töö-hoiukassad organiseeritakse sideettevõtete, samuti teiste ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juurde.

Teise järgu riiklikel töö-hoiukassadel on kaks töötajat: hoiukassa koosseisu kuuluv kontrolör ja laekur, kes täidab oma kohustused ühel ajal tööga selles ettevõttes, asutuses või organisatsioonis, kelle juurde hoiukassa on organiseeritud. Nende kohustuste täitmise eest maksab hoiukassa laekurile tasu määral, mis on kehtestatud NSV Liidu Ministrite Nõukogu poolt NSV Liidu Rahandusministeeriumi esildusel.

Teise järgu riikliku töö-hoiukassa eesotsas on kontrolör.

Riikliku töö-hoiukassa laekur määratakse ettevõtte, asutuse või organisatsiooni administratsiooni poolt, kelle juures hoiukassa on organiseeritud, ja nimetatakse ametisse riikliku tsentraal-tööhoiukassa juhataja poolt.

42. Teise järgu riiklike töö-hoiukassade ülesandeks on elanikkonna nimeliste hoiuste vastuvõtmine ja väljamaksmine, siirdeoperatsioonide teostamine, samuti akreditiivide tasumine, võitude väljamaksmine, kupongide tasumine riigi sise-laenude obligatsioonide järgi ja kustutustiraaži langenud obligatsioonide tasumine.

Teise järgu riiklikele töö-hoiukassadele võib NSV Liidu Rahandusministeeriumi loal panna teiste riiklikele töö-hoiukassadele kohustuslike operatsioonide teostamise.

F. Riiklike töö-hoiukassade agentuurid.

43. Riiklike töö-hoiukassade agentuurid organiseeritakse sideettevõtete, samuti teiste ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juurde.

Riiklike töö-hoiukassade agentuuridel on kaks töötajat - kontrolör ja laekur -, kes täidavad oma kohustust ühel ajal tööga selles ettevõttes, asutuses või organisatsioonis, kelle juurde agentuur on organiseeritud. Nende kohustuste täitmise eest makstakse hoiukassa agentuuri töötajale tasu määral, mis on kehtestatud NSV Liidu Ministrite Nõukogu poolt NSV Liidu Rahandusministeeriumi esildusel.

Riikliku töö-hoiukassa agentuuri eesotsas on kontrolör.

Riikliku töö-hoiukassa agentuuri kontrolör ja laekur määratakse ettevõtte, asutuse või organisatsiooni administratsiooni poolt, kelle juurde agentuur on organiseeritud ja nimetatakse ametisse riikliku tsentraal-töö-hoiukassa juhataja poolt.

Vajalikel juhtudel on lubatud NSV Liidu Rahandusministeeriumi poolt kehtestatud korras panna kontrolöri ja laekuri kohustuste täitmine ühele isikule.

44. Riiklike töö-hoiukassade agentuuride ülesandeks on elanikkonna nimeliste hoiuste vastuvõtmine ja väljamaksmine ning siirdeoperatsioonide teostamine.

Riiklike töö-hoiukassade agentuuridele võib NSV Liidu Rahandusministeeriumi loal panna teiste riiklikele töö-hoiukassadele kohustuslike operatsioonide teostamise.

V. NSV Liidu riiklike töö-hoiukassade vahendid.

45. NSV Liidu riiklike töö-hoiukassade poolt hoiustena värvatud summad, välja arvatud hoiukassas hoitav vajalik suularaha kassareserv ja Riigipanka kontole jäetavad summad mitte alla 3 % hoiuste jäägi summast paigutatakse riigilaenu.

Riigilaenude mahutamisest saadavad summad laekuvad Riigipanga kaudu vahetult riigieelarve tuludesse ja arvestatakse riiklike töö-hoiukassade süsteemi poolt oma bilansis.

46. Riiklike töö-hoiukassade vahendid koosnevad:

a) põhifondist,

b) reservfondist,

c) teistest fondidest, mis on ette nähtud NSV Liidu valitsuse vastavate määrustega.

47. Riiklike töö-hoiukassade põhifond koosneb neile kuuluvatest hoonetest, ehitistest ja teistest varandustest.

48. Riiklike töö-hoiukassade reservfondi suurus on 5 % hoiuste jäägi summast ja see moodustatakse hoiukassade kasumist eraldamise teel. Reservfond on määratud riiklike töö-hoiukassade võimalike kahjude katmiseks.

Kui mõnel aastal riiklike töö-hoiukassade operatsioonide kahjum ületab reservfondi, siis kaetakse puuduv summa NSV Liidu riigieelarve arvel.

49. Riiklike töö-hoiukassade tulud moodustuvad: a) riigilaenu paigutatud summadelt saadavatest intressidest; b) Riigipangas hoiul olevatelt summadelt saadavatest intressidest; c) riigilaenude alal tehtud kulutuste katteks NSV Liidu riigieelarvest antavatest summadest; d) kodanikelt ja organisatsioonidelt operatsioonide teostamise eest võetavast tasust.

Riiklike töö-hoiukassade kulud hoiuste intresside väljamaksmise alal, samuti haldus-, majandus- ja operatsioonikulud kaetakse saadavate tulude arvel.

Haldus-majanduskulud kaetakse vastavalt kehtestatud eelarvetele.

50. Riiklike töö-hoiukassade puhaskasum jaotatakse pärast aastaaruande kinnitamist järgmiselt: 50 % puhaskasumist arvatakse Liidu eelarvesse ja 50 % riiklike töö-hoiukassade reservfondi. Kui reservfond saavutab summa, mis moodustab 5 % hoiuste jäägi summast, arvatakse kogu kasum liidulisse eelarvesse.

Kogumiku koostaja tõlge.

NÕUKOGUDE LIIDU TÖÖTAJATE HULGAS TELLIMISE KORRAS
REALISEERITAVATEST RIIGILAENUDEST.

(NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu
19. aprilli 1957. a. määrus, "Rahva Hää" 20. ap-
rillist 1957. a. nr. 94 (4366).)

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu esitasid töötajatele ulatusli-
kuks arutamiseks küsimuse abinõudest, mida tuleb teostada
elanikkonna hulgas tellimise korras realiseeritavate riikli-
ke siselaenude suhtes. Nende abinõude olemus seisab selles,
et lõpetada 1958. aastast alates uute laenude väljalase, an-
da riigile 20 - 25 aasta peale vanade laenude väljamaksmise
pikendus, lasta välja käesoleval aastal laen, kuid tunduvalt
väiksemas summas kui 1956. aastal.

Töötajatele läbiarutamiseks esitatud ettepanekud leid-
sid kõikjal täielikku arusaamist ja üksmeelset toetust. Te-
hase "Krasnoje Sormovo" ja Gorki Autotehase kollektiividele
järgnedes, kes esimestena toetasid neid ettepanekuid, kiide-
ti nad heaks Moskva, Leningradi, Donetsi basseini ja Uraali
suurte ettevõtete tööliste, samuti kolhoosnike, masina-
traktoriijaamade ja sovhooside töötajate, teadlaste ja kultuu-
ritegelaste ning sõjaväelaste - kõigi nõukogude vabariiki-
de linna- ja maatöötajate rõhuva enamuse poolt. Töötajate
niisugune üksmeel on seletatav sellega, et laenude suhtes
kavandatud abinõud on õigeaegsed ja otstarbekad, vastavad
täielikult Nõukogude riigi ja kogu meie rahva huvidele.

NLKP Keskkomitee ja Nõukogude valitsus avaldavad kõigile töötajatele sügavat tänu nii üksmeelse toetuse eest ja konstateerivad suure rahuldustundega, et see fakt annab veel kord tunnistust nõukogude inimeste kõrgest poliitilisest teadlikkusest, meie maa kommunistliku partei, valitsuse ja rahva vääramatust ühtsusest.

Arutades laenude suhtes tehtud ettepanekuid, rääkisid töötajad patriootilise uhkustundega nendest suurtest, maailmaajaloolistest tegudest, mida meie rahvas nõukogude võimu 40 aasta jooksul on korda saatnud kommunistliku partei juhtimisel. Nende nelja aastakümne vältel ei ole Venemaa endisest majanduslikust ja tehnilisest mahajäämusest jäänud enam jälgegi. Ehitatud on tuhandeid esmaklassilisi tehaseid, vabrikuid ja elektrijaamu. Maal on kindlustunud kolhoosikord. Teostati kultuurirevolutsioon. Praegu laseb meie tööstus välja 30 korda rohkem toodangut kui 1913. aastal ja peaaegu neli korda rohkem kui sõjaeelisel 1940. aastal. 180-kordselt on selle aja jooksul suurenenud masinaehituse ja metallitöötlemise toodang, peaaegu 100-kordselt on kasvanud elektrienergia tootmine.

Kõigi rahvamajandusharude ja kultuurialade edukas areng oleks olnud võimatu sotsialistliku tootmise sisemisi reserve mobiliseerimata, ilma tugeva rublata, stabiilse rahandussüsteemita. Tänu sotsialistliku majanduse pidevalt kasvavatele akumulatsioonidele oli Nõukogude riigil võimalik ainuüksi kahe sõjajärgse viisaastaku jooksul mahutada 861 miljardit rubla tööstuse taastamisse ja arendamisse, 321 miljardit rubla põllumajandusse, kulutada 1,184 triljonit rubla rahvaharidusele, teadusele ja kultuurile, töötajate meditsiinilisele teenindamisele ja pensionilisele kindlustamisele. Ainuüksi riigisummade arvel ehitati sellel perioodil elumaju üldpinnaga rohkem kui 185 miljonit ruutmeetrit.

Suurt ja tõhusat osa etendasid sotsialistlikus ülesehitustöös summad, mis saadi elanikkonnalt riigilaenude kaudu. Töölised, talupojad ja haritlased andsid vabatahtlikult, kõrge teadlikkusega oma patriootlikust kohusest, osa oma teenis-

tusest laenuks riigile ja osutasid seega talle tõsist abi. Esimesel viisaastakul aitasid laenud Nõukogude riigil ehitada Magnitogorski Metallurgiakombinaadi ja Dnepri hüdroelektrijaama, Stalingradi ja Harkovi traktoritehase, Moskva ja Gorki autotehase, Uraali Masinaehitustehase, Rostovi Põlütöömasinatehase ja palju teisi suurettevõtteid, uusi linnu, raudteid, masina-traktorijaamu ja sovhoose. Suure Isa-
maasõja aastail katsid laenudest riigile laekunud summad ligi 15 protsenti kõigist meie maa sõjakuludest. Sõjajärgsel perioodil on laenud kaasa aidanud NSV Liidu rahvamajanduse kiiremale taastamisele ja arendamisele. Tuhast ja varemetest taassündinud tuhandete linnade ja kümnete tuhandete külade hulgas on paljud täies ulatuses taastatud laenudest saadud summade arvel. Tähtsat osa etendasid need summad ka suuremate sõjajärgsete ehituste püstitamisel. Tarvitseb vaid öelda, et viienda viisaastaku kestel andis rahvas riigile laenuks summa, mis võrdub viieteistkümne Kuibõševi hüdroelektrijaama taolise gigantse hüdroelektrijaama maksumusega.

Kapitalistid ei suuda kunagi mõista nõukogude inimest, kes on kasvanud nõukogude tegelikkuse tingimustes, kelle elu eesmärgiks ei ole mitte isiklik rikastumine, vaid üldine heaolu, kogu maa majanduse tõus, kogu rahva elujärje ja kultuuritaseme tõstmine. Nõukogude inimesed andsid oma töösäästetud riigile laenuks, vahel piirates oma isiklikke vajadusi, kuid nad tegid seda puhtast südamest seepärast, et nad teadsid, et ehitavad uut, sotsialistlikku ühiskonda, kes toob neile ja nende lastele õnneliku ja küllusliku elu. Nad pidasid laenutellimist oma kõrgeks kodanikukohuseks ja oma auasjaks, sest olid sügavalt teadlikud, et nende poolt riigilae-
nudesse mahutatud iga kopikat kasutab sotsialistlik riik rahva huvides ja see toob lähemale kommunismi suurte ideede triumfi.

Kuid laenud ei saa eksisteerida igavesti. Kui jätkata nende väljalaskmist suuremas summas kui näiteks 1956. aastal, siis oleks see juba koormav elanikkonnale. Kui aga lasta laene välja väiksemas summas, siis läheb see peaaegu täielikult varem väljalastud laenude võitude väljamaksmiseks ja obli-

gatsioonide kustutamiseks.

Tuleb arvesse võtta ka seda, et lõpetades uute laenude väljalaske ja jätkates samal ajal väljamakseid elanikkonnale varasemate laenude võidu- ja kustutusloosimiste põhjal, oleks riik sunnitud vähendama assigneeringuid rahvamajanduse vajadusteks ja töötajate heaolu parandamiseks. Sel juhul tuleks riigil aeglustada tööstusliku ja põllumajandusliku tootmise ning elamute, kommunaal- ja kultuuriobjektide ehitamise kasvutempot, mis on vastuolus riigi ja rahva eluliste huvidega. Seepärast nõuavad kommunistliku ülesehitustöö huvid, kõigi töötajate ühised huvid, et üheaegselt uute laenude väljalaske lõpetamisega loobutaks võiduloosimiste korraldamisest ja lükataks edasi varem väljalastud laenude obligatsioonide kustutamine. See annab riigile võimaluse suurendada aastast aastasse assigneeringuid elamute, koolide, haiglate ning teiste kultuuri- ja kommunaalobjektide ehitamisele, rahvatarbekaupade tootmise laiendamisele.

Arvesse võttes, et need abinõud, nagu näitas nende arutamine tööliste, teenistujate, kolhoosnike ja haritlaste rohkearvulistel koosolekutel, on leidnud töötajatelt üksmeelset heakskiitu, NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu määravad:

1. Lõpetada 1958. aastast elanikkonna hulgas tellimise korras realiseeritavate riigilaenude edasine väljalase.
2. Lõpetada käesoleva määruse avaldamise päevast varem väljalastud, elanikkonna hulgas tellimiste korras realiseeritud riigilaenude võiduloosimiste korraldamine ja lükata 20 aastaks edasi nende laenude obligatsioonide kustutamine. 1977. aastast alates viia läbi riigilaenude obligatsioonide kustutamine 20 aasta jooksul - iga aasta võrdses osas. Mis puutub 3-protsendilisse riiklikku sisevõidulaenu, siis selle võiduloosimisi korraldada ka edaspidi vastavalt selle laenu väljalaske tingimustele. Nagu varemgi, hoiukassad müüvad ja ostavad vabalt 3-protsendilise laenu obligatsioone.
3. Kohustada NSV Liidu Rahandusministeeriumi teostama ka edaspidi hoiukassade kaudu kõigi varem väljalastud laenu-

de õbligatsioonide väljamaksmist, milledele on langenud või-
dud või on kustutatud käesoleva määruse avaldamiseni toimu-
nud loosimistel.

4. Arvestades seda, et 1957. aasta riigieelarves on et-
te nähtud kindel tulu laenudelt, kusjuures varem väljalastud
laenude võiduloosimiste lõpetamine ja kustutusloosimiste eda-
silükkamine ei tee tasa seda summat, tunnistada vajalikuks
lasta tänavu välja laen, kuid märksa väiksemas summas kui
eelmistel aastatel.

Lasta 1957. aastal välja 5-aastase tähtajaga riigilaen
12 miljardi suuruses summas, s. o. peaaegu kolm korda väik-
semas summas kui 1956. aastal realiseeritud laenu kogusumma.
1958. aastast kuni 1962. aastani viia iga aasta läbi selle
laenu võiduloosimisi ning 1959. aastast 1962. aastani - kus-
tutusloosimisi.

1957. aasta riigilaenu tellimise summa ei pea ületama
töötajate kahe nädala teenistust. Nende tööliste, teenistuja-
te, üliõpilaste ja sõjaväelaste hulgas, kes saavad töötasu,
pensioni või stipendiumi 500 rubla kuus ja alla seda, laenu-
tellimist mitte läbi viia.

x x

x

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei Keskkomitee ja
NSV Liidu Ministrite Nõukogu väljendavad kindlat veendumust,
et mainitud abinõude teostamine riigilaenude suhtes aitab
kiiremini ellu viia NLKP XX kongressi poolt kavandatud pro-
grammi sotsialistliku majanduse edasiarendamiseks, rahva hea-
olu tõstmiseks, elamuehituse ulatuslikuks arendamiseks, meie
kodumaa kaitsevõime tugevdamiseks.

EESTI NSV RIIKLIKU KINDLUSTUSE ORGANITE PÕHIMÄÄRUS.

(Kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu
määrusega 18. novembrist 1958. a. nr. 417
— "Eesti NSV Teataja" 1958, 15, 249.)

I. ULDEESKIRJAD

1. Riikliku Kindlustuse organiteks Eesti NSV-s on — Eesti NSV Riikliku Kindlustuse Valitsus ja temale alluvad Riikliku Kindlustuse inspektorid rajoonides ja linnades.
2. Eesti NSV Riikliku Kindlustuse Valitsus kõigi oma organitega kohtadel on Eesti NSV ühtseks organisatsiooniks (Eesti Riiklik Kindlustus) ja allub Eesti NSV Rahandusministeeriumile.
3. Eesti NSV Riikliku Kindlustuse Valitsus kõigi oma organitega (Eesti Riiklik Kindlustus) on juriidiline isik, kes töötab isemajandamise alusel kogu Eesti NSV ulatuses tervikuna.
4. Riikliku Kindlustuse organite põhilisteks ülesanneteks on:
 - kolhooside ja kodanike vara kindlustuse, kooperatiivsete ja ühiskondlike organisatsioonide vara kindlustuse ja isikukindlustuse läbiviimine;
 - kindlustushüvituse kindlaksmääramine ja väljamaksmine kolhoosidele, kooperatiivsetele ja ühiskondlikele organisatsioonidele ning elanikkonnale kindlustatud vara hävimise ja vigastumise juhul loodusõnnetuse ja õnnetusjuhtumite tagajärjel;
 - kindlustussummade kindlaksmääramine ja väljamaksmine isikukindlustuse alal;
 - abinõude rakendamine riikliku kindlustuse edasiseks arendamiseks ja täiustamiseks;
 - osavõtt abinõude väljatöötamisest tulikahjude ja loomade hukkumise vältimiseks ja võitluseks tulikahjude ja loomade hukkumise vastu.
5. Riiklik kindlustus Eesti NSV-s viiakse läbi NSVL seaduste, NSVL Valitsuse otsuste ja Eesti NSV seadusandluse ning NSVL Rahandusministeeriumi poolt väljaantavate eeskirjade ja juhendite alusel.

Riikliku kindlustuse läbiviimise koordineerimist ja meetoodilist juhtimist teostatakse NSVL Rahandusministeeriumi poolt.

6. Riikliku Kindlustuse organid vastutavad oma operatsioonide ja kohustuste eest selle neile kuuluva varaga, mille vastu kehtiva seadusandluse kohaselt võib pöörata sissenõudmise. Riigieelarve Riikliku Kindlustuse organite operatsioonide ja kohustuste eest vastutust ei kannata.

7. Riikliku Kindlustuse organid vabastatakse riigilõivude tasumisest kõikides kohustusliku ja vabatahtliku kindlustuse operatsioonidega seotud asjades.

Riikliku Kindlustuse organite poolt väljamakstavad kindlustushüvituse summad ja kindlustussummad isikukindlustuse alal ei kuulu maksustamisele riigimaksudega ja nendelt summadelt ei võeta riigilõivu.

8. Riikliku Kindlustuse organitel on õigus sisse nõuda määralise kohustusliku kindlustuse makseid riigimaksude ja mittemaksuliste maksete eelarvesse sissenõudmiseks ettenähtud korras.

9. Kõik Riikliku Kindlustuse organid omavad pitsati Eesti NSV riigivapi kujutusega.

II. RIIKLIKU KINDLUSTUSE ORGANISEERIMINE JA JUHTIMINE EESTI NSV-s

10. Eesti NSV Riikliku Kindlustuse organite töö juhtimist ja kontrollimist teostab Eesti NSV Rahandusministeerium, kes:

a) annab juhiseid riikliku kindlustuse läbiviimise kohta; vaatab läbi Eesti NSV Riikliku Kindlustuse Valitsuse poolt väljatöötatud abinõud riikliku kindlustuse arendamiseks ja täiustamiseks;

b) vaatab läbi riikliku kindlustuse tulude ja kulude plaanid ja esitab need kinnitamiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogule; kinnitab kindlustusmaksude laekumise kvartaliplaanid vabariigi ulatuses;

c) vaatab läbi ja kinnitab riikliku kindlustuse aastaaruanded ja bilansid;

d) kinnitab Eesti NSV Riikliku Kindlustuse Valitsuse struktuuri ja koosseisud;

e) esitab Eesti NSV Ministrite Nõukogule ettepanekud määralise kohustusliku kindlustuse maksetest eraldamise arvel läbiviidavate abinõude loetelu kohta tulikahjude ja loomade hukkumise vältimiseks ja abinõude kohta tulikahjude ja loomade hukkumise vastu võitlemiseks, samuti ettepanekud nimetatud vahendite kasutamise korra kohta;

f) vaatab läbi avaldused ja kaebused Riikliku Kindlustuse organite tegevuse kohta.

11. Linnade ja rajoonide rahandusosakondade juhatajad teostavad kontrolli määralise kohustusliku kindlustuse Seadusest, NSVL Valitsuse riikliku kindlustuse alastest otsustest ja Eesti NSV riikliku kindlustuse alastest seadusandlusest, kõikidesse kindlustusliikidesse puutuvatest eeskirjadest ja juhenditest kinnipidamise üle Riikliku Kindlustuse inspektorite poolt, samuti kindlustusmaksete laekumise plaanide täitmise ja kindlustushüvituse ning kindlustussummade väljamaksmise üle.

Eesti NSV Riikliku Kindlustuse Valitsus

12. Eesti NSV Riikliku Kindlustuse Valitsusele pannakse:

a) Riikliku Kindlustuse organite töö organiseerimine vabariigis; kontrolli teostamine Riikliku Kindlustuse inspektorite tegevuse üle ja maksete laekumise plaanide täitmise tagamine kõigis kohustusliku ja vabatahtliku kindlustuse liikides;

b) Riikliku Kindlustuse inspektorite koosseisude kinnitamine vabariigi Riikliku Kindlustuse organitele määratud administratiivvalitsemispersonaliga üldarvu ja töötasufondi piires;

c) kaadri valik ja ettevalmistus;

d) raamatupidamise- ja statistilise arvestuse organiseerimine vastavate eeskirjade ja dokumentatsiooni vormide kohaselt ja kontroll selle arvestuse pidamise üle; koondaruannete ja bilansside koostamine vabariigi Riikliku Kindlustuse organite kohta ja nende esitamine kindlaksmääratud korra kohaselt Eesti NSV Rahandusministeeriumile ja ära kirjas NSVL Rahandusministeeriumile;

e) selgitus- ja reklaamitöö organiseerimine ja läbiviimine riikliku kindlustuse populariseerimiseks.

13. Eesti NSV Riikliku Kindlustuse Valitsusel on õigus:

a) kehtestatud korra kohaselt määrata ja vabastada Valitsuse aparadi ja Riikliku Kindlustuse alluvate organite töötajaid;

b) tõmmata kaasa kehtestatud korra kohaselt vabatahtliku kindlustuse lepingute sõlmimisele ja maksude vastuvõtmisele krediidi- ja teisi asutusi ning organisatsioone;

c) määrata Eesti NSV Riikliku Kindlustuse organitele mittekoosseisuliste kindlustusagentide arv nende Eesti NSV-le määratud üldarvu piires;

d) sõlmida organisatsioonidega üldkokkuleppeid ja üksiklepinguid isikukindlustuse alal;

e) teostada Riikliku Kindlustuse kohalike organite tegevuse revideerimist;

f) avada ja sulgeda NSVL Riigipanga asutustes ja teistes krediitiasutustes arveid nii Valitsusele kui ka teistele Eesti NSV Riikliku Kindlustuse organitele; käsutada kooskõlas kehtiva seadusandlusega vahendeid ja vara ning sõlmida lepinguid Eesti Riiklikule Kindlustusele pandud funktsioonide täitmiseks; anda välja kehtestatud korra kohaselt volitusi; ajada asju kohtu- ja administratiivasutustes ning arbitraažis.

14. Eesti NSV Riikliku Kindlustuse Valitsuse eesotsas seisab juhataja, kes kinnitatakse Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt Eesti NSV Rahandusministri esitusel.

Riikliku Kindlustuse inspektorid rajoonides ja linnades

15. Riikliku Kindlustuse inspektorile pannakse:

a) kohustusliku ja vabatahtliku kindlustuse operatsioonide vahetu teostamine;

b) riikliku kindlustuse edasise arengu tagamine; kindlustusmaksete laekumise plaanide täitmine kõikides kohustusliku ja vabatahtliku kindlustuse liikides;

c) varakindlustuse alal kindlustushüvituse ja isikukindlustuse alal kindlustussummade kindlaksmääramine ja väljamaksmine eeskirjade ja juhenditega kehtestatud korra kohaselt;

d) riiklike kindlustusvahendite säilivuse tagamine ja nende õige ja ökonoomne kulutamine;

e) mittekoosseisuliste kindlustusagentide töö juhtimine ja nende tegevuse üle kontrolli teostamine;

f) kontroll reisijate kindlustuse maksete võtmise õigsuse ja õigeaegse ülekandmise üle vee-, õhu- ja autotranspordi asutuste poolt;

g) mass-selgitustöö läbiviimine riikliku kindlustuse alal;

h) kindlustusoperatsioonide raamatupidamise ja statistilise arvestuse pidamine ning asjaajamine; kehtestatud aruandluse esitamine.

16. Riikliku Kindlustuse inspektoril on õigus:

a) teostada määralise kohustusliku kindlustuse alla kuuluva vara arvelevõtmist (registreerimist), määralise kohustusliku kindlustuse maksete arvutamist ja võtmist kehtestatud korra kohaselt; teostada vajaduse korral määralise kohustusliku kindlustuse maksete sissenõudmist kooskõlas kehtiva seadusandlusega;

b) teostada riikliku kindlustuse otstarbel maal asuvate hoonete hindamist kehtestatud korra kohaselt; kontrollida selleks otstarbeks kommunaalmajanduse organite poolt teostatavat hoonete hindamist linnades;

c) sõlmida vabatahtliku vara- ja isikukindlustuse lepinguid ja võtta vastu kindlustusvõtjatelt-kodanikelt kindlustusmaksid;

d) teostada nii kindlustamiseks esitatava kui ka kindlustatud vara ülevaatus ja hindamist ning kontrolli kohustuslikus ja vabatahtlikus korras kindlustatud vara olemasolu ja seisukorra üle;

e) tutvuda kindlustatud vara arvelevõtmisse puutuvate arvepidamise raamatutega, dokumentidega ja sissekannetega;

f) instrueerida loomahukuaktide koostamisest osavõtvaid isikuid ja kontrollida selle töö läbiviimist;

g) instrueerida külade töörahva saadikute nõukogude töötajaid ja teisi isikuid, kes tegelevad kindlustusmaksete vastuvõtmisega ja kontrollida nende tööd selles osas.

17. Riikliku Kindlustuse inspektuuri vaneminspektoril (juhatajal) on õigus:

— kehtestatud korra kohaselt määrata ja vabastada inspektuuri töötajaid ja mittekoosseisulisi kindlustusagente;

— käsutada kehtestatud korra kohaselt arveid, mis on avatud Riikliku Kindlustuse inspektuurile NSVL Riigipanga asutustes ja teistes krediitiasutustes; sõlmida kehtestatud korra kohaselt lepinguid, millised on vajalikud inspektuurile pandud funktsioonide teostamiseks; anda välja volitusi; ajada asju kohtu- ja administratiivasutustes ning arbitraazis.

18. Kindlustusvõtjate poolt tulekaitse-, veterinaar- ja muudest eeskirjadest mittekinnipidamise puhul, milliste rikkumine võib kaasa tuua kindlustatud vara vigastamise või hävimise, peab Riikliku Kindlustuse inspektor kindlustusvõtjatele ette panema kõrvaldada avastatud väärnähted, nende mittekõrvaldamisel aga teatama töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele vastavate abinõude tarvituselevõtmiseks; vabatahtliku kindlustuse alal võib Riikliku Kindlustuse inspektor vajalikel juhtudel Valitsuse loal tühistada kindlustuslepingud.

19. Riikliku Kindlustuse inspektor rajoonis ja linnas kannab perioodiliselt ette vastavalt rajooni, linna ja vajaduse korral küla töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteele kindlustusmaksete laekumise plaani täitmisest, määralise kohustusliku kindlustuse läbiviimisest, vabatahtliku vara- ja isikukindlustuse arendamisest, kindlustushüvituse ja kindlustussummade väljamaksmise töö seisukorrast, kindlustatud vara ebaperemeheliku hooldamise faktidest ja kindlustusvõtjate poolt tulekaitse-, agrotehniliste, veterinaar- ja muude eeskirjade rikkmisest.

20. Riikliku Kindlustuse rajooni ja linna inspektuuri eesotsas seisab vaneminspektor (inspektuuri juhataja), kes määratakse Eesti NSV Rahandusministeeriumi poolt kehtestatava korra kohaselt.

III. EESTI RIIKLIKU KINDLUSTUSE VAHENDID

21. Eesti Riikliku Kindlustuse vahendid koosnevad:

- a) põhifondist;
- b) tagavarafondist;
- c) elukindlustuse maksete reservist;
- d) jooksvatest laekumistest kindlustusoperatsioonide järgi.¹

22. Põhifond määratakse kindlaks 300000 rubla suuruses.

23. Tagavarafond moodustatakse kasumist eraldamiste teel ja on määratud kindlustushüvituse ja kindlustussummade väljamaksmiseks neil juhtudel, kui neid ei saa kaita jooksvate laekumistega antud kalendriaasta kindlustusoperatsioonidest.

Eraldamisi tagavarafondi teostatakse kuni tagavarafond moodustab 1000000 rubla. Kui tagavarafond osaliselt või täielikult kasutatakse kindlustushüvituse ja kindlustussummade väljamaksmiseks, siis algavad taas eraldamised sellesse fondi, mis toimuvad kuni kindlaksmääratud normi saavutamiseni.

Tagavarafondi vahendid hoitakse NSVL Riigipanga asutustes eriarvel. Tagavarafondi vahendite kulutamine toimub Eesti NSV Riikliku Kindlustuse Valitsuse poolt Eesti NSV Rahandusministri loal.

24. Elukindlustusmaksete reserv moodustatakse eraldamiste teel üksikute elukindlustusliikide järgi laekunud summadest kooskõlas NSVL Rahandusministeeriumi poolt kinnitatavate eeskirjadega.

25. Riikliku Kindlustuse üldiste aastatulemuste järgi arvutatud kasum jaotatakse pärast aastaaruande ja bilansi kinnitamist Eesti NSV Rahandusministeeriumi poolt järgmiselt:

- a) 10 protsenti — tagavarafondi. Tagavarafondi jõudmisel kindlaksmääratud normini kantakse kasum vabariikliku eelarve tuludesse;
- b) 90 protsenti — vabariiklikusse eelarvesse.

¹ Arvestatud on hindade mastaabi muutust alates 1. jaanuarist 1961. a.

IV. R I I G I K U L U D .

EHITUSALASE PROJEKTEERIMISE PARANDAMISEST.

(Eesti NSV Ministrite Nõukogu 9. aprilli 1959. a. määrus nr.125. "Eesti NSV Teataja", 1959, 21, 110.)

V ä l j a v õ t e .

Projekteerimistöö parandamiseks, projektide kvaliteedi tõstmiseks, projekteerimis- ja ehitustööde maksumuse alandamiseks ja kestuse lühendamiseks ning kooskõlas NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1959. a. 20. veebruari määrusega nr. 166 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kohustada ENSV Rahvamajanduse Nõukogu, ENSV ministriume ja keskasutusi, kohalike tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteesid ja projekteerimisorganisatsioone:

a) projekteerimise ülesannete ja tööstusettevõtete projektülesannete koostamisel ja kinnitamisel kooskõlas rahvamajanduse arendamise perspektiivplaanidega kindlustama ehitusrajoonide ja ehitusplatside ning tooraine, poolfabrikaatide, energia ja kütusega varustamise põhiliste allikate hoolikalt põhjendatud valiku, samuti põhi- ja abitootmise koopereerimise ja ehitusbaaside ning energeetikamajanduse, vesivarustuse, kanalisatsiooni, transpordi, side ja teiste inseneriehituste ja -võrkude kõige otstarbekama lahendamise;

b) kindlustama tüüpprojektide ulatusliku kasutamise tootmis- ja elamuehituses, samuti ehituses rakendatavate konstruktsioonide tüüpdootmete arvu maksimaalse vähendamise ja ehituse maksumuse alandamise;

c) ettevõtete ehitamise ja rekonstrueerimise projektide koostamisel tagama uusimate tehnoloogiliste protsesside rakendamise koos tootmise kompleksse mehhaniseerimise ja automatiseerimisega ning suure tootlikkusega seadmetega, millised vastavad kodu- ja välismaise tehnika kõige kõrgemale tasemele, samuti tehnilis-ökonoomiliste põhjenduste alusel ette nägema projektides võimaluse ettevõtete edasiseks laiendamiseks ja rekonstrueerimiseks;

d) mitte lubama kasutada projektdokumentatsiooni, milline on ettevõtete ja objektide ehituse alguseks vananenud ega vasta tootmise ja ehitustegevuse kaasaegsele tasemele. Vajaduse korral sisse viima varem koostatud projektidesse ja eelarvetesse muudatusi, mis on seotud uute seadmete kasutamise ja ning tehnoloogilise ja ehitusliku projekteerimise uute normide rakendamisega (arvesse võttes ehituse tegelikkuse seisukorda).

Projekte võib muuta üksnes pärast loa saamist varem need projektid kinnitanud instantsilt (projektide tellijatega sõlmitud lepingute järgi).

Kehtestada, et Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja ENSV Rahvamajanduse Nõukogu poolt kinnitatud projektide muutmist juhul, kui alaneb ehituse maksumus ega halvene projektülesandes määratud põhilised näitajad, teostavad ENSV Rahvamajanduse Nõukogu vastavad valitsused, ENSV ministriumid, keskasutused ja linnade TSN täitevkomiteed;

e) kindlustama projekteerimisorganisatsioonide vahetu osavõtu projektide teelijate poolt läbiviidavast tööst projekteerimisülesannete koostamise alal; keerukate tehnoloogiliste protsesside ja uute progressiivsete ehituskonstruksioonide kasutamiseiga seotud ettevõtete projekteerimisel välja töötama kooskõlas projekteerimisülesannetega projektlahenduste variandid selleks, et valida neist välja kõige vastuvõetavamad. Projektlahenduste variantide arv tuleb kooskõlastada projekteerimisülesande kinnitanud instantsis.

Kehtestada, et projekteerimisorganisatsioonid vastutavad võrdselt Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumide, keskasutuste ja plaaniorganitega ettevõtete koopereerimise küsimuste õige lahendamise eest projektides.

2. Kohustada Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikku Teaduslik-Tehnilist Komiteed koos ENSV Rahvamajanduse Nõukogu, ENSV Riikliku Ehituse ja Arhitektuuri Komitee, ministeeriumide, keskasutuste ja linnade TSN täitevkomiteedega iga aasta koostama uue tehnika arendamise ja rahvamajandusse juurutamise plaani koosseisus projekteerimis-konstrueerimistöde plaanid ettevõtete ehituseks või rekonstrueerimiseks vajalike uute põhiliste seadmete loomise alal ja nende seadmete tootmise plaanid, samuti pidevalt läbi vaatama valmistatavate seadmete nomenklatuuri, et kõrvaldada tootmiselt vananenud liigid.

4. Kehtestada, et juhtivaks projekteerimisorganisatsiooniks elamu-tsiiviliehituse alal Eesti NSV-s on Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu Projekteerimise Instituut «Estonprojekt».

5. Kohustada ENSV Riiklikku Ehituse ja Arhitektuuri Komiteed koos ENSV Rahvamajanduse Nõukogu, Põllumajanduse Ministeeriumi ja Kohaliku Majanduse Ministeeriumiga läbi vaatama küsimuse vabariigis tööstusliku, põllumajandusliku ja elamu-tsiiviliehituse otstarbeks teostatavate uurimistöde koondamise kohta ühte uurimisorganisatsiooni ning 1. juuniks k. a. esitama Eesti NSV Ministrite Nõukogule oma ettepanekud selles küsimuses.

6. Kohustada ENSV Rahvamajanduse Nõukogu võtma tarvitu- sele abinõud ENSV Rahvamajanduse Nõukogu ehituste projektide ja eelarvete ekspertiisi ning projekteerimisülesannete ja lähteandmete ettevalmistamise kvaliteedi parandamiseks, samuti ettevõtete koopereerimise ja tüüpprojektide kasutamiseiga seotud küsimuste õige lahendamise kindlustamiseks projekteerimisel.

7. Ole vial vabariigi projekteerimisorganisatsioonid alates 1. juulist 1959. a. isemajandamisele, kehtestades, et projekti telliva organisatsiooni ja projekteerimisorganisatsiooni omavahelised suhted peavad põhinema nende vahel sõlmitud lepingule.

Rahvamajanduse Nõukogul, ministeeriumidel, keskasutustel, kohalike nõukogude täitevkomiteedel ja projekteerimisorganisatsioonidel kindlustada 1. juuliks 1959. a. lepingute sõlmimine projekteerimis- ja uurimistöde teostamiseks nii vabariiklike projekteerimisorganisatsioonidega kui ka teiste liiduvabariikide ning liiduliste ministeeriumide ja keskasutuste projekteerimisorganisatsioonidega.

10. Kehtestada, et ENSV Rahvamajanduse Nõukogu ja ministeeriumid, kellele alluvuses on projekteerimisorganisatsioonid, kinnitavad enne planeeritava aasta algust:

a) kapitaalehituseks eraldatud vahendite, riigieelarve summade ja teiste allikate arvel teostatavate projekteerimis- ja uurimistöõde plaanid (rahalisel väljendusel ja temaatika järgi), arvesse võttes kapitaalehituse plaanides ettenähtud ehituste kindlustamist projekt-eelarvelise dokumentatsiooniga ning asjaomaste rahvamajanduse nõukogude, ministeeriumide, keskasutuste ja teiste organisatsioonide-tellijate tellimuste järgi projekteerimistöõde teostamise koostööd.

b) projekteerimisorganisatsioonide töötajate arvulise koosseisu ja töötasufondi Rahvamajanduse Nõukogule või vastavatele ministeeriumidele kinnitatud töötajate üldarvu ja töötasufondi piires.

12. Teha teatavaks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1959. a. 20. veebruari määrusega nr. 166:

a) leidis olevat lubamatu sellise praktika, kus vaatamata rohkearvuliste tüüpprojektide ja tüüpkonstruktsioonide jooniste ning kinnitatud rajooniliste üksushinnete olemasolule koostatakse projekt-eelarvelist dokumentatsiooni ettevõtete, hoonete ja ehituste püstitamiseks ikka veel suurest mahus, ning kohustas NSVL Riiklikku Ehituskomiteed rahvamajanduse nõukogude, ministeeriumide, keskasutuste, projekteerimis- ja uurimisorganisatsioonide abil:

— kindlustama abinõude väljatöötamise ehituseks väljaantava projekt-eelarvelise dokumentatsiooni mahu tunduvalt vähendamiseks ning lähtudes käesolevast määrusest juhendite ümber töötamise ja 1959. a. kehtestatud korras kinnitamise projektide ja eelarvete koostamise kohta tööstuslikus ja elamu-tsiviilehituses, tüüpprojektide koostamise ja nende kasutamise kohta ehituses ning projektide ja eelarvete koostamise kohta spetsiaalsete ehitusliikide järgi;

— kindlustama mitmesuguste rahvamajandusharude jaoks ettevõtete, hoonete ja ehituste rajamiseks vajaliku projekt-eelarvelise dokumentatsiooni kehtivate etaloonide (vormistuse näidiste) ümber töötamise 1959.—1960. a. ning puuduvate etaloonide väljatöötamise;

— kindlustama 1959—1960. a. juhendite väljatöötamise ja kinnitamise insenerlike uurimiste kohta põhiliste ehitusliikide jaoks;

b) tunnistas vajalikuks panna juhtivate instituutide funktsioonid reale suurematele instituutidele, kehtestades, et juhtivate projekteerimisinstituutide põhiülesanneteks on: tagada ühtne tehniline poliitika vastavate rahvamajandusharude objektide projekteerimisel, tootmise ja ehituse tehnilise taseme tõstmine ning tehnilise abi osutamine projekteerimisorganisatsioonidele;

c) kehtestas, et kulutused, mis on seotud juhtivate projekteerimisinstituutide poolt projekteerimisorganisatsioonidele tehnilise abi osutamisega, kaetakse selle projekteerimisorganisatsiooni lisakulude arvel, kellele osutati tehnilist abi;

d) kehtestas, et:

jooksva aasta ning järgnevate aastate ehituse projekteerimis- ja uurimistööid finantseeritakse kapitaalehituseks eraldatud vahendite arvel;

projekteerimis- ja uurimistööde maksumus arvatakse objektide eelarvetesse ning kapitaalehituse ehitusesisestesse tiitelnimestikesse;

järgnevate aastate ehituse projekteerimis- ja uurimistööde maksumus näidatakse kapitaalmahutuste plaanides eraldi reana;

projekteerimis- ja uurimistööde eelarveline maksumus määratakse kindlaks projekteerimis- ja uurimistööde maksumuse koondnäitajate teatmiku järgi, mis on kinnitatud kehtestatud korras;

e) kohustas NSVL Rahandusministeeriumi iga aasta NSVL riigieelarve projekti väljatöötamisel ette nägema liiduvabariikide ministrite nõukogudele, NSVL ministeeriumidele ja keskasutustele vajalikud vahendid:

— tööde teostamiseks projekteerimisorganisatsioonide poolt tüüpprojekteerimise ning üleliiduliste normide, tehniliste tingimuste ja tehniliste instruksioonide koostamise alal uurimis-, projekteerimis- ja ehitustööde osas, samuti uurimis-, projekteerimis- ja eksperimentaaltööde teostamiseks, mis on seotud uue tehnika juurutamisega ehitusse ning tööde teostamiseks kodu- ja välismaiste kogemuste tundmaõppimise ja üldistamise alal projekteerimisel ja ehituses NSVL Riikliku Ehituskomitee poolt kinnitatavate plaanide järgi NSVL Riikliku Plaanikomiteega kooskõlastatud tööde mahu piires;

— tööde teostamiseks projekteerimisorganisatsioonide poolt tehnilis-ökonomiliste põhjenduste ning muude rahvamajanduse harude arendamisse puutuvate materjalide, rajoonilise planeerimise projektide ning linnade ja alevite planeerimise ja väljaehitamise projektide koostamise alal liiduvabariikide ministrite nõukogudele, NSVL ministeeriumide ja keskasutuste poolt kooskõlastatult NSVL Riikliku Plaanikomiteega kinnitatud plaanide järgi;

f) lubas alates 1. juulist 1959. a. moodustada projekteerimis- ja uurimisorganisatsioonides töötajate kultuur-elukondlike tingimuste parandamise ning tootmise täiustamise fondid ning kinnitas projekteerimisorganisatsiooni (uurimisorganisatsiooni) töötajate kultuur-elukondlike tingimuste parandamise ning tootmise täiustamise fondi põhimääruse, mis on juurde lisatud käesolevale määrusele;

g) laiendas alates 1. juulist 1959. a. projekteerimis- ja uurimisorganisatsioonide direktoritele õigused, mis on ette nähtud NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1955. a. 9. augusti määruse nr. 1430 — «Ettevõtete direktorite õiguste laiendamisest» II osa punktides 1, 8, 9, 10, 13, 14, 21, 22, 26, 29, 30, 32, 33.

¹ Antud kogumikus lisa ei tooda.

EHITUSE TÕÜPROJEKTIDE KINNITAMISE KORRAST.

(Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. juuli
1959. a. määrus nr. 266. "Eesti NSV Teataja"
1959, 40, 206.)

Ministrite Nõukogu Automatiseerimise ja Masinaehituse Riikliku Komitee seisukohti suuremate objektide tehnoloogilise osa suhtes;

b) NSVL ministriumide ja keskasutuste projekteerimisorganisatsioonide poolt koostatavad tüüpprojektid objektide ehitamiseks (välja arvatud alapunktis «a» mainitud tüüpprojektid) kinnitatakse üldreeglina NSVL ministriumide ja keskasutuste poolt kooskõlastatult NSVL Riikliku Ehituskomiteega ning erandjuhtudel NSVL Riikliku Ehituskomitee poolt määratud korras, arvesse võttes asjaosaliste rahvamajanduse nõukogude, ministriumide ja keskasutuste ettepanekuid.

2. Kehtestada, et:

a) Eesti NSV projekteerimisorganisatsioonide poolt koostatavad tüüpprojektid elamute, kultuur-elukondlike hoonete ja tööstuslike objektide ehitamiseks (välja arvatud punktis 1 märgitud tüüpprojektid) kinnitab ENSV Ministrite Nõukogu Riiklik Ehituse ja Arhitektuuri Komitee;

b) projekteerimisorganisatsiooni «Eesti Põllumajandusprojekt» poolt koostatavad tüüpprojektid põllumajandusliku (tootmisalase) otstarbega objektide ehitamiseks kinnitab ENSV Põllumajanduse Ministerium kooskõlastatult ENSV Ministrite Nõukogu Riikliku Ehituse ja Arhitektuuri Komiteega;

c) ENSV projekteerimisorganisatsioonide poolt koostatavad tüüpprojektid väiksemate tööstuslike objektide, ladude ja muude abihoonete ja ehitiste ning tarbijaskooperatsiooni kaubanduslike objektide ehitamiseks kinnitatakse vastavate vabariiklike ministriumide ja keskasutuste poolt kooskõlastatult ENSV Ministrite Nõukogu Riikliku Ehituse ja Arhitektuuri Komiteega.

Kooskõlas käesoleva määrusega tüüpprojekte kinnitavad instantsid näidatakse ära tüüpprojekteerimise plaanides.

3. Lugeda kehtetuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1958. a. 11. aprilli määruse nr. 128 14. punkti alapunkt «a».

RAJONIDE TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGUDE TÄITEVKOMITEEDE
EHITUSTE PROJEKTEERIMIS-UURIMISTÖÖDEKS RIIKLIKE KAPI-
TAALMAHUTUSTE ERALDAMISE KORRAST.

(Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. oktoobri 1959. a.
määrus nr. 387. "Eesti NSV Teataja" 1959, 52, 285)

Seoses projekteerimisorganisatsioonide üleviimisega isemajandamisele Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kehtestada, et riiklikud kapitaalmahutused rajoonide tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede planeeritava aasta kapitaalmahutuse tiitelnimestikkudesse sissevõetud ehituste projekteerimis-uurimistöödeks eraldatakse alates 1. jaanuarist 1960. a. vastavate rajoonide täitevkomiteedele.

Riiklikud kapitaalmahutused rajoonide tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede ehituste projekteerimiseks, millised tulevad ehitamisele järgnevatel aastatel, eraldatakse:

a) elamu- ja kommunaalehituse osas — ENSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumile;

b) kultuurialaste objektide osas — ENSV Kultuuriministeeriumile;

c) haridusalaste objektide (kaasa arvatud koolide ja internaatkoolide internaadid) ning õpetajate elumajade osas — ENSV Haridusministeeriumile;

d) tervishoiuobjektide osas — ENSV Tervishoiu Ministeeriumile;

e) invaliidide kodude osas — ENSV Sotsiaalkindlustuse Ministeeriumile;

f) kaubandusalaste objektide osas — ENSV Kaubandusministeeriumile.

2. Projekteerimis-uurimistöödeks limiitide eraldamise osas säilitada ENSV Ministrite Nõukogu 1959. a. 8. aprilli määrusega nr. 122 kehtestatud kord, mille kohaselt täitevkomiteede elamu- ja kommunaalehituse jaoks ning kultuuri-, haridus-, tervishoiu-, kaubandusalaste ning kohaliku tööstuse objektide projekteerimis-uurimistööde teostamiseks projekteerimisorganisatsioonides eraldatakse limiidid vastavalt ENSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumile, ENSV Kultuuriministeeriumile, ENSV Haridusministeeriumile, ENSV Tervishoiu Ministeeriumile, ENSV Sotsiaalkindlustuse Ministeeriumile ja ENSV Kaubandusministeeriumile.

3. Kohustada ENSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumi, ENSV Kultuuriministeeriumi, ENSV Haridusministeeriumi, ENSV Tervishoiu Ministeeriumi, ENSV Sotsiaalkindlustuse Ministeeriumi ja ENSV Kaubandusministeeriumi kooskõlastatult vastavate rajoonide täitevkomiteedega kinnitama järgnevatel aastatel ehitamisele tulevate objektide projekteerimisülesanded rajoonide tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede ehituste osas.

**TSENTRALISEERIMATA FINANTSEERIMISALLIKATE ARVEL ÜLE
RIIKLIKU PLAANI TEOSTATAVAKS KAPITAALEHITUSEKS
VAHENDITE KULUTAMISE KORRASTAMISE KOHTA.**

**(Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. augusti 1960. a.
määrus nr. 325 ENSV MKK 1960, 28, 88).**

Rahaliste ja materiaalsete ressursside õigemaks kasutamiseks tsentraliseerimata finantseerimisallikate arvel üle riikliku plaani teostatavas kapitaalehituses kooskõlas NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1960. a. 29. juuni määrusega nr. 692 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kehtestada, et Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeerium, linnade ja rajoonide täitevkomiteed võivad alates 1961. aastast kuni 35% kohaliku alluvusega tööstuse kasumist (välja arvatud ettevõttefond) suunata selle tööstuse laiendamiseks, samuti elamu- ja kultuuriliseks ja elukondlikuks ehituseks ning heakorrastustöödeks üle kinnitatud kapitaal-tööde plaanide.

2. Sisse seada järgmine kord tsentraliseerimata finantseerimisallikate arvel üle riikliku plaani teostatava kapitaalehituse tiitelnimestike kinnitamise ning selleks ehituseks vahendite eraldamise alal:

a) uusehituste tiitelnimestikud eelarvelise maksumusega üle 25 milj. rbl. kinnitab Eesti NSV Ministrite Nõukogu kooskõlastatult NSV Liidu Riikliku Plaanikomiteega;

b) vabariiklikust eelarvest, kohaliku tööstuse kasumi ja autotranspordi eksploatatsioonist saadava sissetuleku 2-protsendiliste eraldiste arvel teostatavate uusehituste ja üleminevate objektide tiitelnimestikud eelarvelise maksumusega 1 kuni 25 milj. rbl. kinnitab Eesti NSV Ministrite Nõukogu;

c) Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu organisatsioonide poolt punkti II alapunktis «b» loetletud allikate arvel ehitatavate kuni 1 milj. rbl. eelarvelise maksumusega objektide ning kõigi teiste allikate arvel ehitatavate kuni 25 milj. rbl. eelarvelise maksumusega objektide ehituse tiitelnimestikud kinnitab Rahvamajanduse Nõukogu;

d) ministeeriumid, keskasutused, linnade ja rajoonide täitevkomiteed kinnitavad punkti II alapunktis «b» mainitud allikate arvel ehitatavate kuni 1 milj. rbl. eelarvelise maksumusega objektide tiitelnimestikud, samuti kõigi teiste allikate arvel, välja arvatud kooperatiivsete ja ühiskondlike organisatsioonide allikad, ehitatavate kuni 300 tuh. rbl. eelarvelise maksumusega objektide tiitelnimestikud iseseisvalt ning üle 300 tuh. rbl. eelarvelise maksumusega objektide tiitelnimestikud kooskõlastatult Eesti NSV Riikliku Plaanikomisjoniga;

e) ETKV Liidu, Eesti NSV Pimedate Ühingu ja Eesti NSV Kurtumade Ühingu tiitelnimestikud kinnitatakse nende organisatsioonide juhatuste poolt neile eraldatud ehitusmaterjalide fondide piires;

f) vahendid uute tööstusettevõtete ja teiste tootmisotstarbeliste objektide ehituseks, samuti autoteede ehituseks eraldatakse alles pärast käikulastavate ja üleminevate objektide kindlustamist vahenditega selisel määral, mis on vajalik nende objektide ehituse lõpuleviimiseks määratud tähtjaks, samuti kui on olemas kinnitatud projekt-eelarveline dokumentatsioon.

3. Kehtestada, et elamute, kultuuriliste ja elukondlike ja tervishoiu-objektide ning kommunaalmajanduse objektide ehitust tsentraliseerimata finantseerimisallikate arvel üle riikliku plaani võib alustada üksnes selle tingimusel, kui nende objektide ehituse alguseks on olemas vahendid ehituse finantseerimiseks eelarvelise maksumuse täies ulatuses ning kui on olemas kinnitatud projekt-eelarveline dokumentatsioon.

Nimetatud objektide ehitust üle riikliku plaani, selleks kehtestatud korras vabariigi eelarvest suunatavate vahendite arvel võib alustada siis, kui vahendeid on eraldatud sellisel määral, et see kindlustab nende objektide ehituse lõpuleviimise määratud tähtjaks, ning kui on olemas kinnitatud projekt-eelarveline dokumentatsioon.

Elamute ehitamine ettevõtete (organisatsioonide) tööliste ja teenistujate osavõetuga tööst toimub NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1957. a. 31. juuli määrusega nr. 931 kehtestatud korras ja tingimustel ning koorordilinnakete ehitamine Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1959. a. 21. novembri määrusega nr. 434 kehtestatud korras.

4. Kehtestada, et objektide ehitus tsentraliseerimata finantseerimisallikate ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu reservfondi arvel võib toimuda ainult siis, kui nende objektide ehitus on kindlustatud kohalike ehitusmaterjalide ning selleks otstarbeks tsentraliseeritud korras eraldatavate materjalidega.

5. Teha teatavaks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1960. a. 29. juuni määrusega nr. 692:

a) kehtestas, et alates 1961. a. kantakse ettevõtelt puhastamata reovete ärajuhtimise eest trahvi näol laekunud vahendid Liidu eelarvesse.

Seoses sellega kohustas alates 1961. a. ette nägema NSV Liidu rahvamajanduse arendamiseks riiklikus plaanis kapitaalmahutused uute kommunaal-kanalisatsioonisüsteemide ja reovete puhastamise seadmete ehitamiseks ning olemasolevate rekonstrueerimiseks ja laiendamiseks, samuti abinõudeks asustatud sanitaarse puhastamise alal;

b) tsentraliseerimata finantseerimisallikate arvel üle riikliku plaani teostatava kapitaalehituse kindlustamiseks kohalike ehitusmaterjalidega lubas liiduvabariiki ministrite nõukogudel vajalike juhtudel tsentraliseerida tsentraliseerimata finantseerimisallikate vahendeid (välja arvatud ettevõttefondi vahendid ning üleplaanilisest kasumist elamute ehitamiseks eraldatavad vahendid) nende suunamiseks kohalike ehitusmaterjalide ja -detailide tööstuse arendamiseks.

6. Kohustada Eesti NSV Riiklikku Plaanikomisjoni, Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume ja keskasutusi ning linnade ja rajoonide täitevkomiteesid kontrollima tsentraliseerimata finantseerimisallikate arvel ehitatavate objektide tiitelnimestikke, et koondada rahalised ja materiaalsed ressursid tähtsaimate ja eelkõige käikulastavate objektide ehitamiseks, tagama ehituseks eraldatud vahendite rangelt sihipärase kasutamise ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste poolt.

Ette kandma kontrollimise tulemustest Eesti NSV Ministrite Nõukogule 15. septembriks 1960. a.

7. Teha ülesandeks Eesti NSV Riiklikule Plaanikomisjonile, Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule, Eesti NSV ministeeriumidele ja keskasutustele täiendavalt läbi vaadata küsimus tsentraliseerimata finantseerimisallikate arvel üle riikliku plaani teostatavaks ehituseks eraldatavate kapitaalmahutuste määrade kohta ning 1. veebruariks 1961. a. esitada Eesti NSV Ministrite Nõukogule oma ettepanekud selles küsimuses, pidades silmas nende kapitaalmahutuste määrade edasist vähendamist.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU 1960. A. 22. AUGUSTI MÄÄRUSE
NR. 325 "TSENTRALISEERIMATA FINANTSEERIMISALLIKATE ARVEL
ÜLE RIIKLIKU PLAANI TEOSTATAVATEKS KAPITAALHITUSTEKS VA-
HENDITE KULUTAMISE KORRASTAMISE KOHTA" TÄIENDAMISEST.

(Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. septembri 1960. a. kor-
raldus nr. 1346-k. ENSV MKK 1960, 34, 103.)

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1960. a. 22. augusti mää-
ruse nr. 325 täiendamiseks lubada ettevõtete ja asutuste ju-
hatajatel kinnitada ettevõtete ja organisatsioonide oma spet-
siaalsete allikate (ettevõttefondi, üleplaanilisest kasumist
30 % eraldiste jm.) arvel üle riikliku plaani teostatava ka-
pitaalehituse tiitelnimestikud ehituste kohta eelarvelise
maksumusega kuni 50 tuh. rubla ning Eesti NSV Rahvamajanduse
Nõukogu tootmisharude valitsuse juhatajatel ehituste kohta
eelarvelise maksumusega 50 tuh. rublast kuni 300 tuh. rubla-
ni.

ÜRITUSTE KOHTA, MILLE FINANTSEERIMINE VÕIB
TOIMUDA KOHUSTUSLIKU JA VABATAHTLIKU KIND-
LUSTUSE ERALDISTE ARVEL.

(Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. mai 1960.a.
määrus nr. 178 ENSV MKK 1960, 7, 28)

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kinnitada ürituste loetelu, millede finantseerimiseks võib suunata 10-protsendilisi eraldisi kohustusliku määrkindlustuse ja vabatahtliku kindlustuse maksetest, vastavalt lisale.

2. Kinnitada juurdeliselatud ühekordse toetuse väljamaksmise kord vabatahtlike tuletõrjeüksuste liikmete surma või töövõime kaotuse puhul.

3. Anda Eesti NSV rahandusministrile õigus kooskõlastatult vastavate ministeeriumide, keskasutuste ning linnade ja rajoonide tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedega kinnitada eelarves ettenähtud kohustusliku määrkindlustuse ja vabatahtliku kindlustuse 10-protsendiliste eraldiste jaotus üksikute kululiikide järgi kooskõlas käesoleva määruse punktiga 1 kinnitatud ürituste loeteluga, samuti vajaduse korral aasta jooksul ümber jaotada vahendid üksikute kululiikide järgi antud ministeeriumi, keskasutuse, linna ja rajooni tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee piires.

4. Kohustada Eesti NSV riikliku kindlustuse organeid vähemalt üks kord kvartalis kontrollima eraldiste kulutamise õigsust ettenähtud üritustele, välja arvatud ehitus, mis viiakse läbi kohustusliku määrkindlustuse ja vabatahtliku kindlustuse kindlustusmaksete eraldiste arvel.

5. Suurendada 1960. aastal kindlustusmaksete 10-protsendilisi eraldisi eelarvesse 345 tuhande rubla võrra ning suunata see summa maaparandustööde läbiviimiseks.

6. Lugeda kehtetuks:

1) Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrus 12. maist 1941. a. (ENSV Teataja 1941, 52, 810).

2) Eesti NSV Ministrite Nõukogu korraldus 6. veebruarist 1959. a. nr. 137-k.

¹ Kogumikus seda ei tooda.

Ürituste loetelu,

millede finantseerimiseks võib suunata 10-protsendilisi eraldi kohustusliku määrkindlustuse ja vabatahtliku kindlustuse maksetest

1. Tuletõrje kuuride, depoode ja tornide ehitus ja kapitaalremont.
2. Tuletõrje inventari ja seadmete tootmise ja remondi töökodade ehitus ja sisustamine.
3. Tuletõrje veevõtukohtade ja neile juurdepääsuteede ehitamine maal.
4. Tuletõrje inventari ja seadmete soetamine ning remont.
5. Veterinaar-raviasutuste, ambulatooriumide, isolaatorite ja veterinaar-bakterioloogiliste laboratooriumide ehitus ja kapitaalremont.
6. Veterinaar-raviasutustele arstiriistade ja seadmete soetamine.
7. Veterinaarvõrgule eraldatavate automaat-desinfektsiooniseadmete soetamine.
8. Transpordivahendite soetamine veterinaar-raviasutustele, rajooni tuletõrje inspektoritele ja vabatahtlikele tuletõrjeühingutele.
9. Abinõud huntide ja ilveste hävitamiseks ja tasu jahimeestele nende hävitamise eest.
10. Tuletõrje- ja zooveterinaaralane propaganda.
11. Kolhooside, sovhooside, remondi- ja tehnikajaamade vabatahtlike tuletõrjeüksuste ülemate, samuti nende organisatsioonide vabatahtlike tuletõrjeüksuste autojuhtide, motoristide ning vabatahtlike tuletõrjeühingute komandode instruktorite ja ülemate ettevalmistuse subsideerimine.
12. Kolhooside, sovhooside ning remondi- ja tehnikajaamade eesrindlike vabatahtlike tuletõrjeüksuste, samuti vabatahtlike tuletõrjeühingute ja nende liikmete premeerimine aktiivse osavõtu eest tuletõrjeprofülaktiliste abinõude rakendamisel ja enesesalgavuse eest võitluses tulekahjuga.
13. Kolhooside maakõlvikute maaparandustööd (eestkätt künnimaadel).
14. Ühekordsete toetuste väljamaksmine vabatahtlike tuletõrjeüksuste liikmete surma või töövõime kaotuse puhul.

P õ h i m ä ä r u s .

EESTI NSV EHTUSTE JAOKS TÄIENDAVATE ÜKSUSHINNETE JA MUU
EELARVELISE DOKUMENTATSIOONI KOOSTAMISE, VORMISTAMISE JA
KINNITAMISE KORRA KOHTA.

(Kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. aprilli 1960.a.
määrusega nr. 166 ENSV MKK 1960, 7, 26).

1. Täiendavad üksushinded ja ehitusmaterjalide eelarveliste hindade kalkulatsioonid, mis puuduvad üksushinnete ülevabariigilistes kataloogides, koostatakse projekteerimisorganisatsioonide poolt tööjooniste järgi eelarvete koostamise protsessis.

Juhul, kui hindeid koostavad ehitusorganisatsioonid, peavad need olema sanktsioneeritud projekteerimisorganisatsiooni poolt, kes projekteerib objekti, mille kohta hindad käivad.

2. Täiendavate üksushinnete ja eelarveliste hindade kalkulatsioonide koostamine NSV Liidu Riikliku Ehituskomitee poolt väljaantavate eelarveliste normide ja maksumuste täienduste ja muudatuste järgi, samuti muu eelarvelisnormatiivse dokumentatsiooni muutmisega seotud täiendavate üksushinnete ja eelarveliste hindade kalkulatsioonide koostamine Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Ehituse ja Arhitektuuri Komitee tellimuste kohaselt tehakse ülesandeks projekteerimisinstituudile "Eesti Projekt".

3. Mitmel objektil rakendatavad üksushinded ja materjalide, detailide ning konstruktsioonide eelarveliste hindade kalkulatsioonid kuuluvad sissevõtmisele täiendavate üksushinnete ülevabariigilistesse kataloogidesse.

4. Üksushinded, materjalide, detailide ja konstruktsioonide eelarveliste hindade kalkulatsioonid ja muu eelarvelisnormatiivne dokumentatsioon, mis on koostatud ühekordseks rakendamiseks ühel objektil, lisatakse antud objekti eelarve juurde ning ei kuulu sissevõtmisele ülevabariigilistesse kataloogidesse.

5. Täiendavate üksushinnete kataloogide ja muu eelarvelis-normatiivse dokumentatsiooni väljaandmist ja väljaantud kataloogide muutmist teostab perioodiliselt Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Ehituse ja Arhitektuuri Komitee seadumööda, kuidas koguneb materjali.

6. Vabariiklikud projekteerimisinstituudid "Eesti Projekt", "Eesti Tööstusprojekt", "Eesti Põllumajandusprojekt" ja teised projekteerimisorganisatsioonid esitavad iga kvartali lõpul Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikule Ehituse ja Arhitektuuri Komiteele nende poolt koostatud täiendavad üksushinded ja muu eelarvelis-normatiivse dokumentatsiooni, mis kuuluvad sissevõtmisele üksushinnete ülevabariigilistesse kataloogidesse.

Esitav dokumentatsioon peab koosnema:

- a) kataloogist,
- b) detailiseeritud üksushinnetest ja kalkulatsioonidest.

Dokumentatsioon peab olema koostatud kehtestatud vormi kohaselt, vastavalt nõuetele alla kirjutatud ning esitatud kahes eksemplaris.

7. Eesti NSV ehituste üksushinnete ülevabariigilisest põhikataloogist väljajäetud ametkondlikud täiendavad üksushinded järgmistel aladel, nagu:

- a) maaparandustööd,
- b) hoonete ja ehitiste kapitaalremont,
- c) mäeläbimistööd,
- d) eritööd ühe ametkonna piirides, -
ei võeta sisse täiendavate üksushinnete ülevabariigilistesse kataloogidesse, vaid töötatakse välja ja kinnitatakse ametkondlikus korras.

8. Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Ehituse ja Arhitektuuri Komitee vaatab vajaduse korral asjaomaste organisatsioonide (NSV Liidu Ehituspanga Eesti Vabariiklik Kontor, Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu Ehitusvalitsus ja projekteerimisinstituudid) osavõtul läbi küsimuse selle kohta,

kas esitatud hindeid on otstarbekohane sisse võtta ülevabariigilistesse kataloogidesse; teostab vajaduse korral hinnete ekspertiisi, annab ülevabariigilises kataloogis hinnete šifreid ning teeb oma otsuse teatavaks hindeid esitanud projekteerimisorganisatsioonile.

9. Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Ehituse ja Arhitektuuri Komitee poolt väljaantavaid üksushinnete ülevabariigilisi katalooge ja muud eelarvelis-normatiivset dokumentatsiooni vormistab ja paljundab projekteerimisinstituut "Eesti Projekt" Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Ehituse ja Arhitektuuri Komitee tellimuste kohaselt.

10. Üksushinnete ülevabariigilised kataloogid ja nende muudatused kinnitatakse Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Ehituse ja Arhitektuuri Komitee esildusel.

11. Projekteerimisorganisatsiooni poolt vormistatud täiendavate üksushinnete kinnitamine, mida rakendatakse ühel objektil, toimub kehtestatud korras.

TÖÖTAJATE KULTUURILISTE JA OLUSTIKULISTE TINGIMUSTE
PARANDAMISE JA TOOTMISE TÄIUSTAMISE ETTEVÕTTEFONDI

p õ h i m ä ä r u s .

(Kinnitatud NSV Liidu Ministrite Nõukogu 4. veebruari
1961. a. määrusega nr. 99 ЦП СССР 1961, 2, 11.)

1. Töötajate kultuuriliste ja olustikuliste tingimuste parandamise ja tootmise täiustamise ettevõttefond moodustatakse kõigis isemajandavates iseseisva bilansiga riiklikes tööstusettevõtetes, mis on rahvamajanduse nõukogude, ministeeriumide, keskasutuste ning töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede alluvuses. Abitööstusettevõtetes, mis kuuluvad transpordi-, ehitus-, kaubandus- ja muude majandusorganisatsioonide koosseisu, moodustatakse ettevõttefond sel juhul, kui abitööstusettevõtte on isemajandav, iseseisval bilansil ja omab pangas arvelduskonto.

Elarveliste asutuste, samuti mitteisemajandavate teadusliku uurimise ning konstrueerimise organisatsioonide juures tegutsevates abitööstusettevõtetes ettevõttefondi ei moodustata.

2. Eraldisi ettevõttefondi teostatakse tingimusel, kui on täidetud või ületatud ettevõttele kehtestatud korras kinnitatud riiklikud plaanid kaubatoodangu väljalaske ja põhinomenklatuuri, toodangu omahinna alandamise alal ning kasumiplaan, plaanilise kahjumiga töötavates ettevõtetes aga toodangu omahinna alandamisest saadava kokkuhoiu plaan.

Metsaparvetuse ja -ümberlaadimise organisatsioonides teostatakse eraldisi ettevõttefondi tingimusel, kui on täidetud parvetus- või ümberlaadimistöde plaanid ning tööde maksumuse plaan parvetatud või ümberlaaditud puidu 1 tm kohta, samuti kui on täidetud teised käesolevas punktis määratud tingimused.

3. Ettevõttefondi moodustamise allikaks on ettevõtte kasum, neis ettevõtetes aga, kus plaanikohaselt pole kasumit ette nähtud, toodangu omahinna alandamisest saadud sääst.

4. Plaanilise kahjumiga töötavates ettevõtetes teostatakse eraldisi ettevõttefondi, kui on täidetud käesoleva põhimäärusega kehtestatud tingimused, kui aga tegelikult saadud kahjumite summa ületab plaanilised kahjumid, mis on ümber arvestatud realiseeritud kaubatoodangu tegelikule mahule, siis eraldisi ettevõttefondi ei teostata.

5. Eraldisi ettevõttefondi plaanilisest kasumist või toodangu omahinna alandamisest saadud säästusummadest teostatakse järgmises ulatuses:

a) 6 protsenti musta ja värvilise metallurgia tööstuse, kütte- ja keemiatööstuse, keemia- ja farmatseutikatööstuse, tsemenditootmise, asbesti ja vilgukivi tootmise ja algtöötlemise ettevõtetes;

b) 4 protsenti masinaehituse ja metallitöötlemise tööstuse ettevõtetes, metsa-, paberi- ja puidutööstuse, ehitusmaterjalide tööstuse ettevõtetes (välja arvatud tsemendi tootmise ettevõtted), mittemetalsete maakide (välja arvatud asbesti ja vilgukivi tootmise ja algtöötlemise ettevõtted), klaasi- ja portselani- ning fajansitööstuse ettevõtetes, elektri- ja soojusenergia tootmise, abrasiiv-, vilgukivi- ja söegrafiittoodete tootmise, meditsiini- ja instrumentaaltööstuse ettevõtetes, samuti NSV Liidu Rahandusministeeriumi "Goznaki" tööstusettevõtetes;

c) 2 protsenti tekstiilitööstuse ettevõtetes,

d) 1 protsents ülejäänud tööstusharude ettevõtetes ning rajoonilise alluvusega tööstusettevõtetes.

Mitmesuguste tööstusharude toodangut tootvad ettevõtted arvatakse tervikuna selle tööstusharu hulka, mille toodang moodustab valdava osa ettevõtte kogutoodangust.

6. Masinaehitus- ja metallitöötlemistööstuse ettevõtted teostavad eraldisi ettevõttefondi ettevõtte aastaplaanides uue tehnika alal ettenähtud toodete väljalaske tulemusel saadud plaanilisest kasumist (või nende toodete omahinna alandamisest saadud säästusummast) nende toodete seeriaviisilise tootmise esimese aasta jooksul 10 protsendi ulatuses, kui

ettevõtte on täitnud käesoleva põhimääruse 2. punktis kehtestatud tingimused.

7. Kui ettevõtte on täitnud kasumiplaani või toodangu omahinna alandamisest saadava säästu plaani, eraldatakse täiendavalt ettevõttefondi üleplaaniilisest kasumist või toodangu omahinna alandamisest saadud üleplaaniilisest säästust 60 protsenti käesoleva põhimääruse 5. punkti alapunktis "a" loetletud ettevõtetes, 50 protsenti alapunktis "b" loetletud ettevõtetes, 40 protsenti alapunktis "c" loetletud ettevõtetes ja 30 protsenti alapunktis "d" loetletud ettevõtetes.

Kehtestada, et eraldisi ettevõttefondi üleplaaniilisest kasumist või toodangu omahinna alandamisest saadud üleplaaniilisest säästust teostatakse ainult saadud üleplaaniilise kasumi või üleplaaniilise säästu piirides.

8. Aastane eraldiste kogusumma ettevõttefondi plaaniilisest ja üleplaaniilisest kasumist või toodangu omahinna alandamisest saadud säästusummadest ei tohi ületada 5,5 protsenti tööstus-tootmispersonali töötasu aastafondist ümberarvestatult kaubatoodangu väljalaske tegelikule mahule.

Masinaehitus- ja metallitöötlemistööstuse ettevõtetes tõstetakse ettevõttefondi eraldiste piirsuurust: kui uue tehnika toodete erikaal tootmise üldmahus on 10 kuni 15 protsenti - 6 protsendini, 15 kuni 25 protsenti - 6,5 protsendini ja üle 25 protsenti - 7 protsendini tööstus-tootmispersonali töötasu aastafondist.

9. Üleplaaniilise kasumi või toodangu omahinna alandamisest saadava üleplaaniilise säästu kindlakstege misel, millest teostatakse eraldisi ettevõttefondi, võtavad rahvamajanduse nõukogud, ministeeriumid, keskasutused, tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede osakonnad (valitsused) ja ettevõtete direktorid arvesse plaanist kõrvalekaldumisi, mis on tekkinud ettevõtete tootmistegevusest mitteolenevatel põhjustel.

Eraldisi ettevõttefondi ei tohi teostada kasumist, mis

on saadud toodangu realiseerimisest, mille osas rikuti ajutiste hulgihindade kehtivuse tähtaega või mille kohta rakendatakse alalised hulgihinnad, mille kinnitamisega rikuti kehtivat korda. Need kitsendused ettevõttefondi eraldamisel on kehtivad hulgihindade kinnitamiseni vastavatele toodangu-liikidele ettenähtud korras.

10. Eraldisi ettevõttefondi avansina teostatakse iga kvartali töö tulemuste järgi ettevõtte bilansside ja aruanete alusel 60 protsendi ulatuses vastavalt käesolevale põhimäärusele arvatud summadest. Ettevõttefondi eraldiste lõplik suurus määratakse kindlaks aastaaruande järgi.

Avansilised eraldised ettevõttefondi ei tohi ületada käesoleva põhimääruse 8. punktis kindlaksmääratud suurust (protsentides) tööstus-tootmispersonali töötasufondist vastava ajavahemiku eest jübararvestatult kaubatoodangu väljlaske tegelikule mahule.

11. Ettevõttefondi vahendeid kulutatakse:

a) abinõude teostamisele uue tehnika alal, seadmete moderniseerimisele ja tootmise laiendamisele vähemalt 20 protsenti;

b) elamu, kultuurilisele ja olustikulisele ehitusele ning ettevõtete elamufondi remondiks vähemalt 40 protsenti.

Ettevõtted võivad kulutada neid vahendeid koos teiste ettevõtete ja organisatsioonidega elumajade, klubide, puhkekodude, sanatooriumide, pioneerilaagrite, lasteade ja -sõimede, spordiehitiste ning muude kultuurilise ja olustikulise otstarbega objektide ehitamiseks;

c) individuaalseteks preemiateks, töötajate kultuurilise ja olustikulise teenindamise parandamiseks, puhkekodude ja sanatooriumide tuusikute muretsemiseks ja ühekordse abi andmiseks töötajatele kuni 40 protsenti.

12. Ettevõtte direktor koos ametiühingu käitiskomiteega kinnitab ettevõttefondi vahendite kasutamise eelarve, annab välja individuaalpreemiaid ja ühekordset abi töötajatele.

Ettevõtte direktoril koos ametiühingu käitiskomiteega

on õigus eraldada tsehhide käsutusse vahendeid plaani ja sotsialistlike kohustuste täitmisel väljapaistnud tööliste ja teiste töötajate premeerimiseks tsehhi administratsiooni ja tsehhi ametiühinguorganisatsiooni poolt.

Individuaalpreemiateks ja ühekordse abi andmiseks töölistele, insenerilis-tehnilistele töötajatele ja teenistujatele suunatud ettevõttefondi vahendid peavad moodustama summa, mis on proportsionaalne nende töötasufondile ettevõtete töötajate töötasu üldises fondis.

Ettevõtte juhtija (direktor, juhataja jne.) premeerimine ja temale materiaalse abi andmine raviks ja tuusiku muretsemiseks võib toimuda ainult kõrgemalseisva organisatsiooni juhataja korraldusel, mis on kooskõlastatud vastava ametiühingu oblasti-, krai- või vabariikliku komiteega, selle puudumisel aga ametiühingute nõukoguga.

Ettevõttefondi vahendite überjaotamine ettevõtete vahel või nende vahendite äravõtmine mingisuguseks otstarbeks ei ole lubatud.

13. Ettevõttefondist antavate preemiate summad ja NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1959. a. 2. juuli määruse nr. 710 alusel antavate preemiate summad ei tohi ületada selles määruses ettenähtud suurust.

14. Eraldised ettevõttefondi plaanilisest kasumist või toodangu omahinna alandamisest saadud säästusummast võetakse ettevõtte tulude ja kulude aastabilanssi (finantsplaani) planeeritava aasta I, II ja III kvartali avansiliste eraldiste ning eelmise aasta juurdearvestuse suuruses.

Ettevõttefondi arvel võib teha kulutusi ainult olemasolevate summade piirides; vahendite kulutamine tulevikus loodetavate eraldiste arvel sellesse fondi on keelatud.

15. Rahvamajanduse nõukogud, ministeeriumid ja keskasutused, töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede osakonnad (valitsused) vaatavad läbi ja kinnitavad ettevõttefondi aasta tegevuse tulemuste põhjal, kui käesolevas põhimääruses ettenähtud tingimused on täidetud.

Rahvamajanduse nõukogude esimehed, ministrid, keskasutuste ja töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede osakondade (valitsuste) juhatajad võivad üksikutel juhtudel lubada moodustada ettevõttefondi täies ulatuses või väiksemas ulatuses, kui ettevõtte ei täitnud osaliselt toodangu tootmiseks ettenähtud plaani põhimeneklatuuri järgi.

16. Ettevõttefondi moodustamise õigsust kontrollivad rahandusorganid järelkontrolli korras.

J U H E N D

TÖÖTAJATE KULTUURILISTE JA OLUSTIKULISTE TINGIMUSTE PARANDAMISE NING TOOTMISE TÄIUSTAMISE ETTEVÕTTEFONDI PÕHIMÄÄRUSE RAKENDAMISE KOHTA.

(Välja antud NSV Liidu Rahandusministeeriumi poolt
29. märtsil 1961. a. nr. 135 kooskõlastatult ÜAUKN-i
ja NSV Liidu Riikliku Plaanikomiteega NSV Liidu Mi-
nistrite Nõukogu 4. veebruari 1961. a. määruse nr.99
alusel. ENSV MKK 1961, 23, 91.)

1. Töötajate kultuuriliste ja olustikuliste tingimuste parandamise ning tootmise täiustamise ettevõttefond moodustatakse kõigis isemajandavates iseseisva bilansiga riiklikes tööstusettevõtetes: tehastes, sahtides, kaevandustes, elektrijaamades, vabrikutes, veskites, trükikodades, naftatootmise, metsavarumise, turba- ja teistes rahvamajanduse nõukogudele, ministeeriumidele, keskasutustele ja töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele alluvates tööstusettevõtetes. Abitööstusettevõtetes, mis kuuluvad transpordi-, ehitus-, kaubandus- ja muude majandusorganisatsioonide koosseisu, moodustatakse ettevõttefond sel juhul, kui abitööstusettevõtte on isemajandav, iseseisval bilansil ja omab pangas eraldi arvel-duskonto.

Eelarveliste asutuste, samuti mitteisemajandavate teadusliku uurimise ja konstrueerimise organisatsioonide juures tegutsevates abitööstusettevõtetes ettevõttefondi ei moodustata.

Isemajandavate teadusliku uurimise ja konstrueerimise organisatsioonide juures tegutsevates abitööstusettevõtetes moodustatakse ettevõttefond üldistel alustel.

2. Eraldisi ettevõttefondi teostatakse tingimusel, kui on täidetud või ületatud ettevõttele kehtestatud korras kinnitatud riiklikud plaanid kaubatoodangu väljalaske ja põhinomenklatuuri, toodangu omahinna alandamise alal ning kasumiplaan, plaanilise kahjumiga töötavates ettevõtetes aga — toodangu omahinna alandamisest saadava säästu plaan.

Kui aasta jooksul tehakse plaanides muudatusi, siis võetakse arvesse kõrgemalseisva organisatsiooni poolt ettevõttele kehtestatud korras kinnitatud plaanid kõigi samas korras vastuvõetud muudatustega.

Metsaparvetuse ja ümberlaadimise organisatsioonides teostatakse eraldisi ettevõttefondi tingimusel, kui on täidetud metsaparvetus- või ümberlaadimistöde plaanid ning tööde maksumuse plaan parvetatud või ümberlaaditud puidu ühe tihumeetri kohta, samuti kui on täidetud teised käesolevas punktis määratud tingimused.

3. Plaaninäitajate kindlakstegemisel ja tööstustoodangu omahinna plaani täitmise hindamisel tuleb juhinduda NSV Liidu Riikliku Plaanikomitee, NSV Liidu Rahandusministeeriumi ja NSV Liidu Statistika Keskvalitsuse poolt selles küsimuses antud erijuhistest. Ettevõtte toodangu omahinna alandamise plaani täitmise hinnang antakse lähtudes kulude alandamise ülesandest kaubatoodangu ühele rublale protsentides eelmise aasta näitaja suhtes, ümberarvestatult toodangu tegelikule väljalaskele ja sortimendile, tingimusel, kui on täidetud kõrgemalseisva organisatsiooni poolt ettevõttele kindlaksmääratud tähtsaimate toodanguliikide ühiku omahinna alandamise ülesanne.

Plaanilise kasumiga töötavates ettevõtetes, millede jaoks ei ole plaanis ette nähtud kaubatoodangu omahinna alandamise ülesannet, moodustatakse ettevõttefondid kaubatoodangu ühe rubla kohta kopikates plaanis kindlaksmääratud kulude taseme täitmisel, ümberarvestatult toodangu tegelikule väljalaskele ja sortimendile, tingimusel, kui on täidetud tähtsaimate toodanguliikide ühiku omahinna ülesanne ning kui on kinni peetud teistest käesolevas juhendis ettenähtud tingimustest.

Tööstusettevõtetes, kus on plaanis ette nähtud kaubatoodangu omahinna kallinemine võrreldes eelmise aastaga, teostatakse eraldi ettevõttefondi, kui on täidetud käesolevas juhendis ettenähtud tingimused; seejuures kulude kallinemise tegelik protsent kaubatoodangu ühe rubla kohta ei tohi ületada plaanilist taset, mis on ümber arvestatud toodangu tegelikule väljalaskele ja sortimendile, tingimusel, kui on täidetud kõrgemalseisva organisatsiooni poolt ettevõttele kindlaksmääratud tähtsaimate toodanguliikide ühiku omahinna ülesanne.

4. Ettevõttefondi moodustamise allikaks on ettevõtte kasum, neis ettevõtetes aga, kus plaanikohaselt pole kasumit ette nähtud, — toodangu omahinna alandamisest saadud sääst.

5. Eraldi ettevõttefondi plaanilisest kasumist või toodangu omahinna alandamisest saadud säästu summast teostatakse järgmises ulatuses:

a) 6 protsenti — musta ja värvilise metallurgia tööstuse, kütte- ja keemiatööstuse, keemia- ja farmatseutikatööstuse, tsemenditootmise, asbesti ja vilgukivi tootmise ja algtöötlemise tööstusettevõtetes;

b) 4 protsenti — masinaehitus- ja metallitööstuse, metsa-, paberi- ja puidutööstuse, ehitusmaterjalide tööstuse (välja arvatud tsemendi tootmise ettevõtted), mittemetallsete maakide (välja arvatud asbesti ja vilgukivi tootmise ja algtöötlemise ettevõtted), klaasi- ja portselani- ning fajansitööstuse, elektri- ja soojusenergia tootmise, abrasiiv-, vilgukivi- ja söe grafiittoodete ning meditsiiniliste instrumentide tööstuse tööstusettevõtetes, samuti NSV Liidu Rahandusministeeriumi Riigirahamärkide, Müntide ja Ordenite Tootmise Peavalitsuse (Goznak) tööstusettevõtetes;

c) 2 protsenti — tekstiilitööstuse tööstusettevõtetes;

d) 1 protsent — ülejäänud tööstusharude tööstusettevõtetes ning kõigis rajoonilise ja linnalise (rajoonilise alluvusega linnades) alluvusega tööstusettevõtetes.

NSV Liidu ja liiduvabariikide rahvamajanduse nõukogude, ministeeriumide ja keskasutuste tööstusettevõtete, samuti kohaliku alluvusega tööstusettevõtete (välja arvatud rajoonilise ja linnalise (rajoonilise alluvusega linnades) alluvusega ettevõtted) liigitamine tööstusharudesse toi-

muud ettevõttefondi kinnitavate kõrgemalseisvate organisatsioonide poolt, lähtudes NSV Liidu rahvamajanduse arendamise riikliku plaani koostamise metodoloogiast.

Mitmesse tööstusharusse kuuluvat toodangut valmistavad ettevõtted arvatakse tervikuna selle tööstusharu hulka, mille toodang moodustab valdava osa ettevõtte kogutoodangust.

6. Masinaehitus- ja metallitööstuse ettevõtetel teostavad eraldisi ettevõttefondi uue tehnika alal ettenähtud toodete väljalaske tulemusel saadud plaanilisest kasumist (või nende toodete omahinna alandamisest saadud säästu summast) nende toodete seeriaviisilise tootmise esimese aasta jooksul 10 protsendi ulatuses, kui ettevõtte on täitnud käesoleva juhendi 2. punktis kehtestatud tingimused.

Uue tehnika alaste toodete loetelu nähakse ette kõrgemalseisva organisatsiooni poolt ettevõttele kinnitatavates uue tehnika aastaplaanides. Uue tehnika alal ettenähtud toodete seeriaviisilise tootmise alguse määrab kindlaks kõrgemalseisev organisatsioon. Juhul, kui uue tehnika alaste toodete väljalaske algus ei lange ühte kalendriaasta algusega, kantakse aasta eest eraldisi ettevõttefondi ainult sellest kasumist, mis on saadud uue tehnika toodete realiseerimisest alates nende seeriaviisilise tootmise perioodi algusest.

Kui seeriaviisilise väljalaske esimese aasta jooksul toodetud uue tehnika toodetest osa realiseeritakse pärast selle perioodi möödumist, teostatakse eraldised ettevõttefondi nende toodete realiseerimisest saadud kasumist samuti kõrgendatud määrade järgi.

Uue tehnika toodetelt saadav kasum, millest teostatakse eraldisi ettevõttefondi, määratakse kindlaks arvutluse teel teatise alusel (juhendi lisa nr. 1).

Uue tehnika toodete realiseerimisest saadud üleplaaniline kasum arvatakse ettevõtte üleplaanilise kasumi üldsummasse ja eraldised sellest ettevõttefondi teostatakse üldkorras.

7. Kui ettevõtte on ületanud kasumiplaani või toodangu omahinna alandamisest saadava säästu plaani, eraldatakse täiendavalt ettevõttefondi üleplaanilisest kasumist või toodangu omahinna alandamisest saadud üleplaanilisest säästust: käesoleva juhendi 5. punkti alapunktis «a» loetletud ettevõtetes — 60 protsenti, alapunktis «b» loetletud ettevõtetes — 50 protsenti, alapunktis «c» loetletud ettevõtetes — 40 protsenti ja alapunktis «d» loetletud ettevõtetes — 30 protsenti.

Eraldisi ettevõttefondi üleplaanilisest kasumist või toodangu omahinna alandamisest saadud üleplaanilisest säästust teostatakse ainult saadud üleplaanilise kasumi või üleplaanilise säästu piires.

8. Aastane eraldiste kogusumma ettevõttefondi plaanilisest ja üleplaanilisest kasumist või toodangu omahinna alandamisest saadud säästu summast ei tohi ületada 5,5 protsenti ettevõtte tööstus-tootmispersonali töötasu aastafondist, ümberarvestatult kaubatoodangu väljalaske tegelikule mahule.

Masinaehitus- ja metallitööstuse ettevõtetes tõstetakse ettevõttefondi eraldiste piirsuurst: kui uue tehnika toodete erikaal tootmise üldmahus on 10 kuni 15 protsenti — 6 protsendini, 15 kuni 25 protsenti — 6,5 prot-

sendini ja üle 25 protsendi — 7 protsendini tööstus-tootmispersonali töötasu aastafondist.

Uue tehnika toodete erikaal ettevõtte tootmise üldmahus tehakse kindlaks lähtudes selle toodangu maksumuse suhtest ettevõtte hulgihindades kaubatoodangu maksumuse kogusummasse samades hindades.

9. Kasumiplaani täitmist arvestatakse aruandebilansis väljatoodud kasumi järgi.

Ettevõtte plaaniliseks kasumiks loetakse kasum, mis on ette nähtud kehtestatud korras kinnitatud tööstusettevõtte tulude ja kulude kvartali- jaotusega aastabilansis (finantsplaanis) koos kõigi vastuvõetud muudatustega. Kui tulude ja kulude bilansis (finantsplaanis) on ette nähtud kasumi suunamine realiseerimisele kulude katteks (elamu- ja kommunaalmajanduse eksploatatsiooni kahjumid, ametiühingorganisatsioonidele tasuta kasutamiseks antud hoonete, ruumide, rajatiste, aedade, parkide ja pioneerilaagrite majandusliku ülalpidamise kulud ning teised realiseerimisele kuuluvad kulud, mis arvestatakse raamatupidamises vahetult kasumite ja kahjumite kontos), siis sel juhul loetakse plaaniliseks kasumiks plaanis ettenähtud realiseerimisele kuulude võrra vähendatud kasum.

Üleplaaniline kasum määratakse kindlaks kui aruandebilansi järgse tegeliku kasumi ja plaanilise kasumi vahe.

Ettevõttefondi eraldiste tegemisel jäetakse plaanilisest ja aruandebilansi järgsest kasumist välja: jäätmetest valmistatud laiatarbekaupade tootmisest saadud kasum, põllumajandusliku abimajandi kasum, samuti kasum, mis on saadud uute kultuuri- ja elutarbeliste kaupade ning majapidamistarvete tootmisest kuni 15-protsendilise rentaabluse piirides, mis jäetakse vastavalt NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1959. a. 13. oktoobri määrusele nr. 1176 ettevõtte käsutusse.

10. Eraldisi ettevõttefondi ei tohi teostada kasumist, mis on saadud toodangu realiseerimisest, mille osas rikuti ajutiste hulgihindade kehtivuse tähtaegu või mille kohta rakendatakse alalised hulgihinnad, millede kinnitamisega rikuti kehtivat korda. Ettevõttefondi eraldiste tegemisel võetakse see kasum vastavalt ettevõtte plaanilisest ja aruandebilansi järgsest kasumist maha. Need kitsendused ettevõttefondi eraldamisel on kehtivad hulgihindade kinnitamiseni vastavatele toodanguliikidele ettenähtud korras.

11. Ettevõtted, kus plaanis ei ole ette nähtud kasumit ega ka kahjumit, või on ette nähtud kahjum, teostavad eraldisi ettevõttefondi kaubatoodangu omahinna alandamisest saadud plaanilisest säästust või omahinna üleplaanilisest säästust, mis määratakse kindlaks aruande järgi kui realiseeritud toodangu tegeliku ja plaanilise omahinna vahe.

Seejuures teostatakse eraldisi ettevõttefondi toodangu omahinna alandamise plaanilisest ja üleplaanilisest säästust, mis on vähendatud realiseerimisele kuulude tulusid ületava summa võrra või suurendatud realiseerimisele kuulude kulusid ületava summa võrra.

Neil juhtudel, kui plaanilise kahjumiga ettevõtetes on ette nähtud kaubatoodangu omahinna kallinemine eelmise aastaga võrreldes, teostatakse eraldisi ettevõttefondi ainult realiseeritud kaubatoodangu omahinna alandamise üleplaanilisest säästust.

Plaanilise kahjumiga töötavates ettevõtetes teostatakse eraldi ettevõttefondi, kui on täidetud käesolevas juhendis kindlaksmääratud tingimused, kui aga selle juures tegelik kahjumisumma ületab plaanilise kahjumi, ümberarvestatult realiseeritud toodangu tegelikule mahule, siis eraldi ettevõttefondi ei teostata.

12. Üleplaanilise kasumi või toodangu omahinna alandamisest saadava üleplaanilise säästu kindlakstegemisel, millest teostatakse eraldi ettevõttefondi, võtavad rahvamajanduse nõukogud, ministriumid, keskasutused, tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede osakonnad (valitsused) ja ettevõtete direktorid arvesse plaanist kõrvalekaldumisi, mis on tekkinud ettevõtte tootmistegevusest mitteolenevatel põhjustel.

Niisugusteks kõrvalekaldumisteks on näiteks:

tooraine, pooltoodete, kütuse ja teiste materjalide hindade muudatused, samuti kehtestatud korras tehtud muudatused veo- ja teistes tariifides;

valmistatavate toodete hindade muudatused;

töötasu- ja sellele juurdearvestuste määrade, maksu- ja pangaprotsentide määrade ning amortisatsioonieraldiste normide muudatused ja teised ettevõtte tootmistegevusest mitteolenevatest põhjustest tingitud kõrvalekaldumised plaanist.

Juhul, kui ettevõtte tootmistegevusest mitteolenevatel põhjustel tekkinud ja mahaarvestamisele kuuluv kasumi- või toodangu omahinna alandamisest saadud säästu summa on suurem kui üleplaaniline kasum või kaubatoodangu omahinna alandamisest saadud sääst, teostatakse eraldi ettevõttefondi ainult plaanilisest kasumist või kaubatoodangu omahinna alandamisest saadud plaanilisest säästust.

13. Eraldiste teostamisel ettevõttefondi võetakse arvesse üleplaaniline kasum või toodangu omahinna alandamisest saadud üleplaaniline sääst vähendatult selle osa võrra, mis on juba suunatud ettevõttele sotsialistliku võistluse tulemuste põhjal määratud preemiade maksmiseks ja uue tehnika juurutamiseks, tootmistehnoloogia mehhaniseerimiseks ja parandamiseks, tootmisprotsesside ratsionaliseerimiseks ning intensiivistamiseks, samuti laiatarbe-tööstuskaupade tootmise laiendamiseks ja kvoteedi parandamiseks saadud Riigipanga laenude tagasimaksmiseks.

Seejuures tuleb ülalmainitud Riigipanga laenude tasumiseks suunatud üleplaanilise kasumi või üleplaanilise säästu summade kindlaksmääramisel pidada silmas järgmist:

kui Riigipanga laenu tasutakse samal aastal, millal nad võeti, tuleb üleplaanilisest kasumist või üleplaanilisest säästust jätta välja sääst, mis saadi nende abinõude rakendamisest, milleks Riigipanga laenu oli võetud, selle laenu aruandeperioodi jooksul tasutud summa ulatuses;

juhul, kui Riigipanga laenu tasuti rohkem, kui oli ette nähtud tulude ja kulude bilansis, tuleb üleplaanilisest kasumist lahutada tulude ja kulude bilansis Riigipanga laenu tagasimaksmiseks ettenähtud summa ja tegelikult tasutud summa vahe.

14. Eraldisi ettevõttefondi avansina teostatakse iga kvartali töö tulemuste järgi ettevõtte bilansside ja aruannete põhjal 60 protsendi ulatuses vastavalt käesolevale juhendile arvutatud summadest. Ettevõttefondi eraldiste lõplik suurus määratakse kindlaks aastaaruande järgi.

Avansilised eraldised ettevõttefondi ei tohi ületada käesolevas juhendis kindlaksmääratud suurust (protsentides) tööstus-tootmispersonali vastava ajavahemiku töötasufondist ümberarvestatult kaubatoodangu väljalaske tegelikule mahule.

15. Eraldised ettevõttefondi plaanilisest kasumist või toodangu omahinna alandamisest saadud säästu summast võetakse ettevõtte tulude ja kulude aastabilanssi (finantsplaani) planeeritava aasta I, II ja III kvartali avansiliste eraldiste ning eelmise aasta juurdearvestuse suuruses.

Täiendavad eraldised eelmise aasta eest näidatakse planeeritava aasta I kvartali plaanis, kuna planeeritava aasta I, II ja III kvartali avansilised eraldised näidatakse vastavalt II, III ja IV kvartali plaanis.

Avansilised eraldised plaanilisest kasumist või toodangu omahinna alandamisest saadud säästu summast planeeritava aasta I, II ja III kvartali eest nähakse ette 60 protsendi suuruses ettevõttefondi eraldiste kindlaksmääratud normidest. Üleminevad (täiendavad) eraldised nähakse ette 40 protsendi suuruses 9 kuu plaanilistest eraldistest ja 100 protsendi suuruses eelmise aasta IV kvartali plaanilistest eraldistest, masinaehitus- ja metallitööstuse ettevõtetes aga peale selle täiendavate eraldiste summa ulatuses uue tehnika toodete realiseerimisest saadud, plaanilisest kasumist.

16. Avansilised eraldised ettevõttefondi teostatakse II kvartalis I kvartali kasumist (või toodangu omahinna alandamisest saadud säästu summast), III kvartalis esimese poolaasta kasumist ja IV kvartalis üheksa kuu kasumist, kusjuures võetakse arvesse eelmistes kvartalites teostatud eraldised. Ettevõttefondi eraldiste lõplik suurus määratakse kindlaks aastaaruande ja bilansi järgi. Eraldise ettevõttefondi IV kvartali eest ei teostata eraldi, vaid need lülitatakse selle fondi aastaaruande järgi tehtavasse lõpparvestusse.

Kui eelmiste kvartalite eest tehtud avansiliste eraldiste summad ettevõttefondi ületavad aruandeperioodi eest arvestuse järgi ettenähtud summa, tuleb ületatud summa storneerida.

Ettevõttefondi vahendite ülekulutamisel võrreldes aastaaruande järgse eraldiste summaga jäetakse ülekulutatud summa ettevõtte bilanssi ja kaetakse järgmisel aastal ettevõttefondi tehtavatest eraldistest. Seni kui ettevõttefondi arvel liigselt kulutatud summa ei ole kaetud, ei tohi uute eraldiste arvel summasid kulutada.

17. Rahvamajanduse nõukogud, ministeeriumid ja keskasutused, tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede osakonnad (valitsused) vaatavad läbi ja kinnitavad ettevõttefondi aasta tegevuse tulemuste alusel, kui käesolevas juhendis ettenähtud tingimused on täidetud.

Rahvamajanduse nõukogude esimehed, ministrid, keskasutuste ja tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede osakondade (valitsuste) juhatajad võivad üksikjuhtudel lubada moodustada ettevõttefondi täies või väiksemas ulatuses, kui ettevõtte osaliselt ei täitnud ettenähtud toodangu tootmisplaani põhinomenklatuuri järgi.

18. Ettevõttefondi vahendeid kulutatakse:

a) abinõude teostamisele uue tehnika alal, seadmete moderniseerimisele ja tootmise laiendamisele — vähemalt 20 protsenti;

b) elamu-, kultuurilisele ja elukondlikule ehitusele (ettevõtete elamufondi, klubide, puhkekodude, sanatooriumide, pioneerilaagrite, lasteaedade ja -sõime ehitamiseks, ettevõtete sööklate ja puhvetite, spordiehitiste ning muude kultuurilise ja elukondliku otstarbega objektide ehitamiseks ja remontimiseks*), samuti ettevõtete elamufondi remontimiseks — vähemalt 40 protsenti.

Neid vahendeid võivad ettevõtted kulutada koos teiste ettevõtete ja organisatsioonidega elamute, klubide, puhkekodude, sanatooriumide, pioneerilaagrite, lasteaedade ja -sõime, spordiehitiste ning muude kultuurilise ja elukondliku otstarbega objektide ehitamiseks*);

c) individuaalseteks preemiateks, töötajate kultuurilise ja olustikulisel teenindamise parandamiseks (lasteasutuste ja pioneerilaagrite jaoks, sööklate ja puhvetite, puhkekodude, sanatooriumide, klubide laiendamiseks, sisustamiseks ning nende inventari soetamiseks, kehakultuuriüritusteks, põllumajanduslike abimajandite laiendamiseks ja teisteks vajadusteks), puhkekodude ja sanatooriumide tuusikute muretsemiseks ja töötajatele ühekordse abi andmiseks — kuni 40 protsenti.

Ettevõttefondi arvel tehtavad kapitaalkulutused toimuvad väljaspool kapitaalmahutuste plaane.

Ettevõttefondi vahendite ümberjaotamine ettevõtete vahel või nende vahendite äravõtmine mingisuguseks otstarbeks ei ole lubatud.

Ettevõttefondi arvel võib teha kulutusi ainult olemasolevate summade piires; vahendite kulutamine tulevikus loodetavate eraldiste arvel sellesse fondi on keelatud.

19. Ettevõtte direktor koos ametiühingu käitiskomiteega kinnitab ettevõttefondi vahendite kasutamise eelarve, annab välja individuaalpreemiaid ja ühekordset abi töötajatele.

Ettevõtte direktoril koos ametiühingu käitiskomiteega on õigus eraldada tsehhide käsutusse vahendeid plaani ja sotsialistlike kohustuste täitmisel väljapaistnud tööliste ja teiste töötajate premeerimiseks tsehhi administratsiooni ja tsehhi ametiühinguorganisatsiooni poolt.

Individuaalpreemiateks ja ühekordse abi andmiseks töölistele, inserilis-tehnilistele töötajatele ja teenistujatele suunatud ettevõttefondi vahendid peavad moodustama summa, mis on proportsionaalne nende töötasufondile ettevõtte töötajate töötasu üldises fondis.

Ettevõtte juhtija (direktori, juhataja jne.), samuti pea- (vanem-) raamatupidaja premeerimine ja neile materiaalse abi andmine raviks ja tuusikute muretsemiseks võib toimuda ainult kõrgemalseisva organisatsiooni juhataja korraldusel, mis on kooskõlastatud vastava ametiühingu oblasti-, kraivõi vabariikliku komiteega, selle puudumisel aga ametiühingute nõukoguga. Ettevõtte teiste töötajate premeerimine ja neile materiaalse abi andmine raviks või tuusikute muretsemiseks toimub ettevõtte direktori poolt koos ametiühingu käitiskomiteega.

*) Klubide, kultuuripaleede, staadionide, ujumisbasseinide ehitamine võib toimuda ettevõttefondi vahendite arvel igal üksikul juhul vastavalt NLKP Keskkomitee ja NSV Lõidu Ministrite Nõukogu 1958. a. 2. oktoobri määrusele nr. 1109 liiduvabariigi ministrite nõukogu loal.

20. Ettevõttefondist antavate preemiade summad ja NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1959. a. 2. juuli määruse nr. 710 alusel antavate preemiade summad ei tohi ületada selles määruuses ettenähtud suurust.

Selles määruuses on eriti kindlaks määratud, et ühele juhtivale, insenerilis-tehnilisele töötajale ja teenistujale makstavate preemiade summa kõigi näitajate osas (peale sotsialistliku võistluse preemiade) ei tohi kuus ületada söe-, nafta-, maagi-, metallurgia- ja keemiatööstuses 0,6 ametipalka, teistes tööstusharudes aga 0,4 ametipalka.

21. Raamatupidamisaruannetes näidatakse eraldi summad, mis on kulutatud ettevõttefondist:

a) uue tehnika alaste abinõude jaoks, seadmete moderniseerimiseks ja tootmise laiendamiseks;

b) elamu-, kultuuriliseks ja elukondlikuks ehituseks ning ettevõtte elamufondi remondiks;

c) töötajate kultuurilise ja olustikulise teenindamise parandamiseks;

d) individuaalseteks preemiateks, puhkekodude ja sanatooriumide uusikute muretsemiseks ja ühekordse abi andmiseks töötajatele ning selles individuaalseks premeerimiseks.

Kvartalieraldised ettevõttefondi näidatakse ettevõtte bilansi aktivas kirjes «Muud eemaldatud vahendid» ja fondi kasutamata jäägid bilansi passivas kirjes «Erifondid, sihtfinantseerimine ja sihtlaekumised».

Ettevõttefondi eraldised kantakse bilansist maha pärast aastaaruande lõplikku kinnitamist ja kasumi jaotamist.

Likvideeritud tööstusettevõtete ettevõttefondi vahendite kasutamata jäägid kantakse kuuluvuse järgi liidulise eelarve, vabariiklike või kohalike eelarvete tuludesse.

22. Ettevõttefondi vahendite arvel tehtud kapitaalkulutused näidatakse raamatupidamis- ja teistes aruannetes üldises korras, mis on kehtestatud eriallike arvel üle riikliku plaani teostatavate kapitaalmahutuste arvestamiseks.

23. Ettevõtete direktorid ja pea- (vanem-) raamatupidajad vastutavad uuel tehnikal saadava kasumi suuruse, millelt eraldisi ettevõttefondi teostatakse kõrgendatud määrade järgi, samuti uue tehnika toodete erikaalu õige kindlakstegemise eest tootmise üldmahus; avansiliste eraldiste ja ettevõttefondi aastasumma kohta esitatavate arvutluste õigsuse eest, samuti ettevõttefondi vahendite sihipärase kulutamise eest.

Rahvamajanduse nõukogud, ministeeriumid, keskasutused, töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede osakonnad (valitsused) vastutavad ettevõtete tööstusharudesse õige liigitamise eest, plaanilisest kasumist ettevõttefondi tehtavate eraldiste finantsplaanides õige näitamise ning ettevõttefondi õige kinnitamise eest aastase majandusliku tegevuse tulemuste põhjal.

Rahvamajanduse nõukogud, ministeeriumid, keskasutused ja nende valitsused ning töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede osakonnad kontrollivad süstemaatiliselt, kas neile alluvates ettevõtetes eraldatakse ja kulutatakse ettevõttefondi vahendeid õigesti, vastavalt käesolevale juhendile.

24. Ettevõttefondi moodustamise õigsust kontrollivad rahandusorganid järelkontrolli korras. Juhul, kui on rikutud käesoleva juhendiga kehtestatud ettevõttefondi moodustamise ja selle vahendite kulutamise korda, esitavad rahandusorganid, vastavalt nendele antud õigustele, kuuluvuse järgi nõudmised ilmnenuv väärnähtuste kõrvaldamiseks.

25. NSV Liidu Rahandusministeeriumi 1956. a. 28. jaanuari juhend nr. 30 töötajate kultuuriliste ja olustikuliste tingimuste parandamise ja lootmise täiustamise ettevõttefondi kohta kaotab jõu, säilitades kehtivuse mittetööstuslike ettevõtete ja majandusorganisatsioonide suhtes, millistele on NSV Liidu valitsuse eriootsustega laiendatud NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1955. a. 9. augusti määrusega nr. 1430 kinnitatud põhimäärus.

26. Ettevõttefondi tehtavate eraldiste arvutluse vormid on toodud lisas (juhendi lisad nr. 2 ja 3).

Teatis

uue tehnika toodete realiseerimisest saadud kasumi kohta

Toodete nimetused	Seeriaviisilise tootmise algus	Realiseeritud toodete hulk		Tooteühiku plaaniline omahind	Kogu realiseeritud too- dangu omahind (1×3)	Tooteühiku hulgihind	Kogu realiseeritud too- dangu summa hulgihin- nades (1×5)	Realiseerimisest saadud kasum, millest tehakse eraldisi ettevõttefondi (6—4)
		Plaani järgi	Aruande järgi					
a	b	1	2	3	4	5	6	7

Kokku

Direktor
 Pea-(vanem-)raamatupidaja
 Plaani- ja footmisosakonna juhataja

Rahvamajanduse nõukogu, ministeerium (keskasutus)	
fööstusharu valitsus, tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee osakond (valitsus)	Siffer
ettevõtte	

Töötajate kultuuriliste ja olustikuliste tingimuste parandamise ja tootmise täiustamise ettevõttefondi eraldiste arvutus
aasta eest

	Rea number	Summa	
		plaaniline	tegelik
1	2	3	4
1. Kasum	01		
sealhulgas. uue tehnika toodete realiseerimisest	02		
Jätakse välja:			
a) jäätmetest toodetud laiatarbekaupadest saadud kasum	03		
b) põllumajandusliku abimajandi kasum	04		
c) kasum, mis on saadud toodangu realiseerimisest, mille osas rikuti ajutiste hulgihindade kehtivuse tähtaegu või mille kohta rakendatakse alalised hulgihinnad, millede kinnitamisel rikuti kehtivat korda	05		
d) kasum, mis on saadud uute kultuurilise ja elu- tarbelise otstarbega kaupade ja majapidamistarvete tootmisest kuni 15% rentaabluse piirides, mis vastavalt NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1959. a. 13. oktoobri määrusele nr. 1176 jätakse ettevõtte käsutusse	06		
Kasum pärast ridadel 03, 04, 05, 06 näidatud kasumi mahaarvestamist	07		

	Rea number	Summa
2. Üleplaaniline kasum (7. rea lahter 4 — lahter 3)	08	
3. Üleplaaniline kasum pärast selle osa mahaarvamist, mis on suunatud ettevõttele sotsialistliku võistluse tulemuste põhjal määratud preemiate maksmiseks ja ettevõtte poolt uue tehnika juurutamiseks, tootmistehnoloogia mehhaniseerimiseks ja parandamiseks ning tootmisprotsesside ratsionaliseerimiseks ja intensiivistamiseks saadud Riigipanga laenu tagasimaksmiseks, samuti laiatarbekaupade tootmise laiendamiseks saadud laenu tagasimaksmiseks	09	

	Rea number	Lisatakse juurde	Jäetakse välja
4. Plaanist kõrvalekaldumised, mis on tingitud ettevõtte tootmistegevusest mitteolenevatest põhjustest ning ei ole plaanis ette nähtud:			
a) toorainete, pooltoodete, kütuse ja teiste materjalide hindade muudatustest, samuti veo- ja teiste tariifide muudatustest	10		
b) töötasu- ja sellele juurdearvestuste määrade, maksude ja pangaprotsentide määrade ning amortisatsioonieraldiste normide muudatustest	11		
c) valmistatavate toodete hindade muudatustest	12		
d)	13		
e)	14		
f)	15		
g)	16		
h)	17		
Kokku	18		

	Rea number	Summa
5. Kuulub eraldamisele ettevõttefondi kehtestatud normi järgi:		
a) plaanilisest kasumist, välja arvatud uue tehnika toodetelt	19	
b) uue tehnika toodete realiseerimisest saadud plaanilisest kasumist	20	
c) üleplaanilisest kasumist (rida 09 ± rida 18)	21	
Kokku (read 19+20+21)	22	
6. 5,5% tööstus-tootmispersonali töötasu aastafondist		
aastal, ümberarvestatult kaubaoodangu tegeliku väljajätkamise mahule	23	
7. Ettevõttefondi täiendavate eraldiste määr		
% suuruses tööstus-tootmispersonali töötasu aastafondist, lähtudes uue tehnika toodete väljalaske		
%-lisest erikaalust tootmise üldmahus	24	
Kokku (read 23+24)	25	
8. Kuulub eraldamisele ettevõttefondi (real 22 arvatud summa, kuid mitte rohkem real 25 näidatud summast)	26	
Avansilised eraldised	27	
aastal kokku		
Sealhulgas avansilised eraldised plaanilisest kasumist koos uue tehnika toodete realiseerimisest saadud kasumiga	28	
9. Kuulub täiendavalt eraldamisele		
aastal — kokku (rida 26 miinus rida 27)	29	
Sellest:		
a) plaanilisest kasumist (rida 19 + rida 20 miinus rida 28)	30	
b) üleplaanilisest kasumist (rida 29 miinus rida 30)	31	

Direktor

Pea-(vanem-)raamatupidaja

«.....» 196..... a.

Rahvamajanduse nõukogu, ministeerium (keskasutus)	
tööstusharu valitsus, töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee osakond (valitsus)	Siffer

ettevõte

Töötajate kultuuriliste ja olustikuliste tingimuste parandamise ja tootmise täiustamise ettevõttefondi eraldiste arvutus (ettevõttes, kus plaani järgi ei ole ette nähtud kasumit või on ette nähtud kahjum)

..... aasta eest

	Rea number	Summa
1. Toodangu omahinna alandamise plaaniline ülesanne kaubatoodangu ühe rubla kohta protsentides, ümberarvestatult toodangu tegelikule väljalaskele ja sortimendile	01	
Omahinna alandamisest ettenähtud säästu absoluutsumma (vähendatult realisatsiooniväliste kulude tulusid ületava summa võrra või suurendatult realisatsiooniväliste tulude kulusid ületava summa võrra)	02	
Sealhulgas uue tehnika toodete väljalaskest	03	
2. Tegelik toodangu omahinna alandamine kaubatoodangu ühe rubla kohta aastal protsentides võrreldes möödunud aastaga	04	
Toodangu omahinna alandamisest saadud säästu absoluutsumma	05	
3. Omahinna alandamisest saadud üleplaaniline sääst (realiseeritud toodangu tegeliku ja plaanilise omahinna vahe)	06	
Üleplaanilise säästu summa; vähendatult omahinna alandamisest saadud säästu selle osa võrra, mis suunati ettevõttele sotsialistliku võitluse tulemuste põhjal määratud preemiate maksmiseks ja uue tehnika juurutamiseks, tootmistehnoloogia mehaniseerimiseks ja parandamiseks ning tootmisprotsesside ratsionaliseerimiseks ja intensiivistamiseks saadud Riigipanga laenude tagasimaksmiseks, samuti laiatarbekaupade tootmise laiendamiseks saadud laenude tagasimaksmiseks	07	

	Rea number	Lisatakse juurde	Jätakse välja
--	------------	------------------	---------------

4. Plaanist kõrvalekaldumised, mis on tingitud ettevõtte tootmistevõimeuse mitteolenevatest põhjustest ning ei ole plaanis ette nähtud:

a) toorainete, pooltoodete, kütuse ja teiste materjalide hindade muudatustest, samuti veo- ja teiste tariifide muudatustest

08

b) töötasu- ja sellele juurdearvestuste määrade, maksude ja pangaprotsentide määrade ning amortisatsioonieraldiste normide muudatustest

09

c) valmistatavate toodete hindade muudatustest

10

d)

11

e)

12

f)

13

g)

14

h)

15

Kokku

16

5. Realisatsiooniväliste kulude (tulude) tulusid (kulused) ületav summa

17

	Rea number	Summa
--	------------	-------

6. Kuulub eraldamisele ettevõttefondi kehtestatud normi järgi:

a) plaanilisest säästust, välja arvatud sääst uue tehnika toodete realiseerimisest

18

b) uue tehnika toodete realiseerimisest saadud plaanilisest säästust

19

c) üleplaanilisest säästust (read $07 \pm 16 \pm 17$)

20

Kokku (read 18+19+20)

21

7. 5,5% tööstus-tootmispersonali töötasu aastafondist aastal, ümberarvestatult kaubatoodangu väljalaske tegelikule mahule

22

8. Täiendavate ettevõttefondi eraldiste määr % suuruses tööstus-tootmispersonali töötasu aastafondist, lähtudes uue tehnika toodete väljalaske %-lisest erikaalust tootmise üldmahus

23

Kokku (read 22+23)

24

9. Kuulub eraldamisele ettevõttefondi (real 21 arvatud summa, kuid mitte rohkem real 24 näidatud summast)

25

Eraldatud avansina aasta jooksul kokku

26

Sealhulgas avansilised eraldised plaanilise säästu summast, kaasa arvatud uue tehnika toodete realiseerimisest saadud säästu summa

27

10. Kuulub täiendavalt eraldamisele aastal — kokku (rida 25 miinus rida 26)

28

Nendest:

a) plaanilisest säästust (rida 18 + rida 19 miinus rida 27)

29

b) üleplaanilisest säästust (rida 28 miinus rida 29)

30

Direktor

Pea- (vanem-) raamatupidaja

196 a.

V. P A N G A D .

NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKE VABARIIKIDE LIIDU RIIGIPANGA PÕHIKIRI.

(Kinnitatud NSV Liidu Ministrite Nõukogu 29. oktoobri 1960. a. määrusega nr. 1146.СП СССР 1960, 18, 160.)

I. Ü l d s ä t t e d .

1. Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liidu Riigipank (NSVL Riigipank) on NSV Liidu ühtseks emissioonipangaks, rahvamajanduse krediteerimise pangaks ja arvelduskeskuseks.

NSV Liidu rahvamajanduse arendamise plaani alusel organiseerib ja reguleerib NSVL Riigipank raharinglust riigis, mobiliseerib riiklike, kooperatiivsete ja ühiskondlike ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste, samuti elanikkonna vaba raha, teostab lühi- ja pikaajalist krediteerimist ja arveldusi rahvamajanduses, täidab temale pandud operatsioone riiklike ja kooperatiivsete ettevõtete, organisatsioonide ning asutuste kapitaalremondiks ja kapitaalmahutusteks vahendite väljaandmisel, täidab NSV Liidu riigieelarvet kassaliselt, samuti organiseerib ja teostab kehtestatud korras rahvusvahelisi arveldusi, NSV Liidu väliskaubanduse krediteerimist, operatsioone välisvaluuta, kulla ja teiste väärismetallidega.

NSVL Riigipank, täites nimetatud funktsioone, aitab kõigiti kaasa tootmise, kaubakäibe ja sotsialistliku akumulatsiooni kasvule NSV Liidu rahvamajanduses, samuti Nõukogude rubla edasisele tugevdamisele.

2. Krediteerimise, arvelduste teostamise, raharingluse organiseerimise ja reguleerimise protsessis kontrollib NSVL Riigipank rublaga tootmis- ja kaubakäibeplaanide täitmise käiku, finants- ja akumulatsiooniplaanide täitmist, ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste oma- ja laenutatud vahendite, palgafondide sihipärast kulutamist, isemajandamise tugevdamist, kokkuhoiurežiimi ja maksedistsipliini järgimist.

NSVL Riigipank kontrollib ka tema poolt finantseeritavate ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste poolt kapitalmahutuste finantseerimiseks ja krediteerimiseks määratud riiklike ja kooperatiivsete vahendite sihipärast kulutamist, ehituste maksumuse alandamist, projekteelarvelise ja finantsdistsipliini järgimist.

3. NSVL Riigipank juhindub oma tegevuses seadustest, NSVL Liidu valitsuse otsustest ja käesolevast põhikirjast.

4. NSVL Riigipank on juriidiline isik ja tegutseb isemajandamise alusel.

5. NSVL Riigipank ei vastuta NSV Liidu ja liiduvabariikide, samuti nende kesk- ja kohalike organite kohustuste eest, välja arvatud juhud, mil selline kohustus on talle pandud NSV Liidu valitsuse poolt või kui ta võtab endale sellise vastutuse käenduse või aktsepti korras.

NSV Liidu valitsus ja liiduvabariikide valitsused, samuti nende kesk- ja kohalikud organid ei vastuta NSVL Riigipanga kohustuste eest.

6. NSVL Riigipangas ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste arveldus-, jooksvatel või teistel kontodel olevatele vahenditele, samuti NSVL Riigipangas asuvatele ettevõtetele, organisatsioonidele ja asutustele kuuluvatele väärtustele võib pöörata nõuet ainult kohtute poolt väljaantud täitehete, arbitraažiorganite käskude ja teiste täitedokumentide järgi, kuid seaduses või NSV Liidu valitsuse otsustes ettenähtud juhtudel ka rahandusorganite, NSVL Riigipanga ja teiste organisatsioonide nõuete järgi.

NSVL Riigipangas asuvaid ettevõtete, organisatsioonide

ja asutuste vahendeid ja teisi väärtusi võib arestida ainult kohtu, arbitraaži või uurimisorganite määruse alusel.

Üksikkodanike poolt NSVL Riigipanka sissemakstud hoiuseid võib arestida ainult kohtu või uurimisorganite määruse alusel kriminaalasjus. Nendele hoiustele võib pöörata sissenõude ainult jõustunud kohtuotsuse alusel kriminaalasjas või kriminaalasjast tulenevas tsiviilasjas.

7. NSVL Riigipank ja tema asutused on vabastatud riigi- ja kohalike maksude ning lõivude ja riigilõivu maksmisest.

8. Kõik NSVL Riigipanga töötajad on kohustatud hoidma NSVL Riigipanga ja tema klientide operatsioonide ja kontode saladust.

Õiendeid ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste operatsioonide ja kontode kohta võib välja anda klientidele enestele ja kõrgemalseisvatele organitele, kellele kliendid vahetult alluvad, samuti kohtu, uurimis- ja rahandusorganitele, pidades kinni kehtestatud korra.

Õiendeid üksikkodanike hoiuste ja jooksvate kontode operatsioonide kohta võib anda ainult hoiuste ja jooksvate kontode valdajatele, nende seaduslikele esindajatele, samuti kohtu- ja uurimisorganitele nende menetluses olevates kriminaalasjades.

9. NSVL Riigipangal ja tema asutustel on pitsat Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liidu riigivapi kujutisega.

II. N S V L R i i g i p a n g a f o n d i d .

10. NSVL Riigipangal on põhikirjafond, reservfond, põhivahendite fond ja amortisatsioonifond. NSV Liidu Ministrite Nõukogu loal võib NSL Liidu Riigipangal olla ka teisi spetsiaalfonde.

11. NSVL Riigipanga põhikirjafond on kindlaks määratud 15 miljardi suurusena. NSVL Riigipanga põhikirjafondi suurendamine toimub NSV Liidu Ministrite Nõukogu otsusega.

NSVL Riigipanga põhikirjafond on tema kohustuste tagamiseks.

12. NSVL Riigipanga reservfond moodustatakse NSVL Riigipanga kasumist eraldamise teel ja kasutatakse NSVL Riigipanga operatsioonide aastaaruandes esineda võivate kahjumite katmiseks.

Eraldamisi reservfondi tehakse seni, kuni ta saavutab põhikirjafondi suuruse. Kui reservfond osaliselt või täielikult kulutatakse eespool märgitud kahjumite katmiseks, siis alustatakse uuesti ja tehakse eraldamisi sellesse fondi, kuni ta saavutab jälle ettenähtud normi.

13. NSVL Riigipanga kasum jaotatakse aastaaruande kinnitamisel järgmiselt:

- a) 50 % kantakse liidueelarvesse,
- b) ülejäänud osa kasumist kantakse NSVL Riigipanga reservfondi.

Kui reservfond saavutab põhikirjafondi suuruse, siis suunatakse NSV Liidu valitsuse otsusel see osa kasumist kas NSVL Riigipanga põhikirjafondi suurendamiseks või kantakse liidueelarvesse.

14. Kolhooside ja maaelanikkonna pikaajaliseks krediteerimiseks eraldatakse NSVL Riigipanga käsutusse, peale NSVL Riigipanga poolt selleks otstarbeks mobiliseeritud vahendite, pikaajalise krediteerimise fond NSV Liidu riigieelarve assigneeringute arvel. Selle fondi suuruse määrab kindlaks igal aastal NSV Liidu Ministrite Nõukogu pikaajalise krediteerimise plaani kinnitamisel.

III. NSV Liidu emissioonioperatsioonid.

15. NSVL Riigipangal on monopoolne õigus lasta NSV Liidu territooriumil käibele NSVL Riigipanga pileteid vastavalt NSV Liidu valitsuse otsusele.

16. NSVL Riigipank laseb kindlaksmääratud korras käibele NSV Liidu riigikassatähti ja metallmünte.

17. Käibelelastud NSVL Riigipanga piletid on tagatud kulla, teiste väärismetallide ja muude NSVL Riigipanga aktiivatega.

18. Raha laseb NSVL Riigipank käibele NSV Liidu Ministrite Nõukogu poolt kindlaksmääratavas ulatuses.

19. NSVL Riigipangal on õigus luua NSVL Riigipanga kontorites ja osakondades NSVL Riigipanga piletite, NSV Liidu riigikassatähtede ja metallmüntide reservfonde.

20. NSVL Riigipanga piletite, NSV Liidu riigikassatähtede ja metallraha maksevõime tunnused, samuti nende maksevõime kindlaksmääramise korra kehtestab NSVL Riigipanga juhatas.

IV. NSVL Riigipanga operatsioonisioonid rahvamajanduse lühiajalisel krediteerimisel.

21. NSVL Riigipank annab lühiajalist krediiti isemajandavatele ettevõtetele ja organisatsioonidele, kes on iseseisval bilansil ja kellele on eraldatud omakäibevahendid. Krediteerimisel tagab NSVL Riigipank diferentseeritud suhtumise ettevõtetesse ja organisatsioonidesse, andes hästi töötavatele ettevõtetele ja organisatsioonidele kehtiva seadusandlusega kindlaksmääratud soodustusi ja rakendades halvasti töötavate ettevõtete ja organisatsioonide suhtes krediidisanktsioone.

22. NSVL Riigipank annab laene vastavalt krediidiplaanile otsese sihipärase tähtajalise ja tagastatava krediteerimise korras järgmisteks tootmis- ja käibepaanide täitmise käigus tekkinud vajadusteks, mida ei kaeta omakäibevahenditega:

- a) sesoonsete ja teiste ülenormatiivsete tootmisvarude, lõpetamata valmistoodangu, valmistoodangu ja teiste kaubalismateriaalsete varude kujundamiseks;
- b) tootmise ja varumisega seotud sesoonseteks kulutusteks, samuti avansside andmiseks põllumajandussaaduste tootjatele;
- c) kaubanduslike, varustus- ja turustusorganisatsioonide käibes olevatele kaupadele, samuti tööstusettevõtete tootmiskuludeks tingimusel, et pangakrediit ja ettevõtete omavahendid koos võtaksid osa tootmisvarude, lõpetamata toodangu ja valmistoodangu üleminevate jääkide kujundamisest.

Tööstusettevõtete, kaubandus-, turustus ja varustusorganisatsioonide omakäibevahendid, mis asendatakse pangakrediidiga tootmiskuludeks ja käibes olevate kaupade katteks, kantakse NSVL Riigipangas erikontole ja kasutatakse lühiajaliseks krediteerimiseks.

- d) Uue tehnika juurutamise, tootmisprotsesside mehhaniseerimise ja automatiseerimise, tootmistehnoloogia parandamise, rahvatarbekaupade ja toidukaupade tootmise laiendamise ja nende kvaliteedi parandamise kuludeks, elanikkonna elukondliku ja kultuurilise teenindamise parandamise, samuti plaanilise kapitalremondi tegemise kuludeks, kui aasta kestel amortisatsioonieraldiste laekumise tähtajad ei lange kokku remondi tegemise tähtaegadega;
- e) lähetatud kaupade ja osutatud teenuste arveldusdokumentidele, akreditiivide ja erikontode avamiseks, limiteeritud täekiraamatute ostmiseks ja täekkide tasumiseks limiteerimata täekiraamatutest;
- f) ettevõtete ja organisatsioonide vaheliste arvelduste lõpuleviimiseks vastastikuste tasaarvestuste teel, samuti kaupade eest tasumiseks;
- g) ettevõtete teisteks ajutisteks vajadusteks, mis tulenevad kaupade tootmis- ja käibeplaani täitmisest, samuti muudeks otstarveteks, mis on ette nähtud keh-tiva seadusandlusega.

23. Ettevõtetele ja organisatsioonidele antava krediidi vormid määrab kindlaks NSVL Riigipank.

24. NSVL Riigipanga poolt antavaid laene võib kanda ettevõtete ja organisatsioonide arvelduskontodele või suunata varem väljaantud laenude tasumiseks või vahetult ettevõtete ja organisatsioonide maksete tasumiseks vastavalt laenu sihtotstarbele.

25. NSVL Riigipank annab laene tähtaegadeks, mis tulevad kaubalismateriaalsete väärtuste tootmis- ja realiseerimisplaanidest, kuid mitte rohkem kui 12 kuuks.

Laene tähtajaga üle 12 kuu antakse NSV Liidu Valitsuse otsustega ettenähtud juhtudel.

26. NSVL Riigipangalt saadud laenudelt maksavad laenu- saajad NSVL Riigipangale protsente NSV Liidu Ministrite Nõukogu poolt kehtestatud määral.

27. NSVL Riigipanga krediidid antakse laenusaaja tähtajaliste kohustuste vastu või kohustuste vastu tähtajaga kuni nõudmiseni ning tagatakse täielikult kaubalismateriaalsete väärtuste pantimisega, vajalikel juhtudel aga kõrgemal seisvate organisatsioonide garantiidega.

28. NSVL Riigipanga poolt varumiseks ja põllumajandus- saaduste kokkuostu avanseerimiseks, samuti põllumajanduses sesoonseteks kuludeks antavad krediidid tagatakse kaubalismateriaalsete väärtuste pantimisega vastavalt nende varumisele ja valmistoodangu väljalaskmisele.

29. Kaubalismateriaalsete väärtuste pantimise kord NSVL Riigipangas määratakse kindlaks NSVL Riigipanga poolt kooskõlas kehtiva seadusandlusega.

V. NSVL Riigipanga operatsioonid rahvamajanduse finantseerimisel ja pikaajalisel krediteerimisel.

30. NSVL Riigipank finantseerib kindlaksmääratud korras põllu-, metsa ja veemajanduse riiklike ettevõtete ja organisatsioonide, kooperatiivsete ettevõtete ja organisatsioonide kapitaalmahutusi, koolide, haiglate ja kultuurhariduslike asutuste ehitamist maal, põllu-, metsa- ja veemajanduse riiklike ettevõtete ja organisatsioonide operatsioonikulusid, samuti kontrollib kapitaalremondiks määratud vahendite laekumist ja nende vahendite kulutamist riiklike ja kooperatiivsete ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste poolt.

31. NSVL Riigipank annab välja vahendeid kapitaalremondiks, finantseerib riiklike ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste kapitaalmahutusi ja operatsioonikulusid nende omavahendite ja NSV Liidu riigieelarve assigneeringute arvel, mis on ette nähtud nende ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste finantsplaanides.

Vahendite väljaandmine kooperatiivsetele ettevõtetele ja organisatsioonidele kapitaalremondiks ja kapitaalmahutuste finantseerimiseks toimub nende omavahendite arvel, mis koondatakse selleks otstarbeks NSVL Riigipanka.

32. NSVL Riigipank koondab kolhooside jagamatute fondide ja tarbijate kooperatsiooni kapitaalmahutuste ja kapitaalremondi finantseerimise fondide rahalised vahendid NSVL Riigipanka kontodele.

33. NSVL Riigipank annab kolhoosidele pikaajalist krediiti üritusteks, mis on ette nähtud kolhooside tootmisfinantsplaanides, tingimusel, et kolhoosid peavad kinni rahaliste jagamatute fondide moodustamise, hoidmise ja kulutamise ning varem saadud laenude õigeaegse tagastamise korrast.

Pikaajaline krediit antakse kolhoosidele tähtajaliste

kohustuste vastu ja tagatakse selle krediidi arvel soetatava varaga ja kolhooside rahaliste tuludega.

34. NSVL Riigipank annab kindlaksmääratud korras pikaajalist krediiti maal elunevatele kodanikele individuaalelamute ehitamiseks, samuti sovhoosidele ja kolhoosidele ümberasumisega seotud ürituste läbiviimiseks.

35. NSVL Riigipank teostab NSVL Ehituspanga ülesandel temaga sõlmitud korrespondentlepingute alusel kapitaalmahutuste finantseerimist, pangalaenude väljaandmist ja sisseõudmist nendes kohtades, kus ei ole NSVL Ehituspanga asutusi.

VI. NSVL Riigipanga operatsioonid arvelduste teostamisel rahvamajanduses.

36. NSVL Riigipank organiseerib ja teostab ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste vahel arveldusi kaupade ja teenuste eest, samuti ka muid arveldusi. Arveldusoperatsioonide teostamisel kontrollib NSVL Riigipank ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste poolt makse- ja lepingudistsipliini pidamist.

37. Ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste rahalised vahendid, nii oma- kui ka laenatud vahendid, kuuluvad kohustuslikult hoidmisele NSVL Riigipangas, välja arvatud laekunud summad, mille kulutamist lubab NSVL Riigipank, ja üleminevad jäägid nende kassades. Kõik ettevõtetele, organisatsioonidele ja asutustele saadaolevad summad laekuvad nende kontodele NSVL Riigipangas.

Ettevõtted, organisatsioonid ja asutused teostavad arveldusi ja makseid oma kohustuste katteks oma kontodelt NSVL Riigipangas.

Krediidiasutuste ja NSV Liidu riiklike tööhoiukassade vabad kassajäägid kuuluvad kohustuslikult hoidmisele NSVL Riigipangas.

Erandid käesolevas punktis ettenähtud eeskirjadest on lubatud ainult NSVL Riigipanga juhendites ettenähtud juhtudel.

38. Rahaliste vahendite hoidmiseks ja arvelduste teostamiseks avab NSVL Riigipank ettevõtetele, organisatsioonidele ja asutustele sõltuvalt nende tegevuse iseloomust ja finantseerimise allikatest kas arveldus-, jooksvad või muud kontod.

Arveldus- ja jooksvate kontode avamisel kontrollib NSVL Riigipank kehtiva seadusandluse järgimist ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste loomisel, reorganiseerimisel ja likvideerimisel.

Kontode avamise ja sulgemise korra määrab kindlaks NSVL Riigipank.

39. Ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste arveldusi teostatakse NSVL Riigipanga kaudu aktsepti (eel- või järelaktsepti), akreditiivi ja erikonto vormis, ülekannete, maksekorralduste ja täekkidega, samuti plaaniliste maksete, vastastikuste nõuete tasaarvestuste ja teiste NSVL Riigipanga poolt kehtestatavate arveldusvormide rakendamise abil.

40. NSVL Riigipank organiseerib ja teostab alatisi ja ühekordseid arveldusi vastastikuste nõuete tasaarvestuse teel rahvamajanduse ühe või erinevate harude ettevõtete ja organisatsioonide vahel, samuti organiseerib ta vastastikuseid arveldusi krediidasutuste vahel.

NSVL Riigipanga poolt lubatavaid vastastikuseid tasaarveldusi teostatakse sõltumata tasaarvestusest osavõtjate vastu olemasolevatest kreditoride esimese järjekorra nõuetest.

41. NSVL Riigipank võtab kodanikelt vastu nimelisi rahalisi hoiuseid nõudmiseni (tähtajatud hoiused) ja tähtajaga mitte alla 6 kuud (tähtajalised hoiused).

42. Hoiustajatel on õigus anda NSVL Riigipangale korraldusi maksete teostamiseks oma hoiustelt sularahata üle-

kannete korras ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste kontodele, samuti õigus oma hoiuste siirmiseks.

Hoiuste ülekandmise ja siirmise korra määrab kindlaks NSVL Riigipank.

43. NSVL Riigipanka paigutatud hoiused ja tulud nendelt on vabastatud maksustamisest.

44. Hofustajal on õigus NSVL Riigipanga juhendis ettenähtud korras teha teatavaks NSVL Riigipangale isikud, kellele tuleb välja anda hoius hoiustaja surma korral.

45. NSVL Riigipank arvutab ja maksab NSVL Riigipangas kontodel olevatelt vahenditelt ja kodanike hoiustelt protsente NSV Liidu Ministrite Nõukogu poolt kehtestatavas korras ja määral.

VII. NSVL Riigipanga operatsioonid raharingluse organiseerimisel ja reguleerimisel riigis ning rahvamajanduse kassalisel teenindamisel.

46. NSV Liidu Ministrite Nõukogu poolt kinnitatavate kassaplaanide alusel organiseerib ja reguleerib NSVL Riigipank raharinglust riigis, teostab rahvamajanduse kassalist teenindamist, organiseerib ringlusest vabaneva sularaha laekumist NSVL Riigipanga kassadesse ja annab välja raha ettevõtetele, organisatsioonidele ja asutustele.

NSVL Riigipanga ülesandeks on sularaha maksimaalne mobiliseerimine NSV Liidu Riigipanga kassadesse, samuti sularaha sihipärase kasutamise ja rahaliste vahendite kulutamise kontrollimine.

47. NSVL Riigipank organiseerib ja teostab kaupade realiseerimisest, teenuste osutamisest, maksude ja lõivude sissenõudmisest ja teistest allikatest ettevõtete, organisatsioonide kassadesse laekuva sularaha inkasseerimist oma kassadesse, samuti kehtestab NSVL Riigipanga kassadesse sularaha

üleandmise korra ja tähtajad ettevõtetele, organisatsioonidele ja asutustele, kes toovad raha kohale oma vahenditega.

NSVL Riigipank organiseerib linnades ja töölisasulates elanikkonnalt maksete vastuvõtmist kommunaalteenuste eest, maksude, lõivude ja teiste maksete vastuvõtmist nii oma kassade kui ka ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste kassade kaudu.

48. NSVL Riigipank määrab kehtestatud korras kindlaks sularaha jääkide suuruse, mida võidakse hoida ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste kassades ja laekumisest saadud sularaha kulutamise normid vastavalt vajadusele, kuid mitte suurematena NSVL Ministrite Nõukogu poolt kinnitatavatest normidest, samuti kontrollib sularaha hoidmise ja laekunud raha NSVL Riigipanka õigeaegse äraandmise eeskirjade järgimist.

49. NSVL Riigipank teostab NSVL Ehituspanga kassalist teenindamist ja võib vajaduse korral võtta lepingulistel alustel enda peale üksikute ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste kassalise teenindamise.

VIII. NSVL Riigipanga operatsioonid NSV Liidu riigieelarve kassalisel täitmisel.

50. NSVL Riigipank teostab NSV Liidu riigieelarve kassalist täitmist.

Kõik NSV Liidu riigieelarvesse laekuvad tulud koondatakse NSVL Riigipanka. Kõik kulud NSV Liidu riigieelarvest tehakse NSVL Riigipanga kaudu.

NSV Liidu riigieelarve kassalise täitmise kord määratakse kindlaks NSVL Riigipanga poolt kooskõlastatult NSV Liidu Rahandusministeeriumiga.

51. NSVL Riigipank täidab järgmisi operatsioone NSV Liidu riigieelarve täitmisel:

a) võtab vastu liidu-, vabariiklikesse ja kohalikesse eelarve-

tesse laekuvaid vahendeid ja kannab need vastavate eelarvete kontodele.

NSVL Riigipangal on õigus lepingulistel alustel tõmmata kaasa NSV Liidu riiklike töö-hoiukassasid elanikkonnalt riigieelarvesse laekuvate maksete vastuvõtmisele.

- b) teostab kindlaksmääratud ulatuses eraldamisi laekunud riigimaksudest ja tuludest vabariiklikesse ja kohalikesse eelarvetesse;
- c) annab välja vahendeid liidueelarvest, vabariiklikest ja kohalikest eelarvetest nende eelarvete kontodele laekunud summade piires.

Asutustele, organisatsioonidele ja ettevõtetele antakse liidueelarve ja liiduvabariikide vabariiklike eelarvete arvel vahendeid välja avatud krediitide piires, vabariiklike (ANSV) ja kohalike eelarvete arvel vahendite piires, mis nendest eelarvetest on üle kantud asutuste, organisatsioonide ja ettevõtete kontodele;

- d) võtab vastu ja annab välja liidueelarvel, vabariiklikel ja kohalikel eelarvetel olevate asutuste ning organisatsioonide erivahendeid ja teisi eelarveväliseid vahendeid ning deposiite.

52. NSV Liidu riigieelarve kassalisel täitmisel NSVL

Riigipank:

- a) peab liidueelarve ja liiduvabariikide vabariiklike eelarvete avatud krediitide arvestust ja nende krediitide ülekandmist NSVL Riigipanga ühest asutusest teise;
- b) peab tulude ja kulude arvestust ja koostab liidueelarve ning liiduvabariikide vabariiklike eelarvete kassalise täitmise kuu- ja aastaaruanded, peab vabariiklike (ANSV) ja kohalike eelarvete vahendite arvestust.

IX. NSVL Riigipanga operatsioonid rahvusvahelistes arveldustes, väliskaubanduse krediteerimisel, tehingutes välisvaluuta, kulla ja teiste väärismetallidega.

53. NSVL Riigipank organiseerib ja teostab kehtestatud korras väliskaubanduse krediteerimist ja arveldusi, välisriikidele ja -pankadele antavate ja välismaalt saadavate krediitide ja laenude arvestust ja arveldusi, samuti teisi NSV Liidu rahvusvahelisi arveldusi.

NSVL Riigipank võib nimetatud arveldus- ja krediidioperatsioonide teostamise üle anda NSV Liidu teistele krediidi-asutustele.

54. NSVL Riigipank teostab kehtestatud korras kulla, hõbeda ja teiste väärismetallide ostu müntides, kangides, murru või puhastamata kujul, välisvaluuta, välisvaluutas väljakirjutatud tšekide, transfertide, trattide ja teiste maksedokumentide, samuti välismaiste väärtpaberite (aktsiad, obligatsioonid, nende juurde kuuluvad kupongid jne.) ostu ja müüki NSV Liidus ja välismaal ning kulla, hõbeda ja teiste väärismetallide müüki välismaale müntides, kangides, murruna või puhastamata kujul.

55. Kulla, hõbeda ja teiste väärismetallide ostmine müntides, kangides, murruna või puhastamata kujul, välisvaluuta, välisvaluutas väljakirjutatud tšekide, transfertide, trattide ja teiste maksedokumentide, samuti välismaiste väärtpaberite ostmine ja müümine NSV Liidu territooriumil on NSVL Riigipanga ainuõiguseks. NSVL Riigipanga ülesandel võivad neid operatsioone teostada teised asutused ja organisatsioonid.

Käesoleva punkti kehtivus ei laiene kulla- ja plaatinatööstusettevõtete väärismetallide kokkuostu ja NSV Liidu Rahandusministeeriumi Väärismetallide Valitsuse operatsioonidele, samuti NSV Liidu Rahandusministeeriumi poolt kehtestata-

vatele erandjuhtudele.

56. Vastavalt NSV Liidu Valitsuse otsustele määrab NSVL Riigipank kindlaks välisvaluuta kursid rublades ja avaldab nad ajakirjanduses, samuti annab välja välisvaluuta kursibülletääne.

57. NSVL Riigipank võib saada välismaal krediite vekslite rediskondi ja väljaandmise, oma vara ja väärtuste pantimise ja NSVL Riigipangas panditud vara ja väärtuste edasipantimise teel.

58. NSVL Riigipank võib anda ettenähtud korras krediite välismaa pankadele.

59. NSVL Riigipank võib võtta endale käenduse nõukogude juriidiliste isikute välismaal täitmisele kuuluvate kohustuste eest, samuti käenduse nõukogude juriidiliste isikute kasuks välismaa pankade korraldusel.

60. NSVL Riigipanga laenud väliskaubanduse operatsioonides tagatakse eksport- ja importkaupade ja teiste pantimata kaubalmateriaalsete väärtuste pantimisega, vekslite ja kaupade käsutamisdokumentide, väärismetallide, välisvaluuta, väärtpaberite ja teiste rahaliste kohustustega välis- ja nõukogude valuutas.

61. Välismaal olev vara, mis on NSVL Riigipanga väliskaubandusalaste laenude tagatiseks, peab olema kohustuslikult kindlustatud kliendi arvel.

62. NSVL Riigipank laseb välja reisitšekke, teostab nende ja välismaa pankade reisitšekkide alaseid operatsioone.

63. Käesoleva põhikirja IX peatükis käsitletud operatsioonide teostamiseks sõlmib NSVL Riigipank kokkuleppeid välismaa pankadega valitsustevaheliste kaubandus-, krediidi-, makse- ja teiste kokkulepete järgi arvelduste ja kontode pidamise korra kohta, samuti sõlmib ta välismaa pankadega korrespondent- ja teisi lepinguid. NSVL Riigipank avab välismaa pankadele, välismaa juriidilistele ja füüsilistele isikutele

kontod ja võtab neilt vastu hoiuseid välisvaluutas, samuti avab ta välismaa pankades kontod ja paigutab neisse pankadesse hoiuseid.

64. Protsendimäärad välisvaluutas avatud jooksvatelt kontodelt ja tähtajalistelt hoiustelt kehtestab NSVL Riigipank.

65. NSVL Riigipank võtab ettevõtetelt, organisatsioonidelt ja asutustelt hoiule väärismetalle, väärtpapereid ja muid väärtusi.

X. N S V L R i i g i p a n g a õ i g u s e d .

66. NSVL Riigipanga poolt teostatavate operatsioonide ja talle pandud funktsioonide täitmise tagamiseks on NSVL Riigipangale antud õigus:

- a) välja anda kehtiva seadusandluse alusel ja selle täitmiseks klientuurile kohustuslikke juhendeid;
- b) saada ettevõtetelt ja organisatsioonidelt, kellel on arveldus- või jooksvad kontod NSVL Riigipangas, raamatupidamisaruandeid ja bilansse koos vastavate lisadega, NSV Liidu Statistika Keskvalitsuse ja teiste riiklike statistikaorganite poolt kindlaksmääratud statistilist aruandlust, tulude ja kulude bilansse (finantsplaane), samuti teateid krediteeritavate kaubalismateriaalsete väärtuste olemasolust, juurdetulekust ja realiseerimisest ja muid andmeid, mis on vajalikud krediteerimisel;
- c) saada ministriumidelt, ametkondadelt, rahvamajanduse nõukogudelt, tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede valitsustelt ja osakondadelt, ettevõtetelt, organisatsioonidelt ja asutustelt plaani- ja aruandematerjale, mis on vajalikud krediidi- ja kassaplaanide koostamiseks, samuti saada NSV Liidu Statistika Keskvalitsuselt, riikliku statistika vabariiklikelt ja kohalikele organitele raamatupidamisaruandluse ja statistiliste andmete koondeid,

mis on vajalikud NSVL Riigipangale rahvamajanduse planeerimiseks, krediteerimiseks ja finantseerimiseks;

- d) kontrollida ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste rahalisi ja arveldusdokumente, raamatupidamiskirjendeid, arvepidamisraamatuid ja operatiivstatistilisi materjale;
- e) kontrollida ettevõtetes, organisatsioonides ja asutustes NSVL Riigipangalt saadud laenude ja rahaliste vahendite sihipärasest kasutamist, samuti ka NSVL Riigipanga laenude tagatiseks olevate kaubalismateriaalsete väärtuste olemasolu, hoiutingimusi ja kvaliteeti;
- f) kontrollida palgafondide kulutamist ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste poolt, samuti palgafondide jaotamise ja kasutamise õigsust ministriumide, ametkondade, rahvamajanduse nõukogude, tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede valitsuste ja osakondade, trustide ja teiste majandusorganisatsioonide poolt;
- g) kontrollida ostjate arveldusi hankijatega, lepinguliste kohustuste täitmist, maksenõuete ja arve-faktuuride väljakirjutamist hankijate poolt, samuti ostjate juures vastutaval hoiul olevate tasumata kaupade allesolekut;
- h) kontrollida kindlaksmääratud korras kinnitatud projektide ja eelarvete olemasolu ehitustel, tehtud tööde akte ja arveid ning läbi viia tehtud ehitustööde kontrollmõõtmisi;
- i) vajaduse korral nõuda ettevõtete, organisatsioonide ja nende kõrgemalseisvate organite juhatajatelt abinõude rakendamist ettevõtete ja organisatsioonide majandusliku ja finantstegevuse parandamiseks;
- j) maha kanda vastuvaidlematus korras ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste bilansijäreilmistelt kontodelt kapitaalremondiks määratud, kuid tähtajaks tasumata amortisatsioonieraldiste summasid, samuti kapitaalehitusteks ettenähtud omavahendeid (kasum, amortisatsioonieraldised jt.) juhtudel, kui ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste kapitaalmahutuste finantseerimine toimub NSV Liidu Riigipanga kaudu.

67. Ettevõtete ja organisatsioonide suhtes, kes ei täida oma kohustusi NSVL Riigipanga vastu ja rikuvad finants-, kassa-, arveldus- või krediitdistipliini, on NSVL Riigipangal õigus:

- a) lõpetada ettevõtete ja organisatsioonide krediteerimine täielikult või üksikute laenu liikide alal;
- b) ennetähtaegselt nõuda sisse laenu kindlustamata võlgnevuse tekkimisel, saadud vahendite mittesihipärasel kasutamisel või kehtivate krediteerimiseeskirjade rikkumisel, panditud väärtuste müümisel või ära kulutamisel ilma saadud summasid NSVL Riigipanga laenu tagastamiseks kasutamata, NSVL Riigipanga poolt väljaantud laenu kindlustuseks olevate kaubalismateriaalsete väärtuste ebarahuldaval hoidmisel, pangakontrollist kõrvalehoidumisel, samuti ettevõtte või organisatsiooni krediteerimise lõpetamise juhtudel;
- c) üle viia ettevõtteid ja organisatsioone krediteerimisele kõrgemalseisva organisatsiooni garantiil;
- d) rakendada kindlaksmääratud korras krediteerimise ja arvelduste erirežiimi, samuti tunnistada ettevõtteid ja organisatsioone maksejõuetuteks;
- e) rakendada ettevõtete ja asutuste suhtes, kes süstemaatiliselt koguvad tooraine, kütte, tootmismaterjalide ja teiste kaubalismateriaalsete väärtuste üleplaanelisi varusid, arvelduste korra, mis kindlustab nende väärtuste eelneva tasumise;
- f) keelata tasumata kaubalismateriaalsete väärtuste, välja arvatud kiiresti riknevate kaubalismateriaalsete väärtuste kasutamine kuni nende tasumiseni ja jätta need väärtused ettevõttesse hoivule, kusjuures nende säilivuse eest vastutab ettevõtte juhataja.

68. NSVL Riigipangal on õigus kindlaksmääratud korras katkestada ehituse finantseerimist, samuti rakendada teisi sanktsioone ettevõtete, ehitiste, töövõtu- ja teiste organi-

satsioonide suhtes, kes gallivad ebamajanduslikkust ehituses, finants- ja projekteelarvelise distsipliini rikkumisi.

69. NSVL Riigipangal on õigus ennetähtaegselt kohtu korras sisse nõuda individuaallaenusajaatelt kogu võlgnevust juhtudel, kui laenu kasutatakse mittesihipäraselt või ei tasuta 6 kuu jooksul järjekordseid makseid, pöörates sissenõude NSVL Riigipanga laenu arvel ehitatud majadele ja vajalikel juhtudel laenusaja muule varale.

70. Seoses tähtaja saabumisega või maksete tähtaja möödalahkumise, samuti ettevõtetele ja organisatsioonidele väljaantud võlgade ennetähtaegse sissenõudmisega tekkinud NSVL Riigipanga pretensioonide alal teostab NSVL Riigipank sissenõudmist vastuvaidlematus korras tähtajalise kohustuse või tähtajaga kuni esitamiseni väljaantud kohustuse alusel, erilaenukontode alal aga - erilaenukonto väljavõtte ja avaldusekohustuse alusel.

Vahendite puudumisel võlgniku kontol NSVL Riigipangas võib sissenõude pöörata võlgnikule kuuluvatele kaubalismateriaalsetele väärtustele, välja arvatud põhivahendid, seadmed, seemned ja loomasõöt.

NSVL Riigipangas panditud kaubalismateriaalsete väärtuste müük toimub NSVL Riigipanga korraldusel. Võlgniku pandimata vara müük toimub kohtutäituri kaudu: viitvõlgnevuse sissenõudmisel notari täitepealdise alusel, võlgnevuse ennetähtaegsel sissenõudmisel kohtuotsuse alusel väljaantud täitelehe või arbitraažikäsu alusel.

NSVL Riigipangas panditud kaubalismateriaalsete väärtuste realiseerimisest saadud vahendid suunatakse eelisjärjekorras teiste nõuete ees NSVL Riigipangale pandiga kindlustatud võlgnevuse kustutamiseks.

71. NSVL Riigipangale võlgnevuse täielikuks või osaliseks kustutamiseks võidakse tasa arvata kõik võlgniku rahalised vahendid, mis kuuluvad talle NSVL Riigipangalt ükskõik missugustel alustel.

NSVL Riigipank võib teostada oma tasaarvestamise õiguse

võlgnevuse, mille tähtaeg ei ole veel saabunud, kustutamise teel, kui ettevõtte või organisatsioon on asunud likvideerima oma asjaajamist või lõpetas maksed oma kohustuste järgi, samuti juhtudel, kui NSVL Riigipangal on õigus nõuda ennetähtaegselt sisse väljaantud laene või talle teistel alustel kuuluvaid summasid.

XI. NSVL Riigipanga organisatsiooniline struktuur.

72. NSVL Riigipank koos kõigi oma asutustega on ühtseks tsentraliseeritud süsteemiks.

Liidu- ja autonoomsete vabariikide pealinnades, samuti krai-, oblasti- ja ringkonnakestustes on NSVL Riigipangal oma kontorid, rajoonikeskustes, linnades ja teistes asustatud punktides - osakonnad, agentuurid, arveldus- ja sissetulekukassad.

Oma tegevuses juhinduvad NSVL Riigipanga asutused seadustest, samuti NSV Liidu Valitsuse otsustest, käesolevast põhikirjast, NSVL Riigipanga käskkirjadest ja juhenditest.

73. NSVL Riigipanga kontorid, osakonnad ja agentuurid teevad tööd raharingluse valdkonnas, teostavad krediteerimist, samuti ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste arveldusalast ja kassalist teenindamist, kontrollivad palgafondide kulutamist, täidavad NSV Liidu riigieelarvet kassaliselt ja teostavad teisi käesoleva põhikirja, NSVL Riigipanga käskkirjade ja juhenditega ettenähtud ülesandeid.

NSVL Riigipanga arvelduskassad teenindavad lepingulisel alustel ettevõtteid, organisatsioone ja asutusi kassaliselt.

NSVL Riigipanga sissetulekukassad võtavad vastu elanikkonnalt makseid kommunaalteenuste eest, makse, lõive ja muid makseid.

74. NSVL Riigipanga keskaparaadi struktuuri ja töötajate arvu kinnitab NSV Liidu Ministrite Nõukogu.

NSVL Riigipanga halduskulude eelarve kinnitatakse NSV Liidu Ministrite Nõukogu poolt kindlaksmääratud korras.

XIII. N S V L R i i g i p a n g a h a l d a m i n e .

75. NSVL Riigipangas moodustatakse juhatus koosseisus: NSV Liidu Ülemnõukogu poolt määratav esimees, NSV Liidu Ministrite Nõukogu poolt määratavad esimehe asetäitjad ja NSVL Riigipanga juhatuse liikmed.

NSVL Riigipanga juhatus asub Moskva linnas.

76. NSVL Riigipanga juhatuse esimehel on kehtiva seadusandluse piires õigused, mis on antud NSV Liidu ministritele.

NSVL Riigipanga juhatuse esimees juhib NSVL Riigipanga kogu tegevust ja rakendab abinõusid NSVL Riigipangale pandud ülesannete täitmise tagamiseks.

NSVL Riigipanga juhatuse esimees:

- a) annab käskkirju ja juhendeid kehtivate seaduste, samuti NSV Liidu valitsuse otsuste ja käesoleva põhikirja alusel ja nende täitmiseks NSVL Riigipanga tegevuse kõikides küsimustes;
- b) kinnitab kooskõlastatult NSV Liidu Rahandusministeeriumiga NSVL Riigipanga poolt NSV Liidu riigieelarve kassalise täitmise eeskirjad;
- c) käsutab kooskõlas kehtiva seadusandlusega NSVL Riigipanga kogu vara ja vahendeid, annab volitusi, kehtestab kohustuste allakirjutamise ja NSVL Riigipanga asutuste nimel volituste väljaandmise korra, samuti esindab NSVL Riigipanka kõikides küsimustes ja asjades NSV Liidu riiklikes organites ja välismaal;
- d) lubab NSVL Riigipanga kontorite, osakondade ja agentuuri- de avamist ja sulgemist, samuti kehtestab arveldus- ja sissetulekukassade avamise ja sulgemise korra;

- e) määrab kindlaks halduspersonali, kaitse ja tootmispersonali arvu, samuti palgafondid NSVL Riigipanga asutustele ja talle ametkondlikult alluvatele organisatsioonidele ja ettevõtetele tööjõuplaani piires;
- f) määrab ametisse ja vallandab NSVL Riigipanga ametiisikuid vastavalt kehtestatud nomenklatuurile, määrab kindlaks vastavalt kehtivale seadusandlusele ameti- ja personaalpalga määrad, ergutab silmapaistnud töötajaid, määrab distsiplinaarkaristusi;
- g) kinnitab NSVL Riigipanga keskaparaadi valitsuste ja osakondade, samuti NSVL Riigipanga asutuste põhimäärused.

77. NSVL Riigipangale NSV Liidu Valitsuse poolt krediteerimise, arvelduste ja raharingluse valdkonnas pandud ülesannete ja muude ülesannete täitmise tagamise abinõude teostamisel NSVL Riigipanga juhatuse esimees:

- a) esitab NSV Liidu Ministrite Nõukogule kinnitamiseks NSVL Riigipanga krediidi- ja kassaplaanide projektid, samuti NSVL Riigipanga operatsioonidest valuuta laekumiste ja maksete plaanid;
- b) lubab kvartali- või kuuplaani järgi liiduvabariikidele kinnitatud emissioonitulemuste piires raha ajutist laskmist ringlusesse üksikutes vabariikides üle talle kassaplaaniga kindlaksmääratud emissioonitulemuste või vabariigile kindlaksmääratud raha ringlusest äravõtmise vähenemist teiste liiduvabariikide vabade kassaressursside või neile raha ringlusest äravõtmise ülesande suurendamise arvel;
- c) kehtestab NSVL Riigipanga asutustele ettevõtete ja organisatsioonide krediteerimise limiidid NSV Liidu Ministrite Nõukogu poolt kinnitatud NSVL Riigipanga krediidiplaanide alusel ja täitmiseks;
- d) kehtestab üksikutele rahvamajandusharudele ettevõtete ja organisatsioonide kaubalismateriaalsete väärtuste varude, tootmise hooajaliste kulude ja muude kulude krediteerimise korra;

- e) otsustab kindlaksmääratud korras laenualase võlgnevuse kustutamise pikendamise küsimusi,
- f) viib krediteerimise ja arvelduste erirežiimile liidulise alluvusega ettevõtteid ja organisatsioone, samuti kuulutab maksejõuetuteks liidulise alluvusega ettevõtteid ja organisatsioone ning rahvamajanduse nõukogudele ametkondlikult alluvaid tööstusettevõtteid;
- g) lubab teostada makseid NSV Liidu poolt saadud välismaiste krediitide kustutamiseks valuutaplaaniga kinnitatud summade piires ja valitsustevaheliste kokkulepetega kindlaksmääratud tähtaegadel;
- h) esitab kinnitamiseks NSV Liidu Ministrite Nõukogule NSVL Riigipanga aktiiva- ja passivaoperatsioonide protsendimäärad ja komisjonitasu suurused.

78. NSVL Riigipanga juhatus kontrollib seaduste, samuti NSV Liidu valitsuse otsuste, käesoleva põhikirja, NSVL Riigipanga käskkirjade ja juhendite järgimist NSVL Riigipanga asutuste poolt.

NSVL Riigipanga juhatus vaatab läbi:

- a) NSVL Riigipanga asutuste, samuti talle ametkondlikult alluvate organisatsioonide ja ettevõtete töö juhtimise küsimused;
- b) kaadri valiku ja ettevalmistamise küsimused,
- c) NSVL Riigipanga poolt täidetavate operatsioonide alaste juhendite ja eeskirjade projektid,
- d) NSVL Riigipanga krediidi ja kassaplaanide, NSVL Riigipanga operatsioonidest valuuta laekumiste ja maksete plaanide projektid, samuti võtab tarvitusele abinõud nende plaanide täitmise tagamiseks;
- e) krediteerimise ja arvelduste, raharingluse reguleerimise, arvestuse, aruandluse, pangasisese kontrolli ja NSVL Riigipanga asutuste revideerimise organiseerimise küsimused;

- f) NSVL Riigipanga aktiva- ja passivaoperatsioonide protsendimäärad ja komisjonitasu suurused, mida NSVL Riigipank võtab klientidelt;
- g) vekslite ja teiste väliskaubandusalaste kohustuste arvele ja tagatiseks võtmise tingimused,
- h) raamatupidamise ja statistilise aruandluse vormid NSVL Riigipanga asutustele, samuti talle ametkondlikult alluvatele organisatsioonidele ja ettevõtetele;
- i) rahaliste ja arveldusdokumentide vormid ettevõtetele, organisatsioonidele ja asutustele;
- j) NSVL Riigipanga aastaaruande ja bilansi,
- k) kapitaalrahutuste ja kapitaalremondi plaanide, tööjõuplaanide, samuti halduskulude eelarvete projektid keskaparaadi, NSVL Riigipanga asutuste ja talle ametkondlikult alluvate organisatsioonide ülalpidamiseks;
- l) NSVL Riigipanga keskaparaadi valitseuste ja osakondade ülemate, samuti NSV Liidu Riigipanga asutuste juhatajate aruanded.

NSVL Riigipanga juhatuse otsused vormistatakse NSVL Riigipanga juhatuse esimehe poolt allakirjutatavate NSVL Riigipanga käskkirjadena ja juhenditena.

Lahkhelide puhul esimehe ja NSVL Riigipanga juhatuse vahel viib juhatuse esimees ellu oma otsuse, teatades tekkinud lahkhelidest NSV Liidu Ministrite Nõukogule, juhatuse liikmed omakorda võivad apelleerida NSV Liidu Ministrite Nõukogule.

79. NSVL Riigipanga kontorid juhivad NSV Liidu Riigipanga asutuste tööd vastava vabariigi, krai, oblasti või ringkonna territooriumil.

80. NSVL Riigipanga kontorite ja osakondade eesotsas on juhatajad, agentuuridel - juhatajad.

Kontorite ja osakondade juhatajate, samuti agentuuride juhatajate ametissenimetamise kord kehtestatakse NSVL Riigipanga poolt.

XIII. NSVL Riigipanga vastutus oma operatsioonide eest.

81. Pretensioonid NSVL Riigipanga vastu esitatakse seadusega kehtestatud üldiste aegumistähtaegade jooksul.

82. NSVL Riigipanga poolt raha ebaõige väljaandmise juhtudel või nende ebaõigisel kandmisel kontodele vastutab NSVL Riigipank klientidele tekitatud kahju eest ebaõigelt väljaantud või ülekantud rahasummade ulatuses, kui ei tehta kindlaks, et vahendite väljaandmine või ülekandmine toimus klientide süü tõttu.

83. Kõigil muudel juhtudel on NSVL Riigipanga vastutus kliendi ees piiratud trahviga, mis on ette nähtud dokumentide käive eeskirjade rikkumise eest trahvide määramise põhimääruses.

XIV. NSVL Riigipanga aruandlus ja tema asutuste tegevuse revideerimine.

84. NSVL Riigipanga aastaaruanne ja bilans esitatakse kinnitamiseks NSVL Ministrite Nõukogule hiljemalt aruandeaastale järgneva aasta 1. maiks.

85. Sissenõudmiseks lootusetu võlgnevuse, kaubalisma-teriaalsete väärtuste puudujääkide ja kadude, samuti peatatud ja tegemata kapitaaltööde kulude mahakandmine NSVL Riigipanga bilansist toimub NSVL Riigipanga juhatuse esimehe loal, välja arvatud juhud, kui selline mahakandmine võib toimuda ainult NSV Liidu Ministrite Nõukogu loal. NSVL Riigipanga juhatuse esimees võib oma õigused NSVL Riigipanga bilansist summade mahakandmise alal edasi volitada kontorite ja osakondade juhatajatele, samuti ametkondlikult alluvate ettevõtete ja organisatsioonide juhatajatele.

86. NSVL Riigipanga asutuste tegevust kontrollib NSVL Riigipanga revisjoniaparaat. Revisjoniaparaadi organisatsi-

ooni, tema alluvuse, NSVL Riigipanga asutuste revideerimise korra ja perioodilisuse kehtestab NSVL Riigipank.

Revideerimistöö organiseerimise ja seisukorra eest NSVL Riigipanga süsteemis vastutab NSVL Riigipanga pearevident. NSVL Riigipanga pearevident on NSVL Riigipanga juhatuse liikmeks.

87. NSVL Riigipanga revidentidel on õigus saada ettevõtetelt, organisatsioonidelt ja asutustelt õiendeid ja dokumentide ärakirju NSVL Riigipanga revideeritavate operatsioonide kohta.

L. Kanguri ja H. Siiguri tõlge.

NSV LIIDU RIIGIPANGA ASUTUSTE PÕHIMÄÄRUS.

(Kinnitatud NSV Liidu Riigipanga 4. augusti
1961. a. käskkirjaga nr. 112.)

I. Ü l d e e s k i r j a d .

§ 1. NSV Liidu Riigipank täidab talle Riigipanga põhikirjaga ja NSV Liidu valitsuse otsusega pandud funktsioone oma asutuste, NSV Liidu territooriumil asuvate kontorite, osakondade, agentuuride, arveldus- ja sissetulekukassade kaudu.

NSV Liidu Riigipangal on:

kontorid liidu- ja autonoomsete vabariikide pealinnades, krai, oblasti- ja ringkonnakeskustes,

osakonnad, agentuurid, arveldus- ja sissetulekukassad - rajoonikeskustes, linnades ja teistes asulates.

§ 2. Oma tegevuses juhinduval Riigipanga asutused seadustest, NSV Liidu valitsuse otsustest, Riigipanga põhikirjast, NSV Liidu Riigipanga Juhatusel käskkirjadest ja juhenditest, operatiivtegevuses aga ka Riigipanga juhatuse käskkirjade ja juhendite alusel ja nende täitmiseks Riigipanga kõrgemal seisvate asutuste poolt antavatest käskkirjadest ja juhistest.

§ 3. Riigipanga asutused organiseerivad ja reguleerivad kehtestatud korras raharinglust, mobiliseerivad ettevõtete, organisatsioonide, asutuste ja elanikkonna ajutiselt vabu rahalisi vahendeid panka kontodele, krediteerivad ettevõteteid, organisatsioone, samuti üksikkodanikke, finantseerivad kapitaalvahetusi ja annavad välja vahendeid kapitaalremontideks, teostavad arveldusi rahvamajanduses, täidavad NSV Liidu riigieelarvet, krediteerivad väliskaubandust, teostavad väliskaubanduslikke arveldusi ning sooritavad teisi Riigipanga põhikirjaga ettenähtud operatsioone.

§ 4. Krediteerimise, finantseerimise, arvelduste, raharingluse organiseerimise ja reguleerimise protsessis Riigipanga asutused:

soodustavad igakülgsest rahvamajanduse krediteerimise ja finantseerimise süstemaatilise parandamise, arveldus- ja teiste rahaliste operatsioonide täpse ja õigeaegse sooritamise teel tootmise, kaubakäibe ja sotsialistliku akumulatsiooni kasvu sotsialistliku krediidi ja isemajandamise printsiipide järgimise alusel;

soodustavad igakülgsest raharingluse edasist tugevnemist riigis valitsuse raharinglusealaste direktiivide täitmise organiseerimise, kassaplaanide täitmise kindlustamise ja nendes plaanides ettenähtud proportsioonide järgimise, nende plaanide täitmise tulemustest tulenevate vajalike abinõude läbiviimise, materiaalsete ja rahaliste vahendite kulutamisel kokkuhoiurežiimi range järgimise teel;

kontrollivad rubla abil tootmis- ja kaubakäibeplaanide täitmise käiku, finants- ja akumulatsiooniplaanide täitmist, ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste oma- ja laenatud vahendite sihipärast kulutamist, palgafondide kulutamist, isemajandamise tugevdamist, kokkuhoiurežiimi, lepingu- ja maksedistsipliini järgimist;

tagavad krediteerimisel diferentseeritud lähenemise ettevõtetele ja organisatsioonidele, andes hästi töötavatele ettevõtetele kehtiva seadusandlusega kindlaksmääratud eeliseid ja rakendades halvasti töötavate ettevõtete ja organisatsioonide suhtes krediidi ja arveldusalase mõjutamise vahendeid;

arendavad ja kindlustavad krediidisuhteid kolhoosidega, aitavad krediidiga kaasa kolhoositootmise pidevale kasvule ja tema kaubalisuse tõusule, põllutööde õigeaegsele tegemisele, tööviljakuse tõusule, põllumajandustoodangu omahinna alanemisele ja kolhooside majanduse ja rahanduse tugevnemisele;

kontrollivad kapitaalvahetuste ja kapitaalremondi finantseerimiseks ja krediteerimiseks suunatavate riiklike ja kooperatiivsete vahendite õigeaegset laekumist ja sihipärast kasutamist ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste poolt, tootmisvõimsuste ja põhifondide käikulaskmise riikliku plaani täitmist, ehituse ja remonttööde maksumuse alandamist,

projekteelarvelise ja finantsdistsipliini järgimist;

tagavad Riigipanga kassadesse sularaha maksimaalse mobiliseerimise, samuti kontrollivad sularaha sihipärasest kulutamist ja kokkuhoiu järgimist rahaliste vahendite kulutamisel;

kontrollivad arveldus- ja jooksvate kontode avamisel kehtiva seadusandluse järgimist ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste loomisel, reorganiseerimisel ja likvideerimisel.

§5. Riigipanga asutused organiseerivad tööd kaadriga, tagavad riikliku distsipliini range järgimise iga pangaasutuse töös ja iga töötaja isikliku vastutuse talle usaldatud ülesannete täitmise eest, mõjustavad igakülgselt Riigipanga töötajate loova initsiatiivi arengut, abistavad neid panga töö parandamisele suunatud ratsionaliseerimisettepanekute väljatöötamisel, tagavad nende ettepanekute juurutamise.

§6. Riigipanga asutused kindlustavad neile usaldatud Riigipanga väärtuste ja vara säilivuse.

§7. Riigipanga asutused arvestavad ja kontrollivad kõiki sooritatavaid operatsioone ja tagavad nende kohta kehtestatud aruandluse õigeaegse esitamise, rakendavad abinõusid pangatöö maksimaalseks mehhaniseerimiseks ja automatiiseerimiseks teaduse ja tehnika viimaste saavutuste alusel.

§8. Nende poolt teostatavate operatsioonide ja neile pandud funktsioonide täitmise tagamiseks on Riigipanga asutustel õigus:

a) saada ettevõtelt ja majandusorganisatsioonidelt raamatupidamisaruandeid ja bilansse koos lisadega, kindlaksmääratud statistilisi aruandeid, tulude ja kulude bilansse (finantsplaan), andmeid krediteeritavate kaubalismateriaalsete väärtuste olemist, laekumisest ja realiseerimisest, kapitaalhituse ja kapitaalremondi finantseerimiseks vajalikke andmeid ja teisi pangaoperatsioonide sooritamisel vajalikke andmeid ja dokumente, samuti saada krediidi-, kassaplaanide

ja finantseerimisplaanide koostamiseks vajalikke plaani- ja aruandematerjale vabariiklikelt ministeeriumidelt, ametkondadelt, rahvamajanduse nõukogudelt, kohalike nõukogude täitevkomiteede valitsustelt ja osakondadelt, ettevõtetelt, organisatsioonidelt ja asutustelt ja Riigipangale rahvamajanduse planeerimiseks, krediteerimiseks vajalikke põhiliste raamatupidamispõhiste koondide ja statistilisi andmeid riikliku statistika vabariiklikelt ja kohalikele organitele.

b) kontrollida Riigipanga poolt antud laenude, samuti Riigipangast saadud rahaliste vahendite sihipärasest kasutamist, ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide rahalisi ja arveldusdokumente, raamatupidamiskirjendeid, -raamatuid ja operatiivstatistilisi materjale, Riigipanga poolt antud laenude tagatiseks olevate materiaalsete väärtuste olemasolu säilitamistingimusi ja kvaliteeti, ostjate arveldusi hankijatega, lepinguliste kohustuste täitmist ja hankijate poolt maksenõuete ja arve-faktuuride väljakirjutamise õigeaegsust, ostja juures vastutaval hoiul olevate tasumata kaupade säilivust, samuti kontrollida palgafondide kulutamist ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste poolt, palgafondide jaotamise ja kasutamise õigsust ministeeriumide, ametkondade, rahvamajanduse nõukogude, kohalike töörahasaadikute nõukogude täitevkomiteede valitsuste ja osakondade, trustide ja teiste majanduslike koondide poolt ning nende poolt palgafondide õigeaegset jaotamist alluvate asutuste ja organisatsioonide vahel;

c) anda krediteerimisel hästi töötavatele ettevõtetele kehtiva seadusandlusega kindlaksmääratud eeliseid; kindlustamata võlgnevuse tekkimisel, väljaantud vahendite mittesihipärasel kasutamisel või krediteerimiseeskirjade rikkumisel, panditud väärtuste müümisel või kulutamisel ilma saadud summade suunamiseta Riigipanga võlgnevuse kustutamiseks, Riigipanga poolt väljaantud laenu tagatiseks olevate kaubalis-materiaalsete väärtuste ebarahuldaval säilitamisel, kõrvalehoidmisel pangakontrollist, samuti ettevõtte või organisat-

siooni krediteerimiselt mahavõtmisel ennetähtaegselt sisse nõuda laenud, peatada laenude väljaandmine ettevõtetele ja organisatsioonidele, mis on kehtivas korras maha võetud krediteerimiselt täielikult või üksikute laenu liikide alal, teostada ettenähtud korras ettevõtetele ja organisatsioonidele kuuluvate kaubalismateriaalsete väärtuste sundmüüki;

d) vastuvaidlematus korras maha kirjutada ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste kontodelt aruandebilansside järgi arvestatud, kuid tähtajaks tasumata amortisatsioonieraldisi, mis on ette nähtud kapitaalremondi finantseerimiseks, samuti kapitaal mahutuseks ettenähtud omavahendeid (kasum, amortisatsioonieraldised jt.) neil juhtudel, kui ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste kapitaal mahutuste finantseerimine toimub Riigipanga kaudu (välja arvatud tarbijate koöperatsiooni ja kolhooside ettevõtteid ja organisatsioone);

e) kontrollida kapitaalehituseks ja remonttöödeks kindlaksmääratud korras kinnitatud projekteelarvelise dokumentatsiooni olemasolu ja koostamise õigsust, kontrollida ehitus- ja remonttööde tegevate tööliste töötasustamise õigsust, revideerida ehitusi ja ehitusorganisatsioone, kontrollida täidetud ehitus-, montaaž- ja remonttööde akte ja arveid, teha nende tööde kontrollmõõtmisi; peatada kindlaksmääratud korras ehituse finantseerimine, samuti rakendada muid sanktsioone ettevõtete, ehituste, töövõtu- ja teiste organisatsioonide suhtes, kes sallivad ebamajanduslikkust ehituses, finants- ja projekteelarvelise distsipliini rikkumist; ennetähtaegselt tagasi nõuda kogu võlgnevust individuaallaenu saajatele antud laenude alal juhul, kui laenu kasutatakse mittesihhipäraselt või ei tasuta kuue kuu jooksul järjekordseid makseid, pöörates nõude Riigipanga laenu arvel ehitatud majale või vajalikel juhtudel ka laenusaaaja muule varale.

Peale ülal loetletud õiguste kasutavad Riigipanga asutused ka teisi, NSV Liidu valitsuse määrustes ja korraldustes, Riigipanga põhikirjas, Riigipanga käskkirjades ja juhendites näidatud õigusi.

§ 9. Riigipangakontorite, osakondade ja agentuuride avamine ja sulgemine toimub Riigipanga juhatuse esimehe loal.

§ 10. Riigipangakontorite ja osakondade eesotsas on juhatajad; agentuuride, arvestus- ja sissetulekukassade eesotsas on juhatajad.

Riigipanga vabariiklike, krai-, oblasti- ja linnakontorite juhatajad määrab ametisse Riigipanga juhatuse esimees. Ringkonnakontorite juhatajad määrab ametisse Riigipanga vabariikliku (liiduvabariigi) kontori juhataja.

Riigipanga osakondade juhatajate ametisemääramise kord reguleeritakse Riigipanga juhatuse erijuhistega.

Riigipanga agentuuride juhatajad määrab ametisse Riigipanga vabariikliku (oblastilise jaotuseta liiduvabariigi või ANSV), krai-, oblasti-, linnakontor.

Arveldus- ja sissetulekukassade töötajad määratakse ametisse Riigipanga vastava kontori juhataja poolt kehtestatavas korras.

Riigipangakontorite ja osakondade juhatajad, samuti Riigipanga agentuuride juhatajad tegutsevad neile antud õiguste piires NSV Liidu Riigipanga nimel ilma eri volitusetä.

§ 11. Riigipanga kõigi kontorite struktuuri ja Riigipanga vabariiklike (liiduvabariiklike) kontorite halduspersonali koosseisud määrab kindlaks Riigipanga juhatuse esimees. Riigipanga vabariiklike (ANSV), krai-, oblasti-, linna- ja ringkonnakontorite, osakondade, agentuuride, arveldus- ja sissetulekukassade koosseisud ja töötajate palgamäärad kehtestavad Riigipanga kõrgemalseisvate (peale ringkonna) kontorite juhatajad Riigipanga asutustele koosseisude nimestiku järgi vabariigi, krai-, oblasti kohta tervikuna ettenähtud korras kinnitatud koosseisude arvu, keskmise palga ja palgafondide piires, silmas pidades ametipalgamäärade skeemi.

Riigipanga vabariiklike (liiduvabariigi) kontorite halduskulude eelarve kinnitab Riigipanga juhatuse. Riigipanga vabariiklike (ANSV), krai-, oblasti-, linna- ja ringkonnakontorite halduskulude eelarve kinnitavad Riigipanga kõrgemal-

seisvate kontorite juhatajad kontorile alluvatele Riigipanga asutustele kinnitatud üldise halduskulude eelarve piires.

Samas korras kinnitatakse assigneeringud kapitaalmahutusteks ja kapitaalremondiks.

Riigipanga arveldus- ja sissetulekukassade tulude ja kulude eelarved koostatakse Riigipangakontorite või osakondade linna- (operatsiooni-) valitsuste (osakondade) poolt, kellele alluvad sissetulekukassad, ja kinnitatakse Riigipanga vastava kontori juhataja poolt.

§ 12. Riigipanga asutustel on pitsat oma nimetusega ja NSV Liidu riigivapi kujutusega.

§ 13. Vastavalt NSV Liidu Riigipanga põhikirjale on Riigipanga asutuste kõik teenistujad kohustatud hoidma Riigipanga ja tema klientide operatsioonide ja kontode saladust.

§ 14. Peale antud peatükis loetletud Riigipanga asutustele üldiste funktsioonide ja õiguste juhinduvad Riigipangakontorid, osakonnad, agentuurid, arveldus- ja sissetulekukassad oma töös samuti alljärgnevatest sätetest ja juhistest.

II. N S V L i i d u R i i g i p a n g a k o n t o r i d .

§ 15. Riigipanga vabariiklikud (liiduvabariigi) kontorid alluvad vahetult Riigipanga juhatusele ja tagavad liiduvabariigi territooriumil paiknevate Riigipanga kõigi asutuste juhtimise.

Vabariiklikud (ANSV), krai-, oblasti-, linnakontorid alluvad vahetult Riigipanga vastavatele vabariiklikele (liiduvabariigi) kontoritele; oblastikontorid, mis paiknevad krai koosseisu kuuluvates oblastites, alluvad vahetult Riigipanga kraikontorile; ringkonnakontorid alluvad vahetult Riigipanga vastavale oblasti- või kraikontorile.

Riigipanga iga kontor tagab vastava autonoomse vabariigi, krai, oblasti, linna ja ringkonna territooriumil paikne-

vate Riigipanga kõigi asutuste juhtimise.

§ 16. Riigipanga alluvate asutuste juhtimisel kontrollivad Riigipangakontorid nende poolt seaduste, NSV Liidu valitsuse otsuste, Riigipanga põhikirja ja NSV Liidu Riigipanga käskkirjade ja juhendite järgimist ja kindlustavad pangale pandud kohustuste ja nende ees seisvate ülesannete täitmise Riigipanga iga asutuse poolt.

§ 17. Riigipangakontorid:

a) organiseerivad, kontrollivad ja tagavad krediidid-, arveldus-, kassa- ja emissioonitööd, raharinglusealast tööd, kapitaalvahetuste finantseerimist ja riigieelarve kassalist täitmist, arveldus-operatsioonilist tööd, pangatöö kõigi lõikude mehhaniseerimise ja automatiseerimise olemasolevate tehniliste vahendite kasutamise õigsust ja efektiivsust alluvates Riigipanga asutustes;

b) võtavad osa elanikkonna rahaliste tulude ja kulude bilansside väljatöötamisest, töötavad välja vabariigi, krai, oblasti, linna või ringkonna kassaplaanid, kindlustavad nende plaanide täitmise, reguleerivad kassaressursse vastavalt kindlaksmääratud korrale ja Riigipanga juhatuse või Riigipanga kõrgemalseisva kontori ülesannetele;

c) loovad Riigipanga juhatuse juhiste kohaselt panga ja riigikassapiletite ning metallmüntide reservfondid, organiseerivad ja kindlustavad raha ja väärtuste hoidmise alluvates Riigipanga asutustes, organiseerivad ja teostavad raha ja väärtuste transportimist Riigipanga ühest asutusest teise;

d) kindlustavad vabariigi, krai, oblasti, linna, ringkonna krediidiplaani õigeaegse ja kõrgekvaliteedilise koostamise ja täitmise, teatavad kinnitatud krediidiplaanid ja krediteerimise limiidid alluvatele Riigipanga asutustele ja võtavad tarvitusele vajalikud abinõud nende plaanide täitmiseks;

e) võtavad vastu vabariiklikelt ministeeriumidelt ja

ametkondadelt, kohalike nõukogude täitevkomiteede valitsus-
telt ja osakondadelt kapitaaltööde plaanid ja kapitaal mahu-
tuste finantseerimise plaanid (limiidid), teevad need kind-
laksmääratud korras teatavaks alluvatele Riigipanga asutus-
tele ja jälgivad nende täitmist;

f) määravad kindlaks alluvatele Riigipanga asutustele
pikaajaliste krediitide tagastamise ja kolhooside jagamatute
fondide vahendite mobiliseerimise ülesanded nende kontodele
Riigipangas ja võtavad tarvitusele vajalikud abinõud nende
täitmise kindlustamiseks;

g) kindlustavad Riigipangale pandud riigieelarve kassa-
lise täitmise vastavalt selles valdkonnas kehtiva Riigipanga
juhendiga;

h) jälgivad Ehituspanga ja teiste krediidiasutuste kor-
ralduste täitmist alluvate Riigipanga asutuste poolt;

i) kontrollivad kinnitatud halduskulude eelarvet, kapi-
taalmahutuste ja kapitaalremondi assigneeringute täitmist ja
kasutamist;

j) organiseerivad ja teostavad alluvate Riigipanga asu-
tuste materiaaltehnilist varustamist.

k) kindlustavad arvestuse, aruandluse ja pangasisese
kontrolli õige korraldamise, samuti Riigipanga raamatupida-
mis- ja operatiivarvestuse, aruandluse ja alluvate Riigipanga
asutuste kontrollimise eeskirjade täitmise ja kindlaksmäära-
tud aruannete õigeaegse esitamise;

l) teostavad kaadri valikut, paigutamist ja edutamist,
selle kasvatamist ja kvalifikatsiooni tõstmist, organiseeri-
vad sellealast tööd alluvates Riigipanga asutustes.

m) kontrollivad, revideerivad ja inspekteerivad alluvaid
Riigipanga asutusi ja osutavad neile vajalikku praktilist abi
töö organiseerimises.

§ 18. Peale käesoleva põhimääruse p-17 toodud funktsi-
oonide ja õiguste Riigipanga vabariiklikud (liiduvabariigi)
kontorid:

a) jälgivad liiduvabariikide vabariiklike eelarvete kontode seisu, rakendavad abinõusid nende eelarvete ja Riigipanga vaheliste arvelduste reguleerimiseks;

b) juhivad Riigipanga tehnikumide tööd.

§ 19. Riigipangakontorit juhib kontori juhataja.

Kontori juhataja viib süstemaatilisel läbi nõupidamisi oma asetäitjatega ja kontori teiste vastutavate töötajate ja spetsialistidega, selleks et vaadata läbi neil nõupidamistel kontori ja talle alluvate asutuste praktilise töö kõige tähtsamaid küsimusi.

§ 20. Riigipangakontori juhataja:

a) juhib kontori ja talle alluvate Riigipanga asutuste tegevust ja kindlustab neile asutustele pandud ülesannete täitmise ja nende poolt kõigis tööloikudes riikliku distsipliini range järgimise, kehtiva seadusandluse, põhikirja, Riigipanga juhendite ja käskkirjade õigeaegse ja täpse täitmise;

b) annab käskkirju ja operatiivjuhendeid kontori ja alluvate Riigipanga asutuste tegevuse kõikides küsimustes seaduste, NSV Liidu valitsuse otsuste, Riigipanga põhikirja, NSV Liidu Riigipanga käskkirjade ja juhendite ja Riigipanga kõrgemalseisva asutuse juhiste alusel;

c) muudab kontorile alluvate asutuste käskkirju ja juhiseid, kui nad on vastuolus seadustega, NSV Liidu valitsuse otsustega, Riigipanga põhikirjaga, NSV Liidu Riigipanga käskkirjadega ja juhenditega;

d) määrab ametisse ja vallandab kindlaksmääratud korras kontori ja alluvate asutuste töötajaid, ergutab eeskujulikke töötajaid, määrab distsiplinaarkaristusi;

e) vaatab läbi kaebused kontori ja alluvate Riigipanga asutuste töötajate tegevuse kohta ja rakendab vajalikke abinõusid nende lahendamiseks;

f) esitab Riigipanga juhatusele või panga kõrgemalseis-

vale kontorile vastava vabariigi, krai, oblasti, linna või ringkonna krediidi- ja kassaplaanide projektid; kinnitab (või esitab kinnitamiseks vabariigi ministrite nõukogule, krai, oblasti täitevkomiteele, sõltuvalt vabariigi ministrite nõukogu, krai, oblasti täitevkomitee poolt kindlaksmääratud korras) alluvatele Riigipanga asutustele kassaplaanid;

g) esitab kinnitamiseks vastavatele liidu- ja autonoomsete vabariikide ministrite nõukogudele, krai, oblasti, ringkonna tööraha saadikute nõukogudele pikaajalise krediteerimise plaani projektid;

h) jaotab ümber kindlaksmääratud korras krediidilimiite;

i) otsustab vastavalt oma õigustele, mis on kindlaks määratud NSV Liidu valitsuse otsustega, Riigipanga käskkirjade ja juhenditega, laenude väljaandmise, nende kustutamise edasilükkamise, krediidualaste sanktsioonide rakendamise, määrab kindlaks üksikute majandusorganite krediteerimise režiimi, lubab vabariigi, krai, oblasti, ringkonna või linna territooriumil paiknevate majandusorganite vastastikuse võlgnevuse ühekordsete grupiliste tasaarvestuste läbiviimist ja lahendab kehtivate eeskirjade alusel teisi krediidi ja arvelduse iseloomuga küsimusi;

j) tõstab Riigipanga juhatuse ees liidulise alluvusega ettevõtete krediteerimise ja arvelduste erirežiimile viimise ja rahvamajanduse nõukogudele alluvate tööstusettevõtete maksejõuetuks kuulutamise küsimuse;

k) käsutab kindlaksmääratud korras kontoris ja sellele alluvates Riigipanga asutustes asuvaid reservfonde, reguleerib Riigipanga alluvate asutuste vahel emissiooni kassaressurssi, kindlustades emissiooni-kassarežiimi range järgimise täpses vastavuses Riigipanga juhatuse poolt kehtestatud eeskirjadega. Kontoris ja sellele alluvates asutustes on reservfondide käsutamise õigus kontorite juhatajatel, kes on loetletud Riigipanga juhatuse esimehe poolt kinnitatud loetelus;

l) käsutab kontorile kapitaalehituseks ja kapitaalre-

mondiks eraldatud assigneeringuid ja Riigipanga halduskulude eelarve assigneeringuid; jaotab ümber assigneeringuid eelarve üksikute artiklite vahel (peale assigneeringute palgaks koos juurdearvestustega palgale, sotsiaalelukondlikeks üritusteks, preemiateks, komandeeringuteks ja kapitaalehitusteks); kinnitab kindlaksmääratud korras Riigipanga teenistus- ja teiste hoonete projekteelarvelise dokumentatsiooni; lubab kontori ja Riigipanga alluvate asutuste bilansist summade mahakirjutamist kindlaksmääratud korras;

m) avab ja suleb kindlaksmääratud korras arveldus- ja sissetulekukassasid, samuti välisvaluuta vahetuspunkte;

n) esindab NSV Liidu Riigipanga huve kohtu-, arbitraazi-, uurimis-, haldus- ja teistes organites, annab välja volitusi asjaajamiseks ja kaubalismateriaalsete väärtuste saamiseks, sõlmib lepinguid ja töökokkuleppeid.

§ 21. Kontori juhataja võib üle anda tema pädevusse kuuluvad küsimused lahendamiseks oma asetäitjatele, välja arvatud juhud, kui nende küsimuste lahendamine on pandud NSV Liidu Ministrite Nõukogu määruse või korraldusega või NSV Liidu Riigipanga juhatuse juhistega isiklikult kontori juhatajale.

Riigipanga vabariiklike (liiduvabariigi) kontorite juhatajad võivad üle anda reservfondide käsutamise õiguse oma asetäitjatele ja kontori teistele töötajatele ainult Riigipanga juhatuse esimehe või tema puudumisel Riigipanga juhatuse esimehe esimese asetäitja igakordsel eriloal; Riigipanga vabariiklike (ANSV), krai-, oblasti-, linna- ja ringkonnakontorite juhatajad võivad üle anda reservfondide käsutamise õiguse oma asetäitjatele või kontori teistele töötajatele ainult oma puhkuse, komandeeringusse sõidu või haiguse ajaks Riigipanga vabariikliku (liiduvabariigi) kontori juhataja loal.

§ 22. Riigipangakontorite valitsused (osakonnad, sektorid) tegutsevad kontori juhataja poolt kinnitatud põhimääruste alusel, välja arvatud juhud, kui sellised põhimäärused on

kinnitatud Riigipanga juhatuse poolt Riigipangakontorite kõigi üheliigiliste allüksuste jaoks.

Kontori pearaamatupidaja tegutseb NSV Liidu Ministrite Nõukogu poolt kinnitatud "Riiklike, kooperatiivsete, ühiskondlike asutuste, organisatsioonide ja ettevõtete pea-(varem) raamatupidajate põhimääruse" alusel.

§ 23. Riigipanga oblasti-, krai- ja vabariiklike (ANSV) kontorite revisjoniaparaat allub Riigipanga vabariiklike (liiduvabariigi) kontorite juhatajatele. Vabariiklike (liiduvabariigi), oblasti-, krai- ja vabariiklike (ANSV) kontorite revisjoniaparaat, paralleelselt allumisega Riigipanga vabariiklike (liiduvabariigi) kontorite juhatajatele, allub revisjoniaparaadi tegevuses samuti NSV Liidu Riigipanga pearevidendile.

Riigipangakontorite revisjoniaparaat tegutseb Riigipanga juhatuse esimehe poolt kinnitatud "NSV Liidu Riigipanga revisjoniaparaadi põhimääruse" alusel.

§ 24. Rahvamajanduse krediteerimis- ja finantseerimisoperatsioonide, ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide arveldus- ja kassalise teenindamise, NSV Liidu riigieelarve täitmise operatsioonide ja emissiooni-kassaoperatsioonide ja teiste operatsioonide teostamiseks luuakse Riigipangakontorites linnavalitsused (osakonnad, operatsioonivalitsused).

Linnavalitsus (osakond, operatsioonivalitsus) on Riigipanga vastava kontori struktuuriliseks allüksuseks, millel on Riigipanga osakonna õigused ja mis täidab Riigipanga osakonna funktsioone.

Linnavalitsuse (osakonna, operatsioonivalitsuse) eesotsas on linnavalitsuse (osakonna, operatsioonivalitsuse) ülem, kellel käesoleva punkti esimeses lõikes näidatud operatsioonide teostamisel on osakonna juhataja õigused.

III. NSV Liidu Riigipanga osakonnad.

§25. Riigipanga osakonnad teostavad vahetult kogu krediidi-, arveldus-, kassa-, emissiooni- ja arveldus-operatsioonilist tööd, tööd raharingluse, palgafondide kulutamise kontrolli, kapitaalvahetuste finantseerimise, kapitaalremontideks vahendite väljaandmise alal, sooritavad riigieelarve kassalise täitmise operatsioonid ja teisi operatsioone Riigipanga põhikirjaga, käesoleva põhimääruse NSV Liidu Riigipanga käskkirjade ja juhenditega kindlaksmääratud piirides ning kindlustavad kõigi neile pandud ülesannete täitmise. Loetletud operatsioonide täitmisel kindlustavad Riigipanga osakonnad riikliku distsipliini range järgimise ja vastutavad nende sooritamise õigsuse eest.

§26. Linnades, rajoonides, ringkondades, oblastites, kraides, ANSV-des asuvad Riigipanga osakonnad alluvad vahetult vastavale Riigipanga linna-, ringkonna-, oblasti-, krai-, vabariiklikele (ANSV) kontoritele. Riigipanga osakonnad oblastilise jaotuseta liiduvabariikides alluvad vahetult Riigipanga vabariiklikule (liiduvabariigi) kontorile.

§27. Riigipanga osakonnad:

a) juhivad ja kontrollivad neile alluvate agentuuride, arveldus- ja sissetulekukassade tööd, nende poolt seaduste, NSV Liidu valitsuse otsuste, Riigipanga põhikirja, NSV Liidu Riigipanga käskkirjade ja juhendite täitmist, pangatöö mehhaniseerimise ja automatiseerimise vahendite kasutamist.

b) hoiavad panga ja riigikassa pileтите ning metallmüntide reservfonde, mis luuakse igal üksikjuhul Riigipanga juhatuse loal, lasevad neist fondidest raha ringlusesse rangelt summade piires, mis on lubatud Riigipanga kontorite poolt, paigutavad raha kindlaksmääratud korras reservfondidesse;

c) valmistavad ette ja esitavad kindlaksmääratud korras kinnitamisele kassa- ja pikaajalise krediteerimise plaanide projektid, võtavad osa lühiajalise krediteerimise plaanide koostamisest:

d) võtavad elanikkonnalt vastu makse, lõive ja muid makseid;

e) vajalikel juhtudel võtavad lepingu alusel enda peale üksikute organisatsioonide, ettevõtete ja asutuste kassalise teenindamise;

f) abistavad ettevõtteid ja organisatsioone isemajandamise juurutamisel ja tugevdamisel, finantsmajanduse organiseerimise parandamisel, võtavad osa kolhooside tootmis-finantssplaanide ja aruannete läbivaatamisest ja kinnitamisest;

g) organiseerivad ja sooritavad kindlaksmääratud korras majandusorganite vastastikuste nõuete tasaarvestusi.

§ 28. Riigipanga osakonna juhataja:

a) juhib osakonna aparaadi ja alluvate Riigipanga asutuste tegevust, kontrollib nende poolt seaduste, NSV Liidu valitsuse otsuste, Riigipanga põhikirja, Riigipanga juhatuse käskkirjade ja juhendite, Riigipanga kõrgemalseisvate kontoorite käskkirjade ja juhiste täitmist, kindlustab osakonnale pandud ülesannete täpse täitmise ja vastutab riikliku distsipliini järgimise eest osakonna töös;

b) annab käskkirju oma pädevuse piires;

c) teostab vajalikku tööd kaadrite valiku, paigutuse ja kasvatamise alal, määrab ametisse ja vallandab osakonna ja Riigipanga alluvate asutuste töötajaid vastavalt nomenklatuurile, ergutab eeskujulikke töötajaid, määrab distsiplinaar karistusi osakonna ja alluvate Riigipanga asutuste töötajatele (välja arvatud oma asetäitjatele, agentuuride juhatajatele, osakonna ja agentuuride pearaamatupidajatele);

d) vaatab läbi kaebused osakonna ja alluvate Riigipanga asutuste töötajate tegevuse kohta ja rakendab vajalikke abinõusid nende osas;

e) kinnitab Riigipanga agentuuride kassaplaanid;

f) otsustab kindlaksmääratud korras lühi- ja pikaajaliste laenude väljaandmise, annab väljaantud laenude tasumise

pikendust, samuti jaotab ümber lühi- ja pikaajalise kredi-
teerimise limiite;

g) annab korraldusi sanktsioonide rakendamiseks kind-
laksmääratud korras ettevõtete ja organisatsioonide suhtes,
kes ei täida oma kohustusi Riigipanga vastu ja sallivad kredi-
diidi-, finants-, arveldus- ja kassadistsipliini rikkumisi;

h) lubab kindlaksmääratud korras krediteerimise ja ar-
velduste erirežiimile viidud ja maksejõuetuks kuulutatud ma-
jandusorganite üleviimist krediteerimise ja arvelduste üld-
režiimile;

i) vastutab (koos pearaamatupidaja ja vanemkassiriga)
käibekassa ja osakonnas hoitava panga- ja riigikassapiletite
ning metallmüntide reservfondi säilivuse, raha ringlusselask-
mise õigsuse, raha reservfondidesse õige paigutamise eest.
Käibekassa ja reservfondi raha ja väärtuste üleandmine teis-
tele isikutele toimub osakonna juhataja poolt ainult kontori
juhataja loal puhkuse, haiguse või komanderingussesõidu pu-
hul;

j) annab loa arveldus- ja jooksvate kontode avamiseks,

k) lubab kindlaksmääratud korras summade mahakirjuta-
mist osakonna bilansist,

l) käsutab osakonnale eraldatud halduskulude eelarve
assigneeringuid, samuti assigneeringuid kapitaalehitusteks
ja kapitaalremondiks, kindlustades nende õige ja ökonoomse
kulutamise;

m) esindab NSV Liidu Riigipanga huve kohtu-, arbitraaži-
uurimis-, haldus- ja teistes organites, annab välja volitu-
si asjaajamiseks ja kaubalismateriaalsete väärtuste saami-
seks, sõlmib lepinguid ja töökokkuleppeid.

§ 29. Osakonna raamatupidamisaparaadi eesotsas on pea-
raamatupidaja, kes tegutseb NSV Liidu Ministrite Nõukogu
poolt kinnitatud "Riiklike, kooperatiivsete ja ühiskondlike
asutuste, organisatsioonide ja ettevõtete pea- (vanem-) raa-
matupidajate põhimääruse" alusel.

Vastavalt kinnitatud struktuurile ja koosseisudele on osakonna aparaadi eesotsas krediidiosakonna ülem või vanemkrediidiinspektor, kassaaparaadi eesotsas - kassa juhataja või vanemkassier, inkasseerimisaparaadi eesotsas - inkasseerimisgrupi ülem või vaneminspektor.

IV. NSV Liidu Riigipanga agentuurid.

§30. Riigipanga agentuurid teostavad vahetult krediidi, arveldus, kassa, emissiooni ja arveldusoperatsioonilist tööd, tööd raharingluse, palgafondide kulutamise kontrolli, kapitalmahutuste finantseerimise ja kapitaalremondiks vahendite väljaandmise alal, sooritavad riigieelarve kassalise täitmise operatsioone ja teisi operatsioone ulatuses, mis määratakse kindlaks Riigipanga põhikirja, käesoleva põhimääruse, NSV Liidu Riigipanga käskkirjadega ja juhenditega.

§31. Riigipanga agentuurid on Riigipangakontorite või osakondade vahetus alluvuses.

§32. Riigipanga agentuurid täidavad Riigipanga osakondade funktsioone ja kasutavad Riigipanga osakonna õigusi. Panga- ja riigikassa pileтите ning metallmüntide reservfonde Riigipanga agentuurides ei looda.

§33. Majandusorganitele laenude väljaandmine lõpetamata toodangu ja omavalmistatud pooltoodete arvel kuni bilansi esitamise tähtaja saabumiseni esimese kuupäeva teatiste alusel, ettevõtete üleviimine krediteerimisele materiaalsete väärtuste käibe järgi, ühekordsed tasaarvestused vastastiku-seid nõudeid omavate ettevõtete ja organisatsioonide rühma vahel, mida teenindab üks Riigipanga agentuur, toimub agentuuri poolt igal üksikjuhul ainult Riigipanga osakonna kindlaksmääratud korras vormistatud loaga.

§34. Riigipanga agentuuride kassaplaanid vaadatakse läbi ja kinnitatakse Riigipangakontorite ja osakondade poolt, kellele need agentuurid alluvad, ja teatatakse Riigipanga

kõrgemalseisvatele kontoritele.

Riigipanga agentuurid võtavad osa kassaplaanide täitmise kindlustamisele suunatud ettepanekute väljatöötamisest ja arutamisest ning kontrollivad nende ettepanekute täitmist.

§ 35. Riigipanga osakonna (linnavalitsuse, Riigipanga-kontori linnaosakonna ülema) juhataja igakordsel loal agentuuri juhataja:

a) annab pikendust väljaantud laenude kustutamiseks,

b) jaotab ümber kindlaksmääratud korras krediteerimise limiite,

c) rakendab ettevõtete ja organisatsioonide suhtes, kes süstemaatiliselt koguvad üleplaanelisi kaubalismateriaalsete väärtuste varusid, arveldusi, mis tagavad nende väärtuste eelneva tasumise; keelab nende väärtuste krediteerimise, ei luba laenu andmist akreditiivide avamiseks materiaalsete väärtuste ostu eesmärgil, kui nende kohalevedu toob kaasa üleplaaneliste varude kujunemise;

d) rakendab vastutavale hoiule võtmise režiimi, keelates tasumata kaubalismateriaalsete väärtuste kasutamise kuni nende eest tasumiseni;

e) otsustab krediteerimise ja arvelduste erirežiimile viidud või maksejõuetuteks kuulutatud majandusorganite üleviimise krediteerimise ja arvelduste üldrežiimile.

§ 36. Agentuuri juhataja vastutab (koos raamatupidaja ja vanemkassiriga) käibekassa limiidi ja säilivuse, samuti agentuuri emissiooni-kassarežiimi range järgimise eest.

§ 37. Agentuuri raamatupidamisaparaadi eesotsas on pearaamatupidaja, kes tegutseb NSV Liidu Ministrite Nõukogu poolt kinnitatud "Riiklike, kooperatiivsete ja ühiskondlike asutuste, organisatsioonide ja ettevõtete pea- (vanem-) raamatupidajate põhimääruse" alusel.

§ 38. Riigipanga agentuuril on filiaalidevaheliste käivete iseseisev number ja ta esitab aruandluse kindlaksmääratud korras.

V. NSV Liidu Riigipanga arvelduskassad.

§ 39. Arvelduskassad organiseeritakse ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide kassaliseks teenindamiseks ja avatakse Riigipanga vabariiklike, krai-, oblasti- või linna-kontorite juhatajate loal kohalike tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede või vastavate ministeeriumide (ametkondade), ettevõtete ja organisatsioonide taotluste alusel.

Arvelduskassad alluvad vahetult Riigipangakontorile või osakonnale.

Vastastikused suhted Riigipanga asutuste ja ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide vahel nende teenindamise alal Riigipanga arvelduskassa poolt reguleeritakse lepinguga kontori või osakonna, kellele alluvad arvelduskassad ja vastava ettevõtte, asutuse või organisatsiooni vahel.

Arvelduskassade tegevuse kord määratakse kindlaks Riigipanga juhatuse juhistega.

VI. NSV Liidu Riigipanga sissetulekukassad.

§ 40. Riigipank organiseerib sissetulekukassad elenikkonnalt üüri, kommunaalteenuste tasu, lõivude ja teiste maksete vastuvõtmiseks.

Sissetulekukassad avatakse linnades Riigipanga vabariiklike, krai-, oblasti- või linnakontorite juhatajate loal kohalike tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede või vastavate ministeeriumide (ametkondade) ja ettevõtete taotluste alusel.

Sissetulekukassad alluvad vahetult Riigipanga linnakontorile (osakonnale) või osakonnale ja sooritavad oma operatsioone vastavalt Riigipanga juhatuse poolt kinnitatava eri juhendiga.

Kogumiku koostaja tõlge.

S i s u k o r d .

SISSEJUHATUS.

I. R I I G I E E L A R V E	5
NSV LIIDU JA LIIDUVABARIIKIDE EELARVEÕIGUSTE SEADUS. (Vastu võetud NSV Liidu Ülemnõukogu poolt 30. oktoobril 1959. a. "NSV Liidu Ülemnõukogu Teataja" 1959, 44, 221.)	
	5
EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI JA EESTI NSV KOHALIKE TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGUDE EELARVEÕIGUSTE KOHTA. (Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi seadus. Vastu võetud ENSV Ülemnõukogu poolt 8. juunil 1961. a. "Eesti NSV Ülemnõukogu Teataja" 1961, 23, 77.)	
	18
II. R I I G I T U L U D	30
KOLHOOSIDE TULUMAKSU KOHTA. (NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 12. septembri 1957. a. seadlus, muudatustega 12. septembrist 1958. a. ja 18. detsembrist 1958. a. "NSV Liidu Ülemnõukogu Teataja" 1957, 19, 495; 1958, 23, 346; "Eesti NSV Teataja 1959, 17, 81.) 30	
KOLHOOSIDELE TULUMAKSU ALAL LOOMAKASVATUSEST SAADAVATELT TULUDELT SOODUSTUSE ANDMISE KORRAST. (NSVL Rahandusministeeriumi 4. veebruari 1961. a. kiri nr. 49 CXX 1961, 4, lk. 32—33.)	
	36
RAJONIDE JA LINNADE RAHANDUSOSAKONDADE RIIGITULUDE INSPEKTUURI JA REVIDENTINSPEKTORITE PÕHIMÄÄRUS. (Kinnitatud NSVL rahandusministri 30. märtsi 1960.a. käskkirjaga nr. 95.)	
	51
TÖÖLISTE JA TEENISTUJATE PALGALT VÕETAVATE MAKSUDE KAOTAMISE KOHTA. (NSV Liidu Ülemnõukogu Teataja" 1960, 7, lk. 135 - 137.)	
	64
III. R I I K L I K K R E D I I T J A R I I K L I K K I N D L U S T U S	67
NSV LIIDU RIIKLIKE TÖÖ-HOIUKASSADE PÕHIKIRI. (Kinnitatud NSV Liidu Ministrite Nõukogu 20. novembri 1948.a. määrusega nr. 4339. Muudatused sisse viidud vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 6.juuli 1961.a. määrusele nr. 592.)	
	67

	NÕUKOGUDE LIIDU TÖÖTAJATE HULGAS TELLIMISE KORRAS REALISEERITAVATEST RIIGILAENUDEST. (NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 19. aprilli 1957.a. määrus, "Rahva Hää" 20. aprillist 1957.a. nr. 94 (4366).)	83
	EESTI NSV RIIKLIKU KINDLUSTUSE ORGANITE PÕHIMÄÄRUS. (Kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrusega 18. novembrist 1958. a. nr. 417 "Eesti NSV Teataja" 1958, 15, 249.)	88
IV.	R I I G I K U L U D	94
	EHITUSALASE PROJEKTEERIMISE PARANDAMISEST. (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 9. aprilli 1959.a. määrus nr. 125. "Eesti NSV Teataja", 1959, 21, 110.)	94
	EHITUSE TÕÜPPROJEKTIDE KINNITAMISE KORRAST. (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. juuli 1959. a. määrus nr. 266. "Eesti NSV Teataja" 1959, 40, 206.)	98
	RAJONIDE TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGUDE TÄITEKOMITEEDE E HITUSE PROJEKTEERIMIS-UURIMISTÕDEKS RIIKLIKE KAPITAALMAHUTUSTE ERALDAMISE KORRAST. (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. oktoobri 1959.a. määrus nr. 387. "Eesti NSV Teataja" 1959, 52, 285.)	99
	TSENTRALISEERIMATA FINANTSEERIMISALLIKATE ARVEL ÜLE RIIKLIKU PLAANI TEOSTATAVAKS KAPITAALHITUSEKS VAHENDITE KULUTAMISE KORRASTAMISE KOHTA. (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. augusti 1960.a. määrus nr. 325 ENSV MKK 1960, 28, 88.)	100
	EEESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU 1960.A. 22. AUGUSTI MÄÄRUSE NR. 325 "TSENTRALISEERIMATA FINANTSEERIMISALLIKATE ARVEL ÜLE RIIKLIKU PLAANI TEOSTATAVATEKS KAPITAALHITUSTEKS VAHENDITE KULUTAMISE KORRASTAMISE KOHTA" TÄIDENDAMISEST. (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. septembri 1960.a. korraldus nr. 1346-k. ENSV MKK 1960, 34, 103.)	102
	ÜRITUSTE KOHTA, MILLE FINANTSEERIMINE VÕIB TOIMUDA KOHUSTUSLIKU JA VABATAHTLIKU KINDLUSTUSE ERALDISE ARVEL. (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. mai 1960.a. määrus nr. 178 ENSV MKK 1960, 7, 28.)	103
	PÕHIMÄÄRUS. EESTI NSV E HITUSTE JAOKS TÄIENDAVATE ÜKSUSHINNETE JA MUU EELARVELISE DOKUMENTATSIOONI KOOSTAMISE, VORMISTAMISE JA KINNITAMISE KORRA KOHTA. (Kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. aprilli 1960.a. määrusega nr. 166 ENSV MKK 1960, 7, 26.)	105
	TÖÖTAJATE KULTUURLISE JA OLUSTIKULISTE TINGIMUSTE PARANDAMISE JA TOOTMISE TÄIUSTAMISE ETTEVÕTTEFONDI PÕHIMÄÄRUS. (Kinnitatud NSV Liidu Ministrite Nõukogu 4. veebruari 1961.a. määrusega nr. 99 CII CCCP 1961, 2, 11.)	108

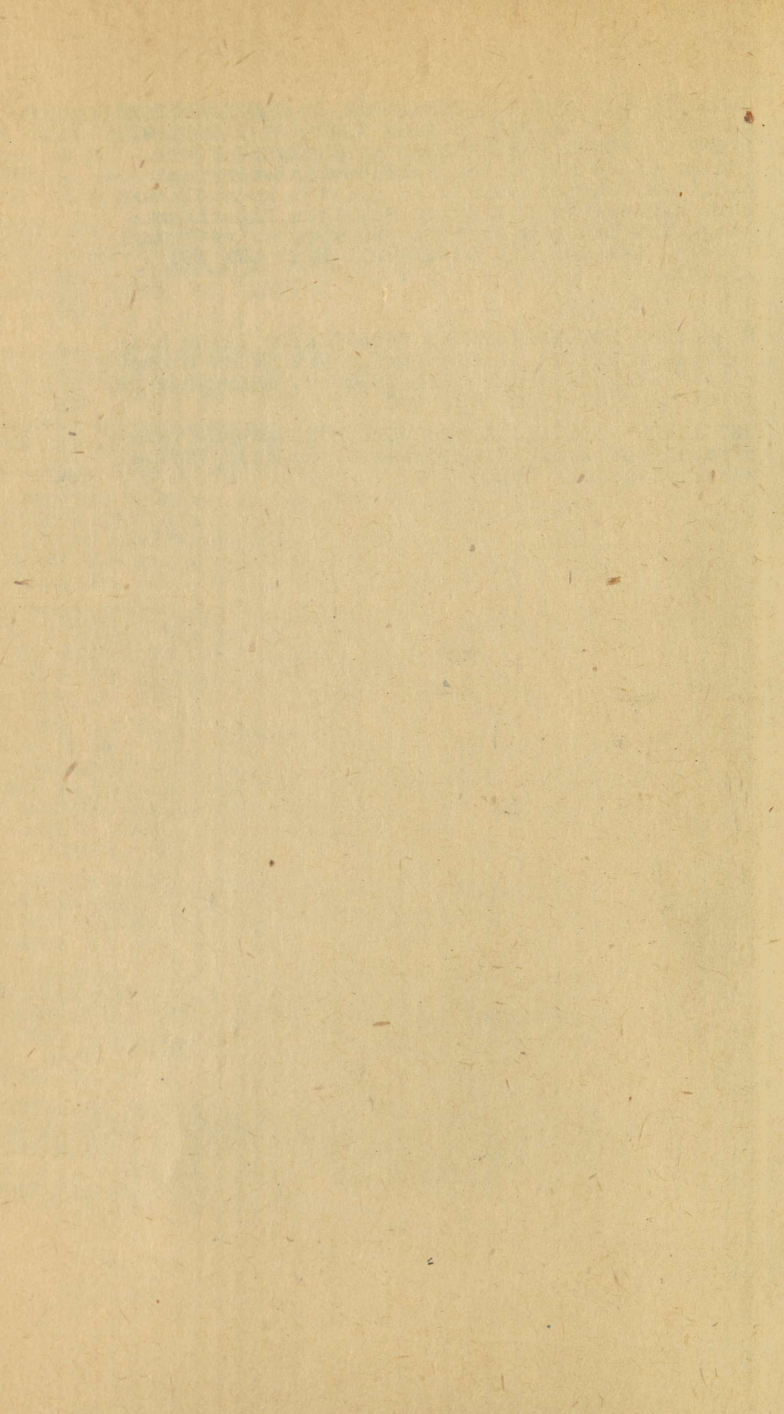
JUHEND TÖÖTAJATE KULTUURILISTE JA OLUSTIKULISTE
TINGIMUSTE PARANDAMISE NING TOOTMISE TÄIUSTAMISE
ETTEVÕTTEFONDI PÕHIMÄÄRUSE RAKENDAMISE KOHTA.

(Välja antud NSV Liidu Rahandusministeeriumi
poelt 29. märtsil 1961. a. nr. 135 kooskõlasta-
tult ÜAÜKN-1 ja NSV Liidu Riikliku Plaanikomi-
teega NSV Liidu Ministrite Nõukogu 4. veebruari
1961.a. määruse nr. 99 alusel. ENSV MKK 1961,
23, 91.) 114

V. P A N G A D 128

NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKE VABARIIKIDE LIIDU RII-
GIPANGA PÕHIKIRI. (Kinnitatud NSV Liidu Minist-
rite Nõukogu 29. oktoobri 1960. a. määrusega nr.
1146. СIIСССР 1960, 18, 160.) 128

NSV LIIDU RIIGIPANGA ASUTUSTE PÕHIMÄÄRUS. (Kin-
nitatud NSV Liidu Riigipanga 4. augusti 1961.a.
käskkirjaga nr. 112.) 154

30 senti
Hind 33 kop.

A

24600

211287

TÜ RAAMATUKOGU

1 0300 00366186 7